

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Γ'—ΑΡΙΘ. 134

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗ 27^Α ΑΘΗΝΑΙ

19 ΙΟΥΝΙΟΥ 1927

Τιμή φύλλον Δρ. 1.50

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛ. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Συνάδελφοι,

Ἡ Διοίκηση τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωση ἐπικοινωνώνας ἄλλη μιὰ φορά μαζί σας, νὰ ρίξη μιὰ ματιὰ στὸ παρελθόν, νὰ ἀναμετρήσῃ τὸ μέλλον, γιὰ νὰ τονώσῃ τὸ παρόν. Αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωση προβάλλοντας τὸ θετικὸ ἔργο καὶ τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς τοῦ ὀργανωμένου δασκαλικοῦ κόσμου, νὰ διαφωτίσῃ τὴν πολιτεία καὶ τὴν κοινωνία γιὰ τίς ἐπιδιώξεις του. Ἡ Διδασκαλικὴ Ὀμοσπονδία ἐργάζεται μέσα στὸ φῶς καὶ κάτω ἀπὸ τὸν ἐλεγχὸ καὶ τῶν μελῶν τῆς καὶ τῆς κοινῆς γνώμης. Οἱ σκοποὶ τῆς εἶναι ὑψηλοί, ἔννομοι, ἀπόλυτα στηριγμένοι στὰ δικαιώματα, πὺ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τάρνηθῇ στὸ δάσκαλο, χωρὶς νὰ τοῦ μειώσῃ τὸν ἀνθρωπισμὸ του. Ἔτσι ἐργάστηκε ἡ Ὀμοσπονδία ὡς τώρα, ἔτσι θὰ ἐργαστῇ καὶ στὸ μέλλον.

Εἶναι εἰκοσιπέντε χρόνια, πὺ ὁ δημοδιδάσκαλος ἀρχισε τίς πρώτες του προσπάθειες γιὰ ὀργανωμένη δράση. Τὰ πρώτα του βήματα, ὅπως εἶναι φυσικὸ, ἦταν ἀβέβαια καὶ ἀκαθοδήγητα. Ὑπερβολικοὶ ἔνθουσιασμοί, ὑπερβολικὲς ἀπογοητεύσεις, μάταιες φωνασκίαι, ἀδιαφορία τῶν πολλῶν, ἄσκαλα καὶ σπασμοδικὰ κινήματα τῶν λίγων, κηδεμονίαις διαφόρων ἐκμεταλλευτῶν, φιλοδοξίαις διαφόρων ἐγωπαθῶν, ἐταλάνισαν γιὰ δυὸ περίπου δεκαετηρίδες τὴν ὀργάνωσή μας, ὡς πὺ νὰ ἀνδρωθῇ καὶ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἔλλογον πείρα καὶ τὴν ἰκανότητα γιὰ δράση *σεβασίμη, ἐπίμονη καὶ ἀποτελεσματικὴ*. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς τέτοιας σταδιοδρομίας τὰ ἔχει χειροπιαστὰ ἔλος ὁ δασκαλικὸς κόσμος. Ἡ ὀργάνωσή μας πέτυχε νὰ τονώσῃ, τὴν ἐπαγγελματικὴ συνείδηση τοῦ Κλάδου, νὰ ὑψώσῃ τὸ ἠθικὸ του καὶ τὴν αὐτοπεποίθησή του, νὰ τοποθετήσῃ τὸ δάσκαλο μέσα στὴν ὑπαλληλικὴ ἱεραρχία, νὰ τὸν κάμῃ ὑπολογισμὸ καὶ σεβαστὸ παράγοντα τῆς πανυπαλληνικῆς τάξεως, νὰ ἐπιβάλλῃ καὶ στὴν πολιτεία καὶ στὴν κοινωνία, προσοχὴν στὰ αἰτήματά μας καὶ στοὺς πόθους μας. Ἀλλὰ βρισκόμαστε ἀναμφισβήτητα στὴν ἀρχὴ τοῦ δρόμου μας. Τὰ ἐμπόδια ὑψώνονται μπροστὰ μας πολλὰ καὶ μεγάλα, καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναβαφτιστοῦμε στοὺς σκοποὺς μας.

Πρώτα πρώτα ἀντιμετώπισε τελευταία ἡ Ὀμοσπονδία μιὰ ἐσωτερικὴν ἀντίδραση ἀπὸ τὰ λίγα, στὰ δάχτυλα μετρημένα, καθυστερημένα στοιχεῖα τοῦ Κλάδου, πὺ δὲν μπόρεσαν, ὅπως ἦταν φυσικὸ, νὰ νοιώσουν τὴ σωστὴ ἀνέλιξη τοῦ κοινοῦ ἔργου. Εἴμαστε ἐργάτες τοῦ λαϊκοῦ σχολείου. Προορισμὸς μας εἶναι νὰ ὑψώσωμε πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ τὸ λαὸ μας, πὺ εἴμαστε παιδιὰ του, πὺ εἴμαστε αἷμα του, νὰ τὸν κάνομε ἰκανὸ νὰ ζῆσῃ μιὰ καλύτερη ζωὴ. Τὸ καλὸ τοῦ λαοῦ εἶναι τὸ ὀδηγητικὸ μας ἄστρο. Ἦταν ἀκόμη φυσικὸ ἐγωϊσμοὶ καὶ φιλοδοξίαις παραμερισμένες, ἐκμεταλλευτικὲς τάσεις, πὺ ἡ ὀμαδικὴ συνείδηση τίς ἐξουδετέρωσε, νὰ ζήτησαν ἀδιάκοπα νὰ σπεύρουν ζιζάνια στὸ δρόμο μας. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἀχαλίνωτοι ἐγωϊσμοὶ δὲν ἔχουν δυστυχῶς κερμὰ ἐπιλογὴν στὰ μέσα τῆς ἐνέργειάς τους.

Τὸ ἀπόδειξαν ὅτι μποροῦν νὰ ἐργαστοῦν βολοφονικά. Δὲ διστάζουν νὰ γκρεμίσουν ὀλόκληρο τὸ οἰκοδόμημα, πὺ μὲ τόσους κόπους, μὲ τόσες θυσίαις ἔχτισε ὡς τώρα ὁ δάσκαλος. Δὲ διστάζουν μὲ κάθε εἶδους συκοφαντίαις καὶ μὲ ἀχαλινωγώγητη καὶ ἀσυνείδητη ψευδολογία, νὰ χτυπήσουν κατὰστηθα τὴν ὀργάνωσή, νὰ τὴ διαβάλουν στὸ κράτος καὶ στὴν κοινωνία, γιὰ νὰ στήσουν ἐπάνω στὸ πτώμα τῆς τὸ ἀρηνωμένο ἐγὼ τους.

Εἶναι βέβαιο, πὺς μόλις πρωτοφανερῶθηκε αὐτὴ ἡ βολοφονικὴ ἀπόπειρα, ὁ Κλάδος οὐσσωμος τὴν ἐμπταλῶσε μὲ τὴν ψυχραιμία του. Ἐθαφε μέσα στὴν περιφρόνησή του τοὺς μητροχτόνους. Μὰ κι ἔλος ἔγινε ἀρμετὰ κακὸ. Ἡ δημοσιογραφία ἐθορόθησε, ἡ ἀντίδραση ἐγκολπώθηκε, ὅπως πάντα, τὴ συκοφαντία, σὺν κἄτι πὺ τὴ βοηθεῖ στὸ ἀποσυνθετικὸ καὶ ἀναχρονιστικὸ ἔργο τῆς, οἱ ἀδιάφοροι συνάδελφοι βρῆκαν ἓνα πρόσημα γιὰ τὴν ἀδιαφορία τους, οἱ δειλοὶ ἴσως βρῆκαν μιὰ ἀφορμὴ ἀνησυχίας. Εἶναι λοιπὸν ἀνάγκη ν' ἀντικρύσωμε ἄλλη μιὰ φορά τὰ πράγματα,

καὶ νὰ βροντοφωνήσωμε καθαρὰ καὶ εἰλικρινὰ τί ζητοῦμε.

Μὰ ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸ ἓνας ἄλλος, βαθύτερος λόγος, μας ἐπιβάλλει νὰ κηρύξωμε ἄλλη μιὰ φορά τοὺς σκοποὺς τοῦ ὀργανωμένου Κλάδου.

Ὁ δασκαλικὸς κόσμος ἐπάλαψε ὡς τώρα γιὰ νὰ καταχτήσῃ στοιχειώδη δικαιώματά του. Ἦταν περιφρονημένος, ἔξω ἀπὸ τὴν ὑπαλληλικὴ οἰκογένεια, στὴν ἔσχατη θέση τῆς κοινωνικῆς καὶ κρατικῆς ἐκτιμήσεως. Οἱ ἀγῶνες του ἦταν λοιπὸν κατ' ἐξοχὴν ἐπαγγελματικοί. Σήμερα πῆρε θέση μέσα στὴν ὑπαλληλικὴ ἱεραρχία. Ἰσως ὀχι ἀκόμα ἐκείνη πὺ τοῦ ἀξίζει. Αὐτὸ θ' ἀποτελέσῃ ἓνα θέμα γιὰ μελλοντικοὺς ἀγῶνες, ἓνα πρόβλημα πὺ θὰ λυθῇ ἀσφαλῶς παράλληλα μὲ τὸ πρόβλημα τοῦ πνευματικοῦ ἐξυψωμοῦ μας. Ἀλλὰ ἀπὸ τώρα καὶ στὸ ἔξῃ, τὸ κυριώτερο μέρος τοῦ ἐπαγγελματικοῦ μας ἀγῶνα εἶναι κοινὸ μὲ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους. Τὰ προβλήματά μας εἶναι κοινὰ. Ὁ ἐπαγγελματικὸς μας ἀγῶνα παίρνει πλάτος καὶ βάθτητα. Αὐτὸ βέβαια γεννᾷ νέα καθήκοντα γιὰ τὸν Κλάδο μας. Ὑφείλομε νὰ δώσωμε στὴν ὀργάνωσή μας τὴ δύναμιν νὰ συντονίζῃ τὴ δράση τῆς μὲ ἐκείνη τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων καὶ νὰ εἶναι ἔτοιμη πάντα στὴν ἐκτέλεση τῶν καθηκόντων, πὺ τῆς ἐπιβάλλει ὁ γενικὸς πῖα πανυπαλληλικὸς οικονομικὸς ἀγῶνας. Κοινὰ αὐτὸ ὅμως μένει πάντα ἐλεύθερο τὸ πεδίο γιὰ τὴ δράση μας μέσα στὰ κύρια ἐκπαιδευτικὰ προβλήματα.

Ὅσο ὁ λαὸς μας παίρνει συνείδηση τῶν δικαιωμάτων του, ὅσο ἀνάγκη γιὰ τὴν αὔξησιν τῆς δημοκρατίας γίνεται πλατύτερα αἰσθητὴ, ὅσο ὁ κάθε πολίτης συμμετέχει ἀμεσώτερα καὶ οὐσιαστικώτερα στὴ διακυβέρνηση τῶν κοινῶν, τόσο ἡ ἀνάγκη γιὰ τὴν ὑψώσῃ τοῦ λαϊκοῦ σχολείου γίνεται πῖδ ἐπιταχυντικὴ.

Περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον ὁ δάσκαλος ἔχει καθήκον ὑπέρτατο νὰ ἐργαστῇ γιὰ τὴν ἀνύψωση αὐτὴ καὶ ἐπομένως ἡ ὀργάνωσή τοῦ Κλάδου πρέπει νὰ θέσῃ τὸ σκοπὸν αὐτὸ στὴν πρώτη γραμμὴ τῆς δράσεώς τῆς.

* *

Γιὰ τὴν ἀνύψωση τοῦ λαϊκοῦ σχολείου ἡ Διδασκαλικὴ Ὀμοσπονδία ἔχει καταρτισμένον τὸ πρόγραμμά τῆς. Συζητήσεις καὶ ψηφίσματα συνελύσεων, πολλὰς φορές ἐπικυρωμένα ἀπὸ νεώτερες συνελύσεις, ἔχουν καθορίσει τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς σκοποὺς τῆς Ὀμοσπονδίας. Τὰ ψηφίσματα αὐτὰ ἀποτελοῦν τὴν ἀκλόνητη βάση γιὰ τὴν ἐνέργεια καὶ τῆς νέας Διοικήσεως.

Αὐστηρὰ λοιπὸν καὶ ἀδιάσειστα στηριγμένοι στοὺς σκοποὺς, πὺ καθήρσιε ὡς τώρα ὁ ἴδιος ὁ κλάδος, θὰ ἐπιδιώξωμε:

Α.) *Νὰ ἐπενταθῇ ἡ αὐτοδιοίκηση.* Ὅ,τι ἔγινε ὡς τώρα εἶναι ἀπλὴ ἀπαρχή. Ἡ αὐτοδιοίκηση τῆς παιδείας πρέπει νὰ προβῇ πολὺ περισσότερο. Συμμετοχὴ τῶν δασκάλων στὰ ἐποπτικὰ συμβούλια, κατῶτερα καὶ ἀνώτερα, καὶ ἀναδιοργάνωση τῶν συμβουλίων αὐτῶν ὡς πρὸς τὰ ἔργα τους καὶ τὴ σύνθεσή τους, ἀποκέντρωση καὶ ὡς πρὸς τὴν ὀργάνωση καὶ τὰ προγράμματα τῶν σχολείων, καὶ ὡς πρὸς τὴν πρόνοια γιὰ τὰ σχολικὰ χτήρια, τὰ ὄργανα καὶ μέσα τῆς παιδείας, καὶ ὡς πρὸς τὴν βοήθεια καὶ περιθαλψὴ τῶν παιδιῶν, εἶνε τὰ κύρια σημεῖα τοῦ προγράμματος μας σχετικὰ μὲ τὸ κεφάλαιο αὐτὸ.

Β.) *Τὸ ἐλάχιστον δημοτικὸν σχολεῖον νὰ γείνη πραγματικὸν σὲ ὄλο τὸ κράτος,* χωρὶς νὰ ὑπάρχουν παράλληλες τάξεις Μέσης παιδείας. Ἡ ὑποχρεωτικὴ φοίτηση γιὰ τὰ ἔξῃ χρόνια νὰ γείνη πραγματικὴ σὲ ὄλο τὸ κράτος γι' ἀγῶρια καὶ γιὰ κορίτσια. Νὰ ὀργανωθῇ ὑποχρεωτικὴ μετεκπαίδευση καὶ λαϊκὴ μετεκπαίδευση.

Γ.) *Νὰ γείνουν νέα προγράμματα τῶν δημοτικῶν σχολείων* σύμφωνα μὲ τίς σημερινὰς κοινωνικὰς ἀνάγκαις καὶ τίς ὑποδείξεις τῆς ἐπιστήμης. Νὰ προσαρμοστοῦν τὰ προγράμματα στίς τοπικὰς ἀνάγκαις καὶ στὸν οικονομικὸν χαρακτήρα τῆς χώρας μας (γεωργικὴ ἐκπαίδευση). Ἡ δημοτικὴ γλῶσσα νὰ εἶνε ἡ μόνη γλῶσσα τοῦ λαϊκοῦ σχολείου σὲ

βλεπ τις τάξεις και σε όλα τα μαθήματα. Να δημοσιεύση το κράτος αναλυτικές οδηγίες για την εφαρμογή των μεθόδων του σχολείου εργασιών κατά περιφέρειες, για να μπορέση να φωτιστή όλο το προσωπικό.

Δ.) **Να ενισχυθῆ ἡ μόρφωση τοῦ Κλάδου.** Πρέπει να λείψουν απόλυτα οι προσωρινοὶ δασκάλοι. Να λειτουργήσουν διδασκαλεῖα ἀρκετὰ για να προλαβαίνουν τις ἀνάγκες τοῦ λαϊκοῦ σχολείου. Να γείνουν πληρύτερα τὰ σημερινὰ μονοτάξια. Να βελτιωθῆ ἡ παιδαγωγικὴ μετεκπαίδευση και να συνεχιστῆ ἡ τεχνικὴ μετεκπαίδευση τῶν δημοδιδασκάλων. Να οργανωθῆ γεωργικὴ μετεκπαίδευση τῶν δημοδιδασκάλων.

Ε.) **Να οικοδομηθῶν ὑγιεινὰ διδασκῆρια.** Να ἐπιβληθῆ ἀναγκαστικὴ ἀπασχόληση γηπέδων γιὰ διδασκῆρια. Να χορηγηθῆ ἀτέλεια ὑλικῶν και ἐλευθερία στις κοινότητες να ἐπιβάλλουν γιὰ τὸν ἴδιον σκοπὸ ἐιδικούς φόρους. Να ἐπιστραφῶν στὴ δημοτικὴ παιδεία ἔλα τὰ κληροδοτήματα ποῦ τῆς ἀνήκουν, και να χρησιμοποιηθῶν ὑπὲρ αὐτῆς κοινοτικά, ἐκκλησιαστικά και μοναστηριακά κτήματα ποῦ και ἐπὶ τουρκοκρατίας χρησιμοποιοῦνταν γιὰ τὴν παιδεία. Μὲ ἕνα λόγο να δοθῶν τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα γιὰ τὴν παιδεία τοῦ λαοῦ.

ΣΤ.) **Ἡ δαπάνη τοῦ Κράτους και τῶν δήμων** γιὰ τὴ λαϊκὴ παιδεία να μὴν εἶναι κατώτερη ἀπὸ τὴν ἀνάλογη δαπάνη τῶν ἄλλων πολιτισμένων λαῶν, σχετικὰ μὲ τὸν πληθυσμὸ τοῦ κράτους και τὸν συνολικὸ προϋπολογισμὸ τοῦ.

Αὐτὸ εἶναι στις γενικὲς του γραμμὲς τὸ Πρόγραμμα τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας. Ἀρρὰ τὸ καλὸ τῆς Παιδείας, τὸ καλὸ τοῦ λαοῦ, τὸ καλὸ τοῦ δασκάλου, χωρὶς καμμιά συνάφεια και συσχέτιση μὲ πολιτικὰ προγράμματα ἢ πολιτικὲς τάσεις οἰασθήποτε μορφῆς. Εἶναι πρόγραμμα λαϊκὸ, ἀρα πρόγραμμα ἐθνικὸ, ἐφ' ὅσον βέβαια τὸ ἔθνος οἷς ὀλόγηται δὲν ἔννοε; να κρατῆ τὸ μέγιστο μέρος τοῦ λαοῦ, ποῦ φοιτᾷ μόνο στὸ δημοτικὸ σχολεῖο, σὲ πνευματικὸ και ἠθικὸ σκοτάδι.

Μὰ γιὰ να πετύχουμε, συνάδελφοι, ἔστω και τὴ βαθμικαία πραγματοποίηση αὐτοῦ τοῦ προγράμματος, εἶναι ἀνάγκη να πυκνώσουμε τις γραμμὲς μας. Εἶναι ἀνάγκη ἔλα οἱ δασκάλοι να ὑψώσουμε ἐπάνω ἀπὸ ἔλα τὴν ἐνότητα τοῦ δασκαλικοῦ κόσμου στις διεκδικήσεις του.

Ἡ ὀργάνωσή μας πρέπει να ἀπλωθῆ, να λείψουν οἱ ἀδιάφοροι, να λείψουν οἱ ὑπολογιστικοί, να λείψουν ἐκεῖνοι, ποῦ νῆμονται μόνο τοὺς καρπούς τῆς ὀργανωμένης μας ἐργασίας, χωρὶς ὅμως να συμμετέχουν στοὺς ἀγῶνες μας και στοὺς κινδύνους και στις θυσίες.

Ὁ δασκαλικὸς κόσμος πρέπει να ποχτήση συνοχὴ σὲ ὅλους ἀσθητῆ Ἡ πίστη μας πρέπει να γείνη φλογερή. Ἡ ἐπαγγελματικὴ μας σελίδωση ὀλοφύτεινη. Ἡ ἐμμονὴ στις προγραμματικὲς μας ἀρχὲς ἀλλοτρητῆ.

Ἡ Ὁμοσπονδία γιὰ να ὑπάρχη, να ζῆ, να ὀρθῆ και να ἐπιβάλλεται χρειάζεται μέλη ζωντανά, ὀχι μόνο, ὀπως νομίζουν μερικοί, Διοίκηση ζωντανή. Κάθε μέλος πρέπει να ζῆ ἐνεργητικὰ τὴ ζωὴ τῆς Ὁμοσπονδίας, τὴ ζωὴ τοῦ συλλόγου του και ἐσωτερικὰ μὲ τὴν πρόθυμὰ πάντα συμμετοχὴ σὲ κάθε ἐνέργεια και ἐξωτερικὰ μὲ τὸν ἀδικοπο διαφωτισμὸ τῆς κοινωνίας πάνω στις διεκδικήσεις μας.

Γιατὶ ὀ λαὸς ἀπὸ μᾶς θὰ φωτιστῆ και θὰ πειστῆ πὸς ἐκεῖνο ποῦ ζοῦμε ἔμεις, εἶναι τὸ συμφέρο του, ἐκεῖνο ποῦ ἐπιδιώκουμε εἶναι ἡ ἀνψωση του, ἐκεῖνο ποῦ ποθοῦμε εἶναι τὸ καλὸ τῶν παιδιῶν του.

Γιατὸ πρέπει ἐντατικὰ να γίνεται ἀπὸ ὅλους τοὺς δασκάλους, ἀπὸ ὅλους τοὺς συλλόγους, σὲ κάθε περίσταση, μὲ ἔλα τὰ μέσα (ὀμιλίες σὲ σχολεῖο, σχολικὲς γιορτές, συζητήσεις, δημοσιεύσεις, κλπ.) ὀ διαφωτισμὸς τῆς γύρω τους κοινωνίας.

Και τέλος ὀ ὀργανωμένος και συνειδητὸς δάσκαλος πρέπει σὲ κάθε στιγμή να λείη στὴν ὀργάνωσή του τὸ «ΠΑΡῶΝ» ἀπέναντι και σὲ τὸ κράτος, και στοὺς πολιτικούς, και στὴ δημοσιογραφία και στὴν κοινωνία.

Μόνος ἔστω ὀ δάσκαλος κάνει τὸ καθῆκον του και ἀποχτᾷ τὸ δικαίωμα τοῦ ἔλλεχου.

Ἡ Διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας ἐλπίζει πὸς μὲ τὴ σημερινὴ διακίρησή της διατύπωσε ἐκεῖνο, ποῦ ὀ Κλάδος στὴ μέγιστη του πλειοψηφία ἐχστὴν ψυχὴ του. Οἱ ἄλλοι, οἱ λίγοι παραστρατημένοι, ἀς περιμένουν τὸς φωτισὴ ὀ καιρὸς και τὰ πράγματα. Οἱ πολλοί, ἡ μεγάλη προοδευτικὴ πλειοψηφία, οἱ ζωντανὸ ἀνθρωποί, ἐνωμένοι γύρω στὴν Ὁμοσπονδία θὰ ἀγωνιστοῦν και θὰ νικήσουν. Κάθε ἡμέρα ποῦ περνᾷ μὲ ἀγῶνα ἐντατικὸ, μᾶς ὑψώνει στὴ συνείδηση τῆς κοινωνίας και μᾶς φέρνει πλῆσιότερα πρὸς τὴ νίκη.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας

- Ὁ Πρόεδρος Π. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ
- Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ε. ΠΑΡΑΣΧΗΣ
- Τὰ μέλη Κ. ΚΟΝΤΡΟΜΗΤΡΟΣ
- Ὁ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Ὁ. ΧΡΥΣΗΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ - ΚΡΙΣΕΙΣ

ΝΕΕΣ ΜΗΧΑΝΟΓΡΑΦΙΕΣ

Ἐν εἰρωμε γιὰ ποδοστὴ φορὰ κυκλοφορετῆ ἡ ἔφημ περὶ τῶν μηχανογραφῶν, ποῦ ἀρεφῶνται κατὰ τῆς ὀμηρινῆς ἀνυθῆδωσ, τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου και εἰδικότερα κατὰ τῆς παρουσίας τῶν ἀντιπροδῶπων τῶν λειτουργῶν μέσης και ὀμοσκηθῆθλουμα να πιστεύουμε πὸς ἔν γίνεται κομμὰ δ ο β α ρ ἡ ὀκίψη γιὰ να ποσολμηθῆ παρῶμοσ πραξικόπημα, ποῦ θᾶποτελοσθε μὲ μωρὰ και ἀσυλλόγησθ πρὸς κλῆσθ 11.000 ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν. Φανταζόμεθα πὸς δὲν πρόκειται παρὰ περὶ εἰδεσῶν πῶθων ἀντιδρωτικῶν κυρίων ποῦ θᾶ προτιμοῦσαν να μὴ ὀ ἰσκειται ἡ σπουδαιοφῆνεία τοὺς κάτω ἀπὸ τὰ ἀδικοκρητὰ βλέμματα τῶν ἀντιπροδῶπων τῶν δασκαλικῶν κῶμῶν. Ἐν πάσθ περιπτώσει διερχμηνύσοντας τὴ θέληση τοῦ δασκαλικῶ Κλάδου θεωρομε χροτς μας να ὑποδείξουμε ἄλλθ μὲ φορὰ ὀτι δὲν εἶναι ἀνεχτὰ μέρτα ποῦ θᾶ εἶναιαν δὲθν κατὰ λυση τῆς αὐτῶσ ὀικηθδωσ τῆς δειγμῆ ποῦ ὀ Οικουμενικὴ Κυβέρνηση εἶναι κηρυγμένη γιὰ μὲ εὐρύτερη αὐτοδικοκνησθ και ἀποκέντρωσθ και ποῦ ὀ ἐκπαιδευτικὸς κῶδος ἀγωνίζεται γιὰ τὴ συμκλήρωσθ τοῦ θεσμοῦ μὲ ἀνάλογη μεταρρῶμηση δὲθ

δύνησθ και τῶν κατωτέρων συβουλίων.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ

Ὁ Σύλλογος Πειραιῶσ μὲ τὴν τελευταία ἐκνευχημὲ ἡ διάλεξη τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κ. Ζηφειρακοπούλου, ἐκλεισε τὴν πρῆτη δημοιργικὴ περίοδο τῶν διαλέξεων, ποῦ δόθησαν ἐφέτος μὲ πρωτοβουλία του στὸ Δημοτικὸ Θέατρο.

Ἡ προδῶθεια τοῦ Συλλόγου ποῦ θᾶ συνεχιστῆ τὸ Σεπτεμβρη, δὲ θᾶ μείνη δίχως καρπούς. Ἡ δημοιργία ἐκπαιδευτικῆς δυνετῆ δ ἡ δ ε ω σ μ ἔ δ α δ ε ὀ λ α ὀ, ποῦ δὲν ὑπάρχει ὀμμερα και ποῦ εἶναι α ἰ τ ἰ α τῆς Κρητικῆς ἀδιαφορίας και ἀβελτηρίας γιὰ τὴ Λαϊκὴ Ἐκπαίδευση, μπαίνοντας δὲθ πρόγραμμα τῆς ὀρᾶσως τοῦ Συλλόγου αὐτοῦ, θᾶ φέρη ἐξελικτικὰ τὰ ἀποτελεσμάτῆς τῆς τὴν περιοχή του ἀπὸ ἀποψη βελτιθδωσ τῆς ἐκπαιδευτικῆς κσ. τάνειας μας.

Ἐν ἡ προδῶθεια αὐτῆ γίνη γενικώτερη—και πρέπει να γίνη—μωροσθμῆ να περιμένουμε ἐκθῆλωση περιδῶτερης πίεσης ἀπὸ τὸ λαὸ στοὺς ἄρρωθδους, ποῦ τῶσ ἀδιαφοροσθ γιὰ τὸ Λαϊκὸ ὀχολεῖο και τὸν ἐργάτη του.

Και μόνο μὲ τὴν πίεση αὐτῆ ἴδως μωροδῶμε να γοῦσμε ἀπὸ τὸ ἐκπαιδευτικὸ χάος ποῦ ἐχει δημοιργηθῆ δὲθ τῶσ μας.

Οἱ παρακλήσεις, οἱ δεκρικοὶ λόγοι, οἱ ἀνθρωθιασμοὶ κι οἱ ὑποδῶσεις, ἀνήκουν δὲθ στάδιο τοῦ

ρομανθδισμοῦ, ποῦ πρέπει να ὀποινετῆ ἀπὸ δῶσος ὀλέπου; δὲ ποῖδν ἐκπαιδευτικὸ κατῆφορο μᾶς ἔχουν ὀδηγήσθ οἱ ἐπιδρῶσεις του.

ΣΤΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ

Στους συλλόγους ποῦ διαγράφησαν Ἠλείας και Λαμίας και στοὺς διλλόγους, ποῦ ἀποχώρησαν, Λαγκαθῶ και Φιλιατῶν, ὑπάρχουν πολλοὶ συνάδελφοί, ποῦ δὲν ἐπιδοκιμάζουν τὴν ἀνεμοδονθιακὴ τακτική. Μᾶς ρωτοῦν, λοιπόν, πὸς να πολιτευτοῦν. Στους πιστοὺς αὐτοὺς στρατιωτῆς τῆς Ὁμοδπονθιακῆς παρατάξεως ἀπαντῆμε: Τὸ καθῆκον τοὺς εἶναι να ἐξασφαλίσουν μὲ κάθε κῶπο ὀδο τὸ δυνατόν ποῦ πλατὰ ἐκαθῆ τῶν δασκάλων τῆς περιφέρειας τοὺς μὲ τὸν ἄλλο κλάδο διὰ μέδου τοῦ «Διδ. Βήματος». Αὐτῆ πρέπει να εἶναι ἡ κυριώτερη τους προδῶθεια. Ὁσο περιδῶτερο πετύχουμε τὴν προπροδῶθειά τους αὐτῆ, τόσο ἀποτελεσματικώτερα θᾶνιδρῶδουν και τόσο ἀμειδῶτερα θᾶ ἐκμηδενίσουν τις ἐνέργεις τῶν ἐχθρῶν τοῦ κλάδου.

Ἀπὸ μέρους μας θᾶχουν κάθε δῶθεια ποῦ θᾶ τὴ νομίσουν οἱ ἴδιο ἀναγκαία.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΕΣ

Μὲ εἰρωμα δὲθ ἰδιωτικὰ ὀχολεῖα ἀπέδειξε πὸς οὔτε τοὺς νόμους τρωθν αὐτε τις ποῦ δῶσθ χεῖθῶδεις και ἀυτοκρητῆς ὑγιεινῆς ἀκαιθῶδεις δέθονται. Τῶσ Ἐλ. Βῆμασ κρινοντας τις, δὲν να

ποσμε, ἀποκαλύψεις αὐτῆς ρωθῶν τὸ κράτος δὲθ δικά του ὀχολεῖα δέθεται περιδῶτερο αὐτοῦ ἀκαιτῆ ἀπὸ τὰ ἰδιωτικὰ γεγονῶς εἶναι πὸς ἡ παιδεία, ἀνάγκη τῆς, ὀ ἀκαιθῶδεις και λειτουργῆς τῆς εἶναι τοῦ μὲν κρητῆς ἡ τελευταία του ἔγνοσθ ποῦ βέβαια ποῦ δὲ βροδῆσθ τῆς καιρὸ να τὴν προδῆσθ, γιὰ τοὺς ἰδιωτῆς ἀπλοῦσάσθ εὐκαρία χρημαθισμῶ και ἀντικειμεῖ ἐκμεταλλεῦσῶ. Καὶ ἀντικειμεῖ τῆς κατῶσθ αὐτῆ δέκται ὀργανωμῆνος δάσκαλος, ποῦ φλγίσει τὴν ψυχὴ του τὸ ἰδιωτικῶσ κῶποσ ἀνώτεροσ ὀχολεῖο; γιὰτῆ, ἔμεις οἱ δασκάλοι ἔχουν τὸ δικαίωμα να καιτῶμε περιδῶτερο προδοθῆ και περιδῶτε δέθασθ δὲθ γνῶμη μας ἀπὸ πλῆτεια και ἰδιωτῆς.

ΔΥΟ ΚΡΟΤΣΜΑΤΑ

Ἀπὸ προδῶθια κροῦσμάτῆ ἀπείρας να χρηθμοποιηθῶσ κρημάτῆ, ποῦ ἀνήκουν δὲθ Δημοσικὴ Παιδεία, γιὰ τὸ χροῖσθ γυμναδίων. Βέβαια δὲν παραξενῶσάσθ γ' αὐτῶ. Ἄφρῶ δὲ θέλουμε να ὀουμε δημοσικὴ παιδεία παρὰ ἀπλῆ γυμναθιακὴ παιδεία τὴ παρῶξενο δὲ και οἰκῆματα και τῶ κρημάτῆ και κάθε τι ποῦ ἀνήκει δὲθ δημοσικῶ ὀχολεῖο μὲ ἐλαφρότατη συνειδῶσθ παραδῶνεται δὲθ χροῖσθ τοῦ γυμναδίου; Βῆμασ αὐτῶ εἶναι μόνο ἀνάποδο ποῦ συμβαίνει δὲθ τῶσ μας.

ΣΧΟΛΙΚΗ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΑ

“Ενας λόγος παραπανιστός που με κάνει να πιστεύω, ότι για την ανέγερση των διδακτηρίων πρέπει στα σοβαρά να καταπιστούν οι Κοινότητες, και ότι πολύ πιτυχημένη είναι η απόφαση της Θ' Συνέλευσης, που τὰ έριξε, δια της Κοινότητας—με εύκολία της άδειας της Ξυλείας από τὸ Κράτος και τοῦ άσβεστιού—είναι γιατί έχω τὸ ίδιο μου τὸ σχολεῖο παράδειγμα.

Στὰ 1921 τὸ χωριό αὐτό—40 φαμελιές—δὲν ἦταν οὔτε δάσκαλος οὔτε διδακτῆριο. Ὁ ἐπιθεωρητής, ἀπὸ τὸν ὁποῖο ζητήσανε οἱ χωρικοὶ νὰ συστήσῃ σχολεῖο, τοῦ τὸ έταξε, ἀλλὰ μὲ τὴ συμφωνία νὰ παραδώσῃν σὲ τρεῖς μῆνες μέσα διδακτῆριο καὶ τοὺς ὑπόδειξε καὶ τὴν τοποθεσία. Σφίχτηκαν οἱ φίλοι, ἤρθαν ἀπὸ δῶ, ἤρθαν ἀποκεῖ, τάποφάσαν νὰ χτίσουν, ἔκαναν ἔρα-νους, βγήκαν ἀγαρεία, τάισαν τεχνίτες, κουβάλησαν πέτρες, κερα-

μύδια, ξύλα καὶ τὸ σχολεῖο ἔτοιμάστηκε πρὶν ἀπὸ τοὺς τρεῖς μῆνες. Ἔτσι ἀπάνω σὲ μιὰ ὄμορφη ραχοῦλα στὴν ἀκρὴ τοῦ χωριοῦ φιγουράρει ἕνα ὄρατο διδακτῆριο, σήμερα, μὲ αὐτὴ κήπο κλπ. πού ὄμοιο του δύσκολα ἀπαντᾷς τριγύρω στάλλα χωριά!

Ἄξιζε σαυτὸ τὸ σημεῖο νὰ ἀναφέρῃ κανεὶς καὶ τὰ ὀνόματα τῆς ἐπιτροπῆς πού στάθηκε τότε. Νικ. Κουσιουρή, Κωνστ. Κουσιουρή, Ἰωάν. Καλκανᾶς, Παν. Καλκανᾶς. Οἱ μέλλουσες γενεές πρέπει νὰ τοὺς χροστᾶνε εὐγνωμοσύνη. Μὰ ἂν ἔχη ἡ Κοινότητα δάσκαλο ἀπὸ χρόνια, δὲν ἔχει ὅμως διδακτῆριο; Ὑποχωρεῶστε τὴν νὰ χτίσῃ παίροντάς της μερικὸς μῆνες τὸ δάσκαλο γιὰ φρόβρα. Οἱ κοινότητες πρέπει νὰ κινήθουν.

Ἔρι - Ἑραϊεὶς Γορτυνίεζ

Χρ. Ν. Δάρας

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ

Τὴν περασμένη Κυριακή, καίχτηξε ἀπὸ τὰ παιδιά τοῦ σχολεῖοῦ μας κά-ποιο γεωργικὸ ἔργο φτιασμένο ἀπὸ τὸ συνάδελφο κ. Π. Παυλοῦρο μὲ συγ-χρονησμένο πνεῦμα ἔτσι, πού ἔκαμε ἐντύπωση στὸν κόσμο τοῦ τόπου μας, πού μὲ ἐνδιαφέρο παρηκολούθησαν τὸ παιζιμὸ του ἀπὸ τὰ μικρὰ παιδια καὶ κορίτσια.

Ἄρχισαν πρῶτα νὰ παίζον τὰ κο-ρίτσια.

Μερικὰ μεταμορφωμένα οἱ δημη-τριακά (σιτάρι, κριθάρι) κ. λ. π. χαι-ρείζουν τὴ θεὰ Δημήτρα πού τὴν ὑποδύσαν ἕνα κοριτσάκι, τὴν εὐχαρι-στοῦν γιὰ τὴν καλωσύνη πού εἶχε νὰ μάθῃ τοὺς ἀνθρώπους πῶς νὰ καλ-λισργοῦν καὶ μὲ λόγια γλυκὰ ἐξυμνεῖ τὸ καθένα τὶς λαχάρεις, τὰ καρδιο-χτύκια καὶ τοὺς κόπους πού κάνει ὁ πολυβασανισμένος, ὁ ἀπαρατημένος στὴν τύχη τουὺς τῶρα γεωργός, ὡσπου νὰ τὰ συμμαζέψῃ στὰ πολυχώρα ἀμπά-ρια του.

Ἄλλα πάλι μεταμορφωμένα σὲ νε-ράιδες ποταμιοῦ, καὶ σὲ δρυάδες (πέυ-κη, βελανιδιά) κλπ. παρουσιάζουν τὶς καλοφρένες πού δίνουν πρόθυμα στοὺς ἀνθρώπους, χτυποῦν ὅμως τὴν ἀγριό-τητα μερικῶν πού χωρὶς νὰ νοιώθουν τὴν ἀξία τους φέρνουνται ἄπρεπα σὲ ἄψυχα ἔκείνα ὄντα, παίρνοντας τὴ ζωὴ τους μὲ τὸ κόψιμο ἢ μὲ τὴν ἀ-χόστητη λαύρα τῆς φωτιάς. Πληρω-νόντων σὺντομα ὅλοι αὐτὸν τὸ κακὸ ἔμα-ἀπουσιάζουν τὰ δέντρα μὰ εἶνε ἀργά πιά!

Ἡ Δημήτρα πού μὲ προσοχὴ ἀκούει τὰ συμπαθητικὰ λόγια τῶν δημοτρια-κῶν γιὰ τὸ δουλευτὴ τους τὸν ἀργότη καὶ τὰ παράπονα τῶν δριῶδων γιὰ τὴ σκληροκαρδία μερικῶν, τὰ εὐχαριστεῖ γιὰ τὸ χαιρέτισμό πού τῆς κάνουν καὶ τὰ περαινεὶ νὰ φρονεῖζον νὰ βοη-θοῦν τὸν ἀργότη νὰ τοῦ σκορπίζον τὴ χάρη τους, τὴ δροσιά τους, νὰ τοῦ δί-νουν τὴν εὐτυχία πιστὸ τους σύντρο-φον καὶ τοῦ κάνουν τὴ ζωὴ τοῦ πύ-χορῆμενι γιὰ τὸ πρῆπει, τοῦ ἀξίξει.

Ἀπολούθησε χορὸς στὴ σκηνή ἀπὸ ὅλες τὶς νεράιδες καὶ δρυάδες, καὶ

ἵπτερα ἄρχισαν τὰ ἀγόρια νὰ παίζον τὸ μέρος τους.

Μερικοὶ μαθητῆς γεωπονικῆς σχο-λῆς, καλὰ καταρτισμένοι στὴν καλλιέρ-γεια τῆς γῆς πού τὴν ἔχουν ἀγαπήσει πιά, προσπαθοῦν μὲ κάθε τρόπο νὰ πείσουν τὸν ἀργότη πού τὸν ὑποδύ-σαν ἕνα παιδάκι, νὰ πάψῃ νὰ ἔλεινο-λογῇ τὴν τύχη του, οἱ ἡ δουλειά του δὲν εἶναι περιφρονημένη ὅπως τὴν θεωρεῖ καὶ πῶς δὲν πρέπει νὰ στέχη δειλὰ μπρὸς στοὺς ἄλλους, μὰ ὑπερή-φανος, γιατί ὁ ἰδρώτας του εἶνε τὸ ἄγισμα, καὶ πῶς θάρθη καρὸς πού θὰ ἔχη μαζί του τοὺς μορφωμένους γεωργούς, τὰ σημερινὰ παιδια, πού θὰ τὸν ἐνισχύσουν, ὡστε νὰ σηκοῦθῃ ψηλά τὸ τιμημένο μὰ περιφρονημένο ἄς τὰ τῶρα ὄνομά του.

Ὁ ἀργότης ἀπ' ὄσα ἀκούει, πιστεύει πῶς θὰ ξεμερῶσουν καὶ γι αὐτὸν ἡμέ-ρες χαρᾶς καὶ εὐτυχίας, καὶ γυρίζον-τας στὸ χωριὸ του, ἀνακρινώμενος ὅλα αὐτὰ στοὺς πατριώτες, παθόνται καὶ αὐτοὶ καὶ ὀρκίζονται πῶς ἀγαπημένοι μακριὰ ἀπὸ κάθε γερνία, μίξερια καὶ πονηρία, θὰ ἔργαστοῦν τὴν μητέρα γῆ καὶ μὲ τὴ δουλειά θὰ ζητήσουν τὴν εὐτυχία τῶν παιδιῶν τῶν καὶ τὴ δική τους.

Τὰ παιδάκια τὸ ἔκαιζαν μὲ λαμπρὴ ἐπιτυχία καὶ ἐνθουσιασμό, γιατί εἶνε σχεδὸν ὅλα βγαλμένα ἀπὸ ἀγροτικῆς οἰκογένειας, ἀπὸ κείνες πού ἵνεργύ-ονται τὸ ζῆκνημα τοῦ ἀργότη.

Ὁ κ. συνάδελφος φρόντισε μὲ κάθε τρόπο νὰ διαπιστώσῃ τὴν ὄλη ἀξία, τοῦ ἀργότη, γιατί αὐτὸς δουλεύ-οντας, χαρίζε σὲ τόσοσους καὶ τόσοσους τὴν εὐτυχία καὶ τὴ χαρὰ, ἐνῶ ἕκαστος γιὰ τὸν ἑαυτὸ του κρατᾶται τὸν πόνο καὶ τὴ δυστυχία, θέλει νὰ δεῖξῃ πῶς ἡ ἔργασία τοῦ ἀργότη δὲν εἶναι περι-φρονημένη, γι' αὐτὸ πρῆπει μὲ ζῆλο νὰ ἀφωσιώναςαι σ' αὐτὴ, θέλει μὲ κάθε τρόπο νὰ γλυκάνῃ τὴ δυστυχία τῶν δυστυχισμένων.

Κλεῖ μέσα του τὸν πόνο ὅλων ἐκεί-νων πού τυραννιούτανται κάτω ἀπὸ τὰ σκληρὰ πατήματα τῶν ἄλλων.

Στὴν προσπάθεια βέβαια αὐτὴ θὰ

ἐννοχούσῃ καὶ ἡ πολιτεία, ὡστε μὲ τὴν ἱναδιοργάνωση τοῦ ἀγροτικοῦ σχολεῖ-ου μὲ τὶς ἀγροτικῆς ἰδέες, θὰ μορφεῖται νὰ ἀνταποκριθῇ στὶς ἀνάγκες τῆς ση-μερινῆς ζωῆς τῶν ἀγροτῶν, θὰ τοὺς βοηθήσῃ στὴν καλλιέργεια τῆς γῆς καὶ θὰ τοὺς κάμῃ νὰ τὸν ἀγαπήσουν καλ-λύτερα.

Τὸ ἀγροτικὸ σχολεῖο εἶναι ἐκεῖνο πού θὰ δώσῃ τὴ μόρφωση στὸ παιδί, γιὰ τὴ ζωὴ του, αὐτὸ θὰ τοῦ ἀναπτύ-ξῃ τὴν ἀγάπη γιὰ τὴ γῆ καὶ τότε πιά θὰ πάψῃ νὰ ἔλεινολογῇ τὴν τύχη του γιατί τὸν κατάντησε νὰ γίνῃ ἀργότης.

Οἱ προπαγάνδες αὐτῆς μακάρι νὰ ἀντικατασταθοῦν μὲ ἔργα καὶ μα-κάρι νὰ πραγματοποιηθοῦν οἱ ἰδέες αὐτῆς σχετιζομένης τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσεως μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὰ ἔργα τῶν ἀγροτῶν.

Τότε πιά θὰ πάψῃ ἡ ὀλέθρια τάση τοῦ χωρικοῦ νὰ ἀγκαταλείνῃ τὴ δου-λειά του καὶ νὰ τραβιέται στὴν πόλη, νὰ μὲν ἔκατ ἀνεργος καὶ νὰ ζητῇ τὴν εὐτυχία του.

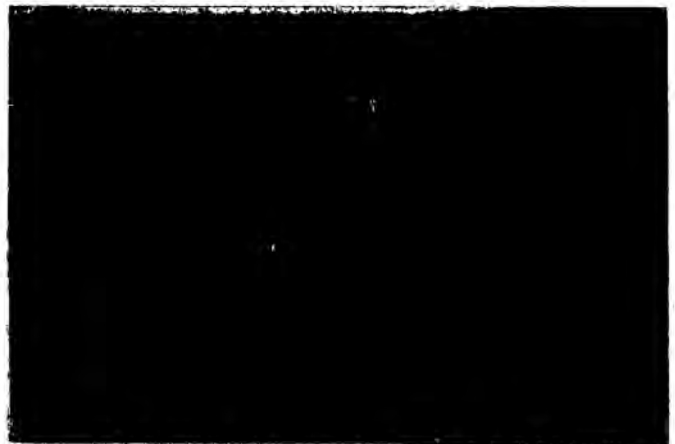
Ἐκεῖ, πού τὰ ἀστικά ἐπαγγέλματα καὶ τὰ βιοποριστικὰ ἐν γένει ἔργα κα-τέστησαν πληθωρικά, ὡστε ἡ ἀνεργία καὶ ἡ ἀνεπάρκεια ἡ οἰκονομικὴ νὰ ἐ-τοιμάζον τοὺς μεγαλύτερους κινδύνους γιὰ τὴν τάξη καὶ ἡσυχία τῆς κοινωνίας.

Ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἀπὸ κυρίες καὶ κυρίους φρόντισε γιὰ τὴν πούλη-ση τῶν εἰσιτηρίων.

Οἱ εἰσιτηρία ἀρκετὰ ἱκανοποιητι-κῆς κατατίθησαν σὸν ταμεῖο τῆς Κοι-νότητας τῶν παιδιῶν γιὰ τὴν ἐνίσχυση ὧν σκοπῶν τῆς.

Ζούρτας 28-5-27

Ἄφροδιτη Σεβαστῆ

Μικτὴ σχολικὴ Μανδολιναία
Β'. Δημ. Σχολεῖοῦ Ἀργένων καὶ Β'. Θελέων Δράμας.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Στὸν Πειραιά

Στὸν Πειραιά ἀπὸ τὶς 15 ὡς τὶς 19 τοῦ μηνὸς ἔγινε παιδαγωγικὸ συνέ-δριον μὲ πολλὰ καὶ ἐνδιαφέροντα θέ-ματα. Τὴν πρώτη ἡμέρα μίλησε ὁ ἐπι-θεωρητῆς κ. Π. Λιβραδῆς κόνοντας ἀρχὴ τοῦ συνεδρίου. Μετὰ ἔγιναν οἱ διάφορες εἰσηγήσεις καὶ συζητήσεις στὰ διάφορα θέματα. Τὸ προγραμμα τοῦ συνεδρίου ἦταν τὸ ἑξῆς:

Εἰσηγήσῃ στὸ θέμα «Ἐργασία κατὰ φύσιν. Σχολεῖα ἔργασίας». Εἰσηγητῆς οἱ δημοδιδάσκαλοι Ἡλίας Παπαδημη-τρίου καὶ Ἄθαν. Νικολόπουλος.

Εἰσηγήσῃ στὸ θέμα «Πλουτοπαρ-αγωγικὴ μόρφωση τῶν παιδιῶν» παρ-τῶν δημοδιδασκάλων Νικ. Κελεμένη καὶ Δημ. Γρηγορόπου.

Εἰσηγήσῃ στὸ θέμα «Διὰ ποῶν ἀνα-γνωστικῶν βιβλίων τῶν Δημ. σχολεῖων ἐκ τῶν ἐν χρήσει, διετυκλύνεται τὸ ἔργον τῆς ἀγωγῆς καὶ διδασκαλίας, διὰ τῶν συντεταγμένων εἰς τὴν Δη-μοτικὴν ἢ τὴν Καθαρεύουσαν». Εἰσηγη-τῆς ὁ δημοδιδάσκαλος Κων. Καρα-δήμας.

Σπουδαίους τῶν μαθητῶν τῶν λευκίτων ἀσκήσαν. Εἰσηγητῆς ἡ δι-δασκάλισσα Παναγιώτα Σπυρίδου.

Εἰσηγήσῃ ἐπὶ τοῦ μαθήματος τῆς πρώτης ἀνάγνωσης ἀπὸ τοῦ δημοδιδ-ασκόλου Ἰωάν. Σουκῆ.

Ὑποδειγματικῆς διδασκαλίας:

1) Ἀναγνώσεως εἰς τὴν ἄην τάξιν ἀπὸ τοῦ Δημ. Κ. Σαραγιώτη.

2) Ἱστορία (Δ' τάξις) ἀπὸ τοῦ δη-μοδιδ. Τιμ. Σταυροπούλου.

3) Ἱστορίας ἀπὸ τοῦ δημοδιδ. Ἡλ. Λαζάρου. Τάξις 4η.

4) Γεωγραφίας εἰς τὴν ἄην τάξιν ἀπὸ τῆς διδασκαλίας «Ἐλένης Ἀν-τωνίου.

5) Φυσ. Ἱστορίας ἀπὸ δημοδιδ-ασκόλου Ἡλία Λαζάρου. Τάξις 4η.

Κριτικὴ ἐπὶ τῶν ὑποδειγματικῶν διδασκαλιῶν.

Ἐντεῖκα κριτικὴ ἐπὶ τῶν ἔργασιῶν τοῦ Συνεδρίου. Ἀποχαιρετιστήριος λό-γος παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ καὶ τῶν Προέδρων τῶν διδασκαλικῶν συλλόγων.

Στὰ Δεσκάτη Ἐλασσόνας

Μὲ ζωὴ καὶ μὲ ἀπόλυτη τάξη διε-ξήχθη τὸ τοπικὸ Συνέδριον τοῦ τμή-ματός μου ἀπὸ τὴν διεύθυνση τοῦ ἐπι-θεωρητοῦ μου κ. Γ. Κοκκίνῃ τὰ τέλη Ἰουνίου.

Κατ' αὐτὸ ἐδιδάχθησαν καὶ συνεζη-τήθησαν διάφοροι ὑποδειγματικαὶ δι-δασκαλίας, καθορίσθησαν τὰ μέσα μὲ τὰ ὅποια τὸ σημερινὸν σχολεῖο θὰ προσεργασθῇ στὰς ἀνάγκες τῆς ζωῆς, ἀνεκτύχησαν ἀπὸ τοῦ κ. ἐπιθεωρη-τοῦ κεφάλαια ὑγιεινῆς τοῦ σχολεῖοῦ, καὶ σχολικῆς Νομοθεσίας καὶ συνεζητή-θησαν εὐρέως καὶ διεδοκίμως τίνα τ' ἀποταλέσματα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ν. Δ. τῆς 9ης Μαΐου 1926 κατὰ ὑποχρε-ωτικῆς φοιτήσεως εἰς τὸ Δημ. scho-λεῖον ὡς καὶ τὶ δέον γενέσθαι σχετι-κῶς μὲ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν του.

Ὁ ἀλληλοσεβασμὸς πρὸς τὴν γνώ-μην ἑκάστου, ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ἡ

(Συνέχεια στὴ σελίδα 1)

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΤΟΥ "ΔΙΔ. ΒΗΜΑΤΟΣ"

J. J. ROUSSEAU

ΑΙΜΙΛΙΟΣ

από το Γ' βιβλίο

Στη στήλη αυτή αρχίζουμε δημοσιεύοντας από σήμερα κομμάτια διαλεκτικά από την παγκόσμια κλασική εκπαιδευτική φιλοσοφία. Το «Δ. Β.» ζητεί να δώσει από τη στήλη αυτή στους αναγνώστες του, με άριστο τρόπο, για την παιδεία και για το δάσκαλο σε κάθε γλώσσα, και να αναπληρώσει την τέλεια ελλείψη μας από καλές μεταφράσεις κλασικών έργων. Αρχή κάνουμε με το περίφημο έργο του J. J. Rousseau, τον Αιμίλιο.

... Κάνετε το μαθητή σας να προεξέη τα φυσικά φαινόμενα κι άμεσα θα τον κινήσετε την περιέργεια. Μά για να τή θρέψετε, μη βιασθήτε να την ικανοποιήσετε. Βάλτε τα προβλήματα μπροστά στη διανοητική του δύναμη κι αφήστε τα να τα βάλουν.

Ο Ρουσό και ο Αιμίλιος

θαίνει ο ίδιος και ποτέ γιατί του τό λεία έσως. Τις γνώσεις δε θα τις διδάσκει, μα θα τις ανακαλύπτει με δική του αυτενέργεια.

«Αν κάποτε του υποκαταστήσετε το πνεύμα του με την αυθεντία τ' η λογικού, δε θα λογικευθή παιδί. Από τότε θα είναι το παιγνίδι της σκέψης των άλλων.»

Θέλετε να διδάξετε στο παιδί Γεωγραφία και πάτε να ζητήσετε ύδωρες σφαίρες, χάρτες και τ' όσα. Τι μηχανικά πράγματα! Γιατί όλες αυτές οι θεατρικές παραστάσεις; Γιατί δεν δοκιμάτε να του δείχνετε τ' ίδια τ' αντικείμενα, για να καταλάβη τουλάχιστο γιατί τ' μιλάτε;

Μιά όμορφη βραδεία πηγαινε και νέναν να περπατήσης σε ένα μέρος κατέλληλο, όπου ο όριζοντας ολιάνοιχτος αφήνει τ' μάτια να απολαύσουν ολόκληρη τή όψη του ήλιου κι όπου τ' αντικείμενα καθ' αμύνονται υποβληθούν τήν αναγνώρισή του μέρους τής όσης.

Τήν άλλη μέρα τυχαίως να ξαναόρθη σε ό ίδιο μέρος πριν από τήν ανατολή του ήλιου, για να άναπνεύση λίγο φρέσκο άέρα. Βλέπει τόν ήλιο να άναγίγναι τόν όροχμό του με τ' φωτεινά σημάδια, που όρίζει μπροστά του. «Η πυρκαϊά μεγαλώνει. Η άνατολή φλογίζεται ολιάνω. Σε κάθε λάμψη περιμένει κανέναν τό άστρο αυτό πολλήν ώρα πριν φανή και κάθε στιγμή νομίζει, πως τό βλέπει να φανεώνεται. Έπί τέλους τό βλέπει. Ένα σημάδι λαμπερό έρχεται σίν άστροπλή

και γιομίζει άμέσως όλο τό άπέραντο διάστημα. Ο πέλος τής σκοτεινιάς σβύνεται και πέφτει.

Ο άνθρωπος άναγνωρίζει τήν έδρα του φωτός και τήν βόσκαι έξωραϊσμένη. Η πρασινάδα έχει πάρη στή διάρχεια τής νύχτας μιά καινούργια ρώμη. Η μέρα που γεννιέται και τήν φωτίζουν οι πρώτες άχτίδες που τή χρυαίζουν, φανερώνεται τώρα σκεπασμένη μ' ένα λαμπερό δίχτυ όροσίδς που άνανακλάει στο μάτι τό φώς και τούς χρωματισμούς. Τα πουλιά ένω νουναί σε χορό και χαιριτίζουν σάν ός κοναόρτο τή ζωή.

Τή στιγμή αυτή ούτε ένα τους δεν κρατείται. Τό καλάδημά τους, άδύνατο άκόμα, είνε τό πειό άργό και πειό γλυκό από τό κελάδημα όλης τής μέρας. Αισθάνεται κανέναν τή χαύνωση ενός ήουχου ξυπνήματος. Η συμβολή όλων αυτών των στοιχείων φέρνει στις αισθήσεις μιά έντύπωση φρεσκάδας, που φρίνεται πως μπλίνει κατ'εβαθα ως τή ψυχή. Υπάρχει εκεί μάγμα ενός τεταότου τής ώρας, που μπροστά του κανέναν άνθρωπο δεν μπορεί να άνασταθή: Ένα θέαμα τόσο μεγολόδροπο, τόσο όμορφο, τόσο ήδονικό, δεν αφήνει σε κανέναν ψυχραιμία.

Γεμάτος από ένθουσιασμό που δοκιμάζει ό δάσκαλος, θέλει να τόν άνακοινώση στο παιδί! Θαρρεί πως θα τό συγκινηθή ήν τό κήνη προσεχτικό στις αισθητικές άφορές, που τόν συγκίνησαν.

Καθαρή άνοησία! Γιατί τό θέαμα τής φύσης ζή και βρίσκεται μέσα στην ψυχή του ανθρώπου. Για να τό ίδη πρέπει να τό αισθανθή. Τό παιδί βλέπει τ' αντικείμενα. Μά δεν μπορεί να διακρίνη τής σχέσεις που τό συνδέουν. Λέν μπορεί να άκούση τή γλυκειά άρμονία τής συναυλιάς τους. Χρειάζεται μιά πείρα, που δεν τήν έχει άποχτήση καθόλου, χρειάζονται αισθήματα που δεν τό δοκίμασε άκόμα, για να μπροσθή να αισθανθή τή σύνδεση έντύπωση, που κλήττει ταυτόχρονα όλες τις αισθήσεις του.

(έχει συνέχεια)

ΔΙΔΗΓΜΑΤΑ

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΜΑΜΑΣ

του Φαντόρ Ντοστογιέφσκυ

Τό λογοτεχνικό άνάγνωσμα έλαπτε ώς τώρα από τό Δ. Β. κι ήταν αυτό μιά έλλειψη σοβαρή, από πολλούς σγαδάρους παρατηρημένη. Θα προσπαθήσουμε τήν έλλειψη αυτή άναπληρώνοντας, να δώσουμε άναγνώσματα, που να συγκανερώνουν πραγματικές λογοτεχνικές άρατές και κοντά σε αυτό, όσο δε είναι δυνατό, να αναφέρωνται στη ζωή τού παιδιού, του σχολείου και του δασκάλου. Τό διήγημα, που αρχίζουμε σήμερα, είναι από τό άριστοτερότατα τοδμηγέλου Ντοστογιέφσκυ.

Καθαρά και κανονικά άνηχοόσε κάθε δυό-τρία δευτερόλεπτα τό χτύπημα τής καρδιάς. Δέ σήμαινε κίνυνο. Ο ήχος ήταν τόσο ρυθμικός και γλυκός! Όταν τόν άκουα, τόν αναγνώριζα λέγοντας: Έτσι χιυπάει ή έκκλησία τού ΑΙ-Νικόλα, που βρίσκεται άγνάνια από τό σάκι των Τουσιόρ. Τήν είχαν χιυπάει άν θυμούμαι καλά στα χρόνια του Τασόρου Αλιέξη Νικολάγιεβιτς. Είνε πολύ στολισμένη ή έκκλησία αυτή/κι έχει όμορφους θόλους. Πόσο μου άμειζε τή βλέπα να άναπαύεται έτσι ήουχα άπάντα στις έπιβλητικές κολόνας!

Θυμάμαι καλά. Η έβδομάδα τής λαμπής είχε περάσει κι οι άδύνατες σημάδες του μικρού κήπου του Τουσιόρ είχαν βγάλε παιδ τ' πρώτα πρώτα φυλλαράκια τους. Οι φωτεινές άχτίδες του άπογευματινού ήλιου έμπαιναν μέσα στην ταξή μας, κι άριστορότατα στην καμροόλα μου, όπου οι Τουσιόρ μη έβαλαν να κατοικήση έδω κι' ένα χρόνο τώρα, για να με άπομονώσουν από τό παιδί - τής άριστα κρατίας, κάποιος καθόταν. Από τόν κανον που έμενα εκεί, για πρώτη φορά έκαναν έπίσκεψη σε μένα τό όρσανό! Τήν είχαν άναγνωρίσει από τήν είσοδο άκόμα. Ήταν ή μάνα μου...

ΔΙΑΛΕΧΤΕΣ ΓΝΩΜΕΣ

ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΤΑΙΝΕ

Στην Παιδεία μας έχουμε μιλ τε χριτή και σχολιαστική προπαίδευση άπάνω στή θρανία και με τό βιβλία. Έχουμε μιά μηχανική έκτέλεση κι ένα άπόροητο παραφόρητομα. Αι λογιμαζόμενε καθόλου τήν αυτίου, τήν έρηβρία και τις βαρύνες δουλειές, που θα βρεθή στην άνάγκη να κινή ο άνθρωπος όταν άνδρωθή. Δέ λογαμίζουμε τόν πραγματικό κόσμο που μένα του θα ρεχτή ο νέος, τήν κοινωνία, με τήν όποια πρέπει ένιωρίς να τόν προσαρμοώσουμε και τόν έξουκειώσουμε και τήν ανθρωπινή πύλη, που πρέπει να άντιμετωπίση— ήν ήβλη να άμυνθή και να σταθή στή πόδια του— έρωδιασμένος, ώπλισμένος, σκληραγυγμμένος.

Αυτή τ' άπαράγρητα έφόδια, αυτίου τήν έδωσάτια του λογικού, τής ήβλησης και των νεύρων δεν τή δίνουν τό σχολεία μας...

—Τι έννά δέκατα, τό λιγότερο, των παιδιών, χάνουν τόν καιρό τους και τούς κόπους τους, χάνουν πολλά χρόνια τής ζωής τους, χρόνια άποτελεσματικά, άποχασιστικά.

Λογιμάστε τούς μετετέταστους, βίλιτε και κείνους που πήραν ένδεικτικά, άπολυτήγια, διπλώματα, δηλ.

έκείνους που έπαθαν από διανοητική υποεκπόωση, για να ίδητε τί έχασαν τό παιδία αυτά.

Απατήσαμε από τούς νέους αυτών να μ' άνακατέμυνε σε μιά ήμερα, καθιμμένοι άπάνω σε μιά καρέλα ή όρθιοι μπροστά π' ένα μαροσιπανάκα, ολόκληρο ρεπερτόριο από ανθρωπινες γνώσεις, που άναφέρονται σε ένα σωρό έπιστήμες! Δέν άπαιτήσαμε μικρό πράγμα!

Ίσως να ξεφύλλισαν και να μεταχειρίστηκαν καλά τό ρεπερτόριο αυτό. Μά ύστερα από ένα μήνα αντίο ρεπερτόριο! Είναι άδύνατο πειά να τό έπαναλάβουν.

Όσα έμαθαν, δυσανάλογα προς τις διανοητικές τους δυνάμεις, εξατιμίζονται σιγά-σιγά και π' άνε καλλιότης. Όπως είχαν παραστομπωθή μέσα στο κεφάλι, δεν αφήνουν ύστερα από τήν εξάτμηση κανένα κενό, που θα μπορούσε να συμπληρωθή με άλλες γνώσεις.

Έτσι, ή διανοητική άντοχή γονατίζει, ο γόνιμος χυμός στεινεύει κι ο άνθρωπος παρουσιάζεται στή βιωτική παλαίστρα πέρα-πέρα άπροπόνητος, όλιχος πραγματικά έφόδια, άτελής...

Κι όμως δεν τήν είχε ξαναϊδή από τήν ήμερα που με είχε οδηγήσει στον Μυστικό δεικνο τής έκκλησίας αυτού του χωριού, τή στιγμή που ένα περιστερό πετούσε άπάνω στους θόλους. Είχα μάθει ύστερα από πολλά χρόνια, πως ο Βεσσίλφωφ τήν είχε άφήση για να πάη στην Ξενία και πως με τ' άλλα λεπτά που τής είχαν άπομαίνη τραβήξε πεθή για τή Μόσχα και κρυφά από τούς άνθρωπους που είχαν διαταχτή να τήν προσέχουν... Κι αυτό τ' άπάνω άποκλειστικά για μένα, για να με ίδη.

Είνε παράξενο πως μπλίνοντας στο σπίτι άφου πρώτα μίλησε με τούς Τουσιόρ, ούτε μου θυμίσε καν πως ήταν ή μάνα μου.

Κάθισε δίπλα μου κι όπως θυμούμαι τώρα, άπόρρα γιατί μου μίλησε με πολύ λίγα λόγια. Είχε φέρει μαζί τής ένα πακέτο. Άνοίγοντας το ή κακόμοιρη έβγαλε από μέσα έξη πορτοκάλια, λίγα παξιμάδια και δυό άσπρα ψωμάκια. Αυτό μ' έκανε να θυμώσω. Οι παρατηρήσεις που τής έκανα, ήταν ουνατές.

«Μας τρέφουν καλά έδω» τής είπα «κάθε μέρα μ' ά δίνουν ολόκληρο ένα από αυτά τα ψωμάκια μαζί με τό τσάι μας.»

«Ω! δεν πειράζει αυτό άγαπημένο μου παιδί... με τήν άφέλειά μου σκέφθηκα για μιά στιγμή, πως ίσως δε σ' άδιναν να φάτε άρεστά στο σχολείο... μη με μαλώνεις γιατί...»

—Μά ή Άντωνία Βασιλιέβνα, ή γυναίκα του Τουσιόρ, θα πειραχτή και οι συμμαθητές μου θα με κοροϊδίζουν... —Αν τ' θέλεις; Θα τ' άφες παιδί μου έσύ... —«Ε, καλά λοιπόν... άφροέ τα εκεί...»

Είπα έτσι, μά δεν τό άγγισα όσο ήταν αυτή μπροστά ποριοκάλια και ψωμά άναπαύονται εκεί άπάνω στο τραπέζι κι έγώ κρατούσα τα μάτια μου κροφωμένα στο πάτωμα προσπαθώντας να δείξω στάση άξίωπρηση. Χωρίς άμφιβολία, ζητούσα να κρψώ από τή μητέρα μου πως ή έπισκεπή τής ήταν για μένα πρόξενης λύσης έματίας των συμμαθητών μου. Η τό λιγότερο, ίσως ήθελα να τής δώσω να καταλάβη πως έπρεπε να διαβάση λίγο τή σκέψη μου: «Μά με νεροπαίσεις και δεν τό λογαριάζεις αυτό;» Αι έρωσε τότε να άναγαστώ να τρέξω πίσω από τόν Τουσιόρ για να τού βουρτώσω τ' όρσανό...

Μά έκανα και άλλη σκέψη.. Μάντευα πως θα ήμουν ξεταθειμένος ύστερα από τήν άναχώρηση τής μητέρας μου στους σαρκασμούς των συμμαθητών μου και ίσως και τής οίκογένειας Τουσιόρ.

Πρέπει να όμολογήσω πως τή στιγμή έκείνη δεν αισθανόμυνα για τήν τό παραμικρό αισθημα φιλοστοργίας. Με τή γνώτα του ματιού μου έξέταζε τό εριμμένο σκούρο φόρεμά της, τα χέρια τής τα ρικνά, οχεδόν χέρια εργάτριας, τα χροστοκομμένα παπούσια τής και τό ξεστονημένο πρόσωπό τής. Ρετίδες έτρεχαν σάν αλάκια στο μέτωπό τής, μ' όλο που τό βράδυ έκείνο, ύστερα από τήν άναχώρησή τής, ή Άντωνία Βασιλιέβνα μου είσε: «ή μητέρα σου θα ήταν πολύ όμορφη άλλη φορά.»

Έτσι όπως βρισκόμαστε καθισμένοι εκεί, μήπως ή Άννα έμα και έφερε ένα φλυτζάνι καφέ. Ήταν άπόγιομα και οι Τουσιόρ συνήθιζαν τήν ώρα αυτή να παίρουν καφέ στην κάμαρα τής ύποδοχής.

Η μητέρα μου ευχαρίστησε, μά δε δέχτηκε τόν καφέ. Πολύ άργότερα έμαθα πως οι γιατροί τής είσαν άπαγορεύσει τόν καφέ, γιατί τής προξενόσε ταχυκαλμία. (έχει συνέχεια)

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΜΙΑ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΑ ΟΡΓΑΝΕΤΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗΣ

Δέ θ' ἄξιζε τὸν κόπον ἡ ἀχορηγηθῆ κανένας μετὰ τὸ ἀποδοκιμαστικὸ κίνημα τῶν 12 ἀντιπροσώπων ἔπειτα μάλιστα ἀπὸ τὴν ἀποδοκιμασία τοῦ κινήματος αὐτοῦ ἀπὸ σύσσωμο τὸν συνευριστὸ ὀργανωμένο Κλάδο, ἂν δὲν εἶχε κάποια βαθύτερη σημασία, κάποιες βαθύτερες αἰτίαι, ἂν οἱ ἀξιοβέλτεροι ἡρώες τοῦ κινήματος αὐτοῦ δὲν ἦσαν ἀπλῶς ὀργανεῖα ἐκείνων, ποὺ ἔχουν συμφέρον καὶ χρευσθῶσιν τὴν Ὀμοσπονδία μας, νὰ τὴ διαλύσουν, ἂν μὴ μέρουσαν, γιὰ νὰ μείνουν εἰς ἀνευρότητα σὲ ἔργα τους, τὴν πνευματικὴν νάρκωση καὶ διαστρέβλωση τοῦ λαοῦ. Γιατὶ οὕτως τοῦ Συλλόγου Ἡλέας ἡ στάσις οὕτως τοῦ Συλλόγου Λαμίας ἡ προσπάθεια νὰ χτυπήσῃ τὸ ἐκπαιδευτικὸ πρόγραμμα τῆς Ὀμοσπονδίας ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴ σύνθεσις τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, οὕτως τῶν 12 ἀντιπροσώπων τὸ γελοῖο μανιφέστο ἔπειτα ἀπὸ τὴν καθημερινὴν κωλυσιεργία στὴ Συνέλευση, οὕτως ἡ ἀπὸ αὐτὴ τὴν πραγματικὴν κατάστασις κατὰδικασμένη σὲ ἀποτυχία προσπάθεια γιὰ τὴν ἴδρυσιν τῆς περιφημῆς «Ἐθνικῆς Ὀμοσπονδίας» τῶν 12 ἀντιπροσώπων καὶ τῶν 5 νεώδοξων μελῶν τῆς Προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς τους εἶναι αὐθόρμητες ἐκδηλώσεις τῆς Ἑσσοκλαδικῆς Ἀντίδρασης.

Ἡ Ἑσσοκλαδικὴ ἀντίδρασις δὲν ἔχει δική της ψυχὴ, δὲν ἔχει δική της θέλησιν, δὲν ἔχει δικό της Πρόγραμμα δράσεως. Ἐκεῖνοι, ποὺ τὴν ἀποτελοῦν εἶνε τὰ δουνεϊδιὰ ὄργανα ἄλλων, εἶνε ἡ ἀρχήσισ, ποὺ μετὰ τὰ ξεκουραδισμένα ὄργανά της καὶ μετὰ μαέστρου τὸν κ. Καραγιάννη, παίζει ξένους σκοποὺς γραμμῆν. Ἄλλο μείνους, ποὺ ἔργο τους εἶνε ἡ συσκοπίσις τῆς ἀλήθειας, ἀπάνου σὲ ἴδιο μοτίβο τῆς συκοφαντίας καὶ τῆς ψευτιάς. Αὐτὴ εἶνε ἡ Ἑσσοκλαδικὴ Ἀντίδρασις! Σύνολο ἀνθρώπων, ποὺ δὲν κατῴρθωσαν νὰ νοιώσουν τὸν πόνο τοῦ λαοῦ καὶ τὸν συμπόνεσον. Σύνολο ἀνθρώπων, ποὺ δὲ θέλουν νὰ νοιώσουν τὴν πνευματικὴν ἀνάγκην τοῦ λαοῦ καὶ νὰ ἐργασθῶσιν γιὰ τὴν ἱκανοποίησίν του! Σύνολο ἀνθρώπων, ποὺ γυρίζουν πάντα πίσω ἀνίκαναι νὰ κοιτάξουν ἢ γίνεταί μπροστὰ τους! Σύνολο ἀνθρώπων, ποὺ κερφαμένοι σὲ παρελθὸν δὲ μποροῦν ἢ δὲ θέλουν νὰ καταλάβουν, πῶς τὸ παρελθὸν αὐτὸ ἦταν παρὸν καὶ μέλλον στὴν ἐποχὴν του, δημοῦργημα ἀνθρώπων, ποὺ προσέχοντας σὲ παρὸν του, ἵπλωναν τὴν ἀνήσυχον ματιὰ τους σ' ἕνα καλὸ μέλλον! Σύνολο ἀνθρώπων, ποὺ ἀνίκαναι ἢ ἀνικρῶσιν τὸ φῶς τῆς ἀλήθειας καὶ ἢ ἀναπνεύσιν τὸν δλοκῆθαρ ἄερα τῆς, τρέχουν σὰν τὰ νυχτοπόδη σὲ σκοτεινὰ σμένετ κρυφῶνες κ' ἀναπνεύουν τὴ μouxλασμένη ἀτμόσφαιρὰ τοῦ μίσους, τῆς συκοφαντίας, τῆς ψευτιάς. Αὐτὴ εἶνε ἡ Ἑσσοκλαδικὴ Ἀντίδρασις! Ἐτεροκίνητο ὄργανο τῆς Ἑσσοκλαδικῆς Ἀντίδρασης, τῶν ἀνθρώπων, ποὺ θέλουν τὸ λαὸ δύνειον κολλῆσαι σὲ πνευματικὰ τους φέροντα! Καὶ τὸ τελευταῖο κίνημά της

εἶνε συνέχισις τοῦ ἀγῶνα γιὰ τὸ σταμάτημα τοῦ Ἀγῶνα τῆς Ὀμοσπονδίας μας, ποὺ ἀποβλέπει σὲ ἔξυπνημα τοῦ λαοῦ, σὲ ξεδιάλυμα τῶν σκοταδίων, ποὺ δὲν τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ ἴδῃ ποῖα εἶνε ἡ θέσις του, καὶ νὰ νοιώσῃ, πῶς μόνο μετὰ μόρφωσιν οὐσιαστικὴν θὰ μπορέσῃ νὰ σηκωθῇ σὲ ἀνώτερον ἐπίπεδο πνευματικὸ καὶ ἠθικὸ καὶ νὰ ανταγωνιστῇ μετὰ τοὺς ἄλλους λαοὺς γὰρ ἕνα καλλίτερον μέλλον δλης τῆς ἀνθρώπότητας.

Τὸ κίνημα ὁμοῦ αὐτὸ τῆς Ἀντίδρασης εἶνε ἀκίνητο καὶ δὲ θὰ

νο του δὲ νοιώθουμε τίποτε φυσικώτερο, τίποτε ἰερώτερο, τίποτε ἰδανικώτερο ἀπὸ τὸ νὰ ποιοῦμε γι' αὐτὸν καὶ νὰ ἐνδιαφερόμαστε γιὰ τὸ ξεσῆκωμά του σὲ πνευματικὸ καὶ ἠθικὸ ἐπίπεδο, ποὺ τοῦ ταίριαζει. Καμμιά ὑποχώρησίν μας δὲ νοιώθουμε περισσύτερον ἐπιταχιστὴν ἀπὸ τὸ νὰ ἀγωνιστοῦμε γιὰ τὴ μόρφωσιν τὴν οὐσιαστικὴν τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ. Ἐκεῖνοι, ποὺ συμφέρον τους εἶνε νὰ κρατοῦν τὸν πολὺ λαὸ ἀμόρφωτο, γιὰ νὰ τὸν ἐκμεταλλεύονται εὐκολώτερα, θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ συκοφαντοῦν τὸν Ἀγῶνα μας, καὶ δὲ θὰ κατορθώσουν τίποτε. Τὰ χάρτινα δπλα τους δὲ θὰ μπορέσουν νὰ κλονίσουν τὸ Κάστρο τῆς Ἀσάλευσις; Πίστις μας στὴν Ἐρῶτητα τοῦ

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΙΟΥ Ὑπὲρ τῆς Μιάς καὶ ἀδιαιρέτου Ὀμοσπονδίας

Κύριοι Συνάδελφοι, Ἠνωμένοι μέχρι τοῦθδε διὰ τῆς Ὀμοσπονδίας μας εἰχομεν κατορθώσει πολλὰ νὰ ἐπιτύχωμεν καὶ ἡ διάσπασις δὲν εἶναι βέβαια ἐκείνη, ἣτις θὰ μᾶς πραγματοποιήσῃ τοὺς πόθους μας καὶ θὰ μᾶς φέρῃ μίαν καλύτεραν ἀφῆσιν διὰ τὸ Δημοτικὸν σχολεῖον καὶ τὸν διδασκαλον, οὕτως ἐκείνη ἣτις θὰ διατηρήσῃ τὰ κερημένα ἤδη. Εἶναι τόσοσιν δύσκολον εἰς τὴν πρᾶξιν τό: «ἡ ἰσχύς ἐν τῇ ἐνώ-

Ἡ Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου Ἡρακλείου ποὺ ἀποδοκίμασε τὸ κίνημα.

μπορέσει νὰ σταματήσει τὸν Ἀγῶνα μας. Κι' ὅσο ἀκίνητο εἶνε, τόσο γελοῖες κ' οἱ δικαιολογίαι ποὺ προβάλλουν οἱ ἀξιοδράκτοι ἡρώες του. Ἄκουσα κάποιον ἀπ' αὐτοὺς νὰ λέει ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀποχώρησιν: «ἀνοῦς ἐκεῖ νὰ μοῦ δημοκοποῦν λέγοντας, πῶς θὰ ἐξυπνώσουν πνευματικὸν τὸν ἀγρότη καὶ τὸν ἐργάτη;» Ἀκούστημαν μέσα στὴ Συνέλευσιν λόγια γιὰ τὴν πραγματικὴν ἐξύπνωση τοῦ ἀγρότη καὶ τοῦ ἐργάτη καὶ τὰ λόγια αὐτὰ ξένισαν τὰ ὄργανετα τῆς Ἀντίδρασης. Γιατὶ ὁμοῦ κύριοι, οἳς εἶνε τόσο ἀποκοροστικὰ τὰ ὀνόματα αὐτὰ καὶ γιὰτὶ οἳς ξενίζει τὸ ἐνδιαφέρον μας γιὰ τὴν μόρφωσιν τῶν μαζῶν; ποὺ ἀντιπροσωπεύουν; Δὲν ἐξετάζουμε τὰ αἶτια τῆς νοσοτροφίας οἳς αὐτῆς. Λέμε ὁμοῦ μὲτὰ γιὰ πάντα καὶ σὲ οἳς καὶ σ' ἐκείνους, ποὺ πίσω ἀπὸ οἳς κρύβονται κεραιώνιας τὰ νήματα, μετὰ τὸ ὅποιο οἳς κινουῦν, ὅπου θέλουν, πῶς τὸ ἐνδιαφέρον μας γιὰ τὸν ἀγρότη καὶ τὸν ἐργάτη εἶνε γέννημα τῆς Πίστις μας στὴν Ἀνάγκη τῆς Μόρφωσης δλου τοῦ λαοῦ κ' ὄχι μόνο τῶν προνομιούχων. Παιδιὰ τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν ἐργατῶν, παιδιὰ τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ, ἀναθρεμμένοι μετὰ τὸν ἴδιον ἰδρώα του καὶ μετὰ τὸ αἷμα του καὶ μετὰ τὸ δάκρυ του καὶ μετὰ τὸν πό-

Ἀγῶνα μας. Θὰ προχωρήσουμε σὲ τὸν Ἀγῶνα μας αὐτὸ ἀδιαφορήσας γιὰ τίς θυσίας, τοῦ θὰ χρειαστοῦν, καὶ πιστεύοντας, πῶς θὰ νικήσομε. Αὐτὸ ἔχομε νὰ ποῦμε μὲτὰ γιὰ πάντα σὲ ὄργανετα τῆς Ἀντίδρασης, ποὺ δὲν κατῴρθωσαν νὰ νοιώσουν, πῶς κανένας δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνηθῇ σὲ λαὸ τὴν μόρφωσίν του καὶ πῶς τὰ Ἰδανικά, γιὰ τὰ ὅποια τῆς κατῴρθωσαν νὰ νοιώσουν, μετὰ μὲ συκοφαντικὰ μανιφέστα, μὲ μὲ ἀγῶνες, γιὰ τοὺς ὅποιους εἶνε ἀνίκαναι, γιὰτὶ τοὺς λείπει ἡ Πίστις, ποὺ δίνει ζωὴ σ' ὅλους τοὺς ἀγῶνες.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΤΙΑΣ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Τὸ Δ. Συμβούλιον ἀποφάσισε στὴν τελευταία συνεδρίασιν νὰ διαθέσῃ σύμφωνα μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Π. Γεν. Συνελεύσεως ὀρισμένους ἀμοιβῆς γιὰ τοὺς Συλλόγους καὶ συναδέλφους ποὺ συντελοῦν στὴ διάδοσιν τοῦ δημοσιογραφικοῦ ὄργανου τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ στὴν ἔγγραφή καινούργιων συνδρομητῶν. Ἐπίσης ἀποφάσισε νὰ στηλῇ ἀπὸ 20 φύλλα ἰσὲ δλους τοὺς Συλλόγους μετὰ τὴν παράκλησιν νὰ τὰ διαθέσουν σὲ σχολεῖα ὅπου δὲν ἔχει κυκλοφορήσῃ τὸ «Διδ. Βήμα».

σε» ὥστε μόνον νὰ τὸ διδάσκωμεν γνωρίζομεν, μὴ δυνάμενοι νὰ τὸ ἐφαρμόσωμεν πρακτικῶς θταν πρόκειται περὶ ἡμῶν αὐτῶν, περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς θέσεώς μας καὶ τοῦ λαοῦ σχολεῖου ἀπὸ πάσης ἀπόψευς;

Εἴμεθα λοιπὸν τόσοσιν ἀνίκαναι νὰ σκεφθῶμεν ποῖον εἶναι τὸ συμφέρον μας εἰς τὸν αἰῶνα τοῦθτον τῆς ὀμαδικῆς ἐνεργείας, εἰς τὸν αἰῶνα ὅπου πᾶσα μεμονωμένη ἀτομικὴ προσπάθεια χάνεταί; καὶ δὲν ἐνοσῶμεν, ὅτι μόνον μετὰ τὴν συμμαχίαν μας ἐνωσιν θὰ προχωρήσωμεν;

Δυστυχῶς φαίνεται, ὅτι δλοι δὲν ἔχομεν κατανοήσει τοῦθτο ἐπαρκῶς καὶ διὰ τοῦθτο δὲν συσπειροῦμεθα δλοι περὶ τὴν Ὀμοσπονδίαν μας, ἐμφοροῦμενοι ὑπὸ μόνης τῆς ἰδίας τῆς ἐνώσεως καὶ ὄχι ὑπὸ ἀτομικῶν λόγων, οἷτινες ὁμοῦς δι' ἕνα ἢ δι' ἄλλον λόγον χαλαρωθῶσι, φέρουσι πρὸς τὴν διάσπασιν.

Ἡ ἐνωσις διὰ νὰ ἔχη ἀποτελέσματα ἐθνικὰ, θέλει ἀταπαγήσασιν, θέλει ὑποταγήσιν τῶν ἀτομικῶν μικροφιλσι-

μιθν και μικροσυμφεροντιδων εις το συμφερον της ελότητος, απαιτεί τοποταγήν των δλλίων εις την άπόφασιν των πολλών.

Όταν τοιυτο θέσωμεν ως βασιμόνδρον της ενώσεώς μας, τότε μεβαίως δέν θα τολμοθν οι ιδιοιτελείς και συμπερονολόγοι καιροσκοποι να θορυβοθν συκοφαντοθντες και προσπαθοθντες να παρασύρωσι τούς άφελεστέρους και εδπίστους διά να τούς μεταχειρισθοθν δργατα πρδς έπιτυχίαν των σχεδίω των.

Παρατηρήθη και κατά την Θ' Γενικήν Συνέλευσιν της Διδ. Όμοσπονδίας, δι τινας, εδτυχώς ελάχιστοι, δέν ελχον έστρεφισθή δσον έπρεπε την ιδέαν της Ένώσεως και διά τοθτο άπετόλμησαν να διασπάσωσιν την Έσράν ήλυσιν της Ένωσεως, ύπο την όποίαν εδρίσκειται ή άγκυρα της σωτηρίας μας.

Ό Σύλλογος Χίου αίσθάνεται την λύπην διά τδ έκτεροπαταθτα και άποδοκιμάζει πδσαν ένεργείαν τείνουσαν να έπιφέρη χαλάρωσιν και διάσπασιν της Όμοσπονδίας μας. Τδ τοιοθιον θα είναι ή κατώστροφή όλων μας.

Διά τοιυτο άποδοκιμάζει την διαιρετικήν ένεργείαν έκείνην των δώδεκα, καλεί δέ, και παρακαλεί πάντας τούς Διδ. Συλλόγους, δσον και τούς άποσχισθέντας, δπως έν τή πνεύματι της Ένώσεως και της αλληλεγγύης θυσιάσωσι πδσαν υλχόν βλέπωιν αντίθετον πρδς τδ κοινά συμφέροντα τασόμενοι ύπο την σημαίαν της Μιδας και άδιδαιρέτου Όμοσπονδίας μας.

Ό Σύλλογος Χίου έξορκίζει τούς δώδεκα, έν όνόματι των συμπερονοτων του Κλάδου να παύσωσι ενεργοθντες κατά της Όμοσπονδίας, να ύποκύνωσι εις τδς άποφάσεις της πλειοψηφίας του Κλάδου, να λησμονήσωσι τδ παρελθόν, να άπαρηθώσι τάν παλαιόν ένθρωπον και άως τίμοι δημοδιδάκαλοι να δολογηθώσι τδ σφάλμα των, να προσέλθοωιν εις τδς άγκάλας μας ως άδελφοι άγαπητέμοι, και όλοι μαζί ήνωθώμεν να διεκδικήσωμεν και να έπιτύχωμεν έκεινο τδ όποιον μας αξίζει.

Μετά συναδελφικών χαιρετισμών

Τδ Διοικητικόν Συμβούλιον

Ό Πρόεδρος Ό Γραμματίος
Αδ. Διαμαντίδης Π. Χ. Παντελίδης
Τδ Μέλλη
Γ. Γυιόλας, Σ. Παυχαλίδης,
Μ. Τσεβού, Α. Κουφοπαντίης
Γ. Σκοφίδας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΓΑΡΩΝ

ΜΕΓΑΡΑ 14 Ιουν. (τηλ.) Ό Σύλλογος Μεγαρίδης πιστός στην Όργάνωσή του, χαιρετίζει τδ νέο Συμβούλιο και προτρέπει να βαδίση σεδ ήθικό έργο του άδιαφορώντας για συκοφαντίες, βρυσίδες και άποσυρητήσεις ελαχίστων θορυβασπιών προσώπων.

Ό Πρόεδρος Αλ. Σπυροπούλας

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ 8 Ιουνίου 1927 (τηλ.) — Πιστευόντες εις τδ ήλχδς έν τή ένώσει, τασόμεθα παρά τδ πλευρόν της Όμοσπονδίας.

Διοικητικόν Συμβούλιον Συλλόγου Δημοδιδασκάλων Παραμυθίας.

Βούρδας, Κούρτης, Ζέλλης, Βενέτης, Μουτελύμης.

ΤΜΗΜΑ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΚΥΘΗΡΑ 9 Ιουνίου (τηλ.) — Δημοδιδάκαλοι Τμήματος Κυθήρων Σύλλογον Δακωνικής άποδοκιμάζοντες τελείως άποσχιστικών κίνημα, άνεξαρτήτως γνώμης των δι' έκλογήν διοικητικού Συμβουλίου, τάσσονται παρά πλευρόν Όμοσπονδίας διαδηλοθντες άμερίστον έμπιστοσύνην πρδς αείτην.

Έργορ: Γ. Αλβανάκης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

Άνακοίνωσις

Η κατά την 2αν τρέχοντος συνελθούσα έκτακτος Γεν. Συνέλευσις των διδασκάλων της περιφέρειας Χανίων, ίνα κρίνη την στάσιν του άντιπροσώπου του ήμετέρου Συλλόγου παρά τή Θ' Γεν. Συνέλευσι της Διδικής Όμοσπονδίας κ. Χαρ. Γυκάκη, διεπίστωσεν έκ των γενομένων συζητήσεων και άγορεύσεων, δι οδδέν στοιχείον κομμουνιστικόν προέκυψε κατά του νέου Διοικητικού Συμβουλίου της Όμοσπονδίας και δι προσοπικά μάλλον έλατήρια ώθησαν τούς άποσχισθέντας να τηρήσων τοιαύτην στάσιν άπέναντι της πλειονότητος των άντιπροσώπων.

Κατά την Συνέλευσιν ταύτην διά μυστικής ψηφοφορίας έκ 58 ψηφισάντων οι μόν 46 άποδοκίμασαν ζωηρότατα την στάσιν του κ. άντιπροσώπου, δστις ύπερέβη τδ όρια της άνατεθείσης αείψ έντολής με τδ να ύποστηρίξη άπόσχισην από της Όμοσπονδίας χωρίς προηγουμένως να έλθη εις σύδεμιαν με τδ ένταύθα Διοικ. Συμβούλιον του Συλλόγου συνεννόησιν οι 9 δέ μόνον έπεδοκίμασαν και 3 ήρηνήθησαν ψήφον καταθέσαντες λευκόν ψηφοδέλιον.

Όσον δ' άφορδ τούς μη προσελθόντας λόγω της άποστάσεως, 33 μόν άποδοκίμασαν έγγραφως την ύπο του κ. άντιπροσώπου τηρηθείσαν τακτικήν 2 δέ μόνον έπεδοκίμασαν αείτην.

Έντολή της Συνελεύσεως

Έκ του γραφείου του Διδασκαλικού Συλλόγου Χανίων
Ό Πρόεδρος: Ιωάν. Βαγιατίης
Ό Γραμματίος: Παπαγιαννάκης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Κατόπιν άποστολής έγκυκλίου έκ μέρους του Συλλόγου, τδ πλειοστα των τμημάτων έδήλωσαν, δι επικροτούν την έκλογήν και τάσσονται άνεπιφυλάκτως παρά τδ πλευρόν του νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Με την πεποιθήσιν, δι θέλτετε φανή άντάξειο των προσδοκίων της πλειονότητος του Κλάδου, άν και άργά, συγχαίρομεν ήμιν και εχόμεθα, δπως δι' έργων φιμώσθη

τούς φληναφούοντας και λοιθορούντας εις βάρος της Λαϊκής Παιδείας. Έντολή του Διοικητ. Συμβουλίου
Ό Πρόεδρος και άντιπρόσωπος εις τήν Θ' Γεν. Συνέλευσιν
Γ. Καραγκάνης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Σε διδασκαλικό Συνέδριο Ηρακλείου, μλησε δ άντιπρόσωπος του Συλλόγου μας στην Θ' Συνέλευση για τίς έργασίες της Συνέλευσης και τή στάση των 11 σχισματικών άντιπροσώπων. 120 διδασκαλοι που παρευρέθησαν στο Συνέδριο ένέκριναν με παμψηφία τή στάση του άντιπροσώπου μας και άπεδοκίμασαν με άγανάκτηση τήν άραχτήριστη διαγωγή 11 άντιπροσώπων άντιπροσώπων. Ό Σύλλογος ήνεπιφύλαχτα βρίσκειται πάντοτε στο πλευρόν σας.

Ό Πρόεδρος: Σ. Αλοΐζος

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΙΓΙΑΛΙΑΣ — ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

Ό Σύλλογος Αιγιαλίας συνελθών εις Έκτακτον Γενικήν Συνέλευσιν τή 4 Ιουνίου έ.ε. και άκούσας του άντιπροσώπου αυτού εις τήν Θ' Γενικήν Συνέλευσιν της Όμοσπονδίας εκθέσαντος τδ διατρέξαντα κατά τδς συνεδριάζσεις αείτης και τδς δικαιολογίας του ως πρδς τήν άποσχιστικήν του ένέργειαν,

Εδρίσκων άδικαιολογήτους και άστηρίκτους τδς κατά της Συνελεύσεως έπι κομμουνισμώ κατηγορίας, Θεωρών καταστρεπτικήν διά τόν Κλάδον πδσαν άποσχιστικήν προσάθειαν,

Λαθών ύπ' όψιν και τδς έπακολουθησάσας έπιστημους δηλώσεως της Διοικήσεως σχετικώς με τδς έπι κομμουνισμώ έναντίον της κατηγορίας.

Άποφαίνεται

- 1) Δέν έγκρίνει τήν στάσιν του άντιπροσώπου του.
- 2) Έκφράζει τήν λύπην διά τήν στάσιν των άποσχισθέντων και
- 3) Έκφράζει τήν έμπιστοσύνην του πρδς τήν Όμοσπονδίαν παραμένω πιστός εις τδ πλευρόν του Κλάδου.

Έν Αίγιφ τή 9 Ιουνίου 1927. Τδ Διοικ. Συμβούλιον του Συλλόγου

Ό Πρόεδρος
Αθαν. Παπαθεοδώρου
Τδ Μέλλη
Ιωάν. Παπαδόπουλος
Χρ. Δεμαντιόπουλος
Έπαρ. Γκολφιδόπουλος
Εύτυχία Άποστολίδου

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ

Η Γεν. Συνέλευσις του Συλλόγου δημίων Γρεβενών, λαθοόσα γνώσιν των γεγονότων της Θ' Γεν. Συνελεύσεως της Όμοσπονδίας, άπεφάσισε τδ έξης:

- 1ον) Άποκηρύττει τούς σχισματικούς και διαμαρτύρεται έντόνως διά τδς άποδοθείας συκοφαντίας εις τήν πλειονότητα του Κλάδου.
- 2ον) Τάσσεται εις τδ πλευρόν της Όμοσπονδίας ένσχύουσα αείτην εις τούς διά τήν έπιτυχίαν των αιτημάτων του Κλάδου και άνύψωσιν της Λαϊκής Έκπαιδεύσεως άγώνας της και
- 3ον) Παρακαλεί τήν Δισιν της Όμοσπονδίας, δπως ζητήση τήν τιμωρίαν των συκοφαντιών του Κλά

δου, οι όποιοι διά να έπιτύχο άνομικάς ώφελείας, ήθέλησαν εκθέσων όλον τόν Κλάδον, εις Κράτος και τήν Κοινωνίαν.

Έντολή Γεν. Συνελεύσεως.
Ό Πρόεδρος Γ. Σεντεπούλας
Έ Γ. Γραμματίος Μ. Τσίρωνά

Β' ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ό Β' Σύλλ. Αθηνών μας άποστείλει τδ έκλουθον άπόσασμα από τι πρακτικά της τελευταίας συνελεύσεώς του.

Στη Γενική Συνεδρία της 4ης του μηνός, αυτού τού Β' Διδ. Συλλόγου Αθηνών, δ άντιπρόσωπος του στί Θ. Συνέλευσης της Όμοσπονδίας κ. Δ. Δαμασκηνός, έξιστόρησε όσα έγιναν στή Συνέλευση αείτη και τή στάση ποι κρήτους στά διαφορά ζητήματα της

Για τδ ζήτημα των 12 άντιπροσώπων, που ύπέβαλαν στην Θ' Γεν Συνέλευση της Όμοσπονδίας έγγραφο, πδς άποχωρίζονταν οι Σύλλογοι τους από τήν Όμοσπονδία, δ κ. Δαμασκηνός άνάφερε, πδς μέσα στή Συνέλευση, άμα διαβάσθηκε τδ έγγραφο έκείνο των 12, έκανε από μέρος δικό του και από μέρος του Συλλόγου τή δήλωση, δι δσους ένδοξασμού, κι άν έχει και άνεξάρτητα από τδ πρόσασμα, που θα εκλεγούθν από τήν πλειοψηφία για τή Διοίκηση της Όμοσπονδίας, κανένας Σύλλογος δέν έχει τδ δικαίωμα να προβαίη σδ χωριστικό κίνημα και να διασπεί τήν Όμοσπονδία και πδς δ Β' Σύλλογος Αθηνών θα μείνη πάντα μέσα στην Όμοσπονδία και στο πλευρό έκείνων, που τήν άποτελοθν.

Η συνεδρία του Β' Σύλλογου Αθηνών έπιδοκίμασε τήν δλη στάση του άντιπροσώπου του και έπικρότητος ζωηρά τδ δήλωσθ του έκείνην.

Ό άντιπρόσωπος αείτη άνάφερε πδς δύο μέλη του Συλλόγου, οι κ. κ. Χρ. Χατζής και Τζ. Τσαγκιάς, κατάγγειλαν στήν Θ' Συνέλευση της Όμοσπονδίας, πδς δ Β' Σύλλογος Αθηνών έκανε διαβήματα άντιομοσπονδιακά και πδς τδ Καταστατικό δέν είναι σύμφωνο με τδ Καταστατικό της Όμοσπονδίας. Η συνεδρία του Συλλόγου άποδοκίμασε τήν άντισυλλογική τους αείτη ένέργεια και τήν έκάμειος. Ός τόσο δειχνοτας τή έπαικεία της σύστητος στί Δ. Συμβούλιο του Συλλόγου να μήν έφαρμόσθ τδ σχετικό άρθρο του Καταστατικού και τούς διαγράψη.

Τδ Διοικητικό Συμβούλιο δήλωσε δι δέχεται τήν έπίσκεψια και τή σύσταση της Συνεδρίας.

Η Γεν. Γραμματίος (όνογρ.)

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ

Άριθ. 147.
Έγκύκλιος του Ταμίου
Κύριοι Συνάδελφοι,
Τήν σημαίαν της ύπάρξεως Διδασκαλικών Συλλόγων και Όμοσπονδίας αείτων έλλίχομεν δι δέν ύποτιμάτε. Η κίνησις όμας της Όργανώσεώς μας άπαιτεί τακτικήν κατά τρήμηνον τουλάχιστον καταβολήν των συνδρομών σας.

Μέχρι τέλους Ιουνίου έ.ε. όφείλτε διά συνδρομής Συλλόγου όραμάς 15 (Διδ)κόβ Βήματος δρχ. 50 Όμοσπονδίας και Συνομοσπονδίας δρχ. 36 έν 50φ δρχ. 101.

Παρακαλοθμεν έξοφλήσητε χρέος σας μέχρι 30ης Ιουνίου τδ βραδυτέρον.

Έν Γενίτασις τή 1 Ιουνίου 1927
Ό Ταμίας Μ. Βαρελάς

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ

Άριθ. Πομ. 160
Πρόδοκλνδς
Καλοθνται άπαντα τδ μέλη του Διδασκαλικού Συλλόγου Γιαννιτωών εις τακτικήν Συνέλευσιν διά τήν 28ην

ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΤΥΠΟ

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

ΜΕΡΙΚΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ 1927 ΤΟΥ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΝΕΑ ΑΓΩΓΗ"

Από την «Εφημερίδα των Διασκόλων» του Παρισιού πληροφορούμαστε, πώς ο Παιδαγωγικός Σύλλογος «Νέα Αγωγή» οργάνωσε Συνέδριο στις 14, 15 και 16 του Απριλίου. Το Συνέδριο αυτό είχε έκτακτη επίτευξη όπως και στα προηγούμενα χρόνια.

Προήδρευσε ο σοφός Καθηγητής της Ψυχολογίας στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης και συγγραφέας του βιβλίου «το θορυβοποιό παιδί» κ. Walron. Η κεντρική ιδέα του νεαρού και δραστήριου αυτού Παιδαγωγικού Συλλόγου είναι η διάδοση ενός συστήματος αγωγής που θα έχει για βάση την **ελευθερία**.

Νέ μερικές καινούργιες κατευθύνσεις, που καλλιεργεί ο Σύλλογος αυτός, και που ακολουθούν σήμερα πολλά πειραματικά σχολεία στη Γαλλία, Αγγλία, Αμερική, Γερμανία, Ελβετία κλπ.

«Πρέπει, λέει ο κ. Cousinet, που διευθύνει πειραματική τάξη να διφνήσουμε τα παιδιά ελεύθερα να κάνουν ό,τι θέλουν, αλλά με τον όρο πως δε θα θέλουν **διδάχονται**, με κάποιο **ορισμένο πρόγραμμα**. Και έχοντας την επιφύλαξη αυτή ο κ. Cousinet δεν περιορίζει, ούτε καθορίζει την ελευθερία. Απλούστατα της δίνει μια έννοια. Μά για να έχει κάποιο πρόγραμμα να ζητάει το παιδί, πρέπει να βρεθεί σε **ορισμένες εθνικές συνθήκες**. Αν

τοποθετηθεί σε μία σάλα παραδόσεως όπου στενοχωριέται και όπου του λέν πως μπορεί να κάνει ό,τι θέλει, δε μὴν απορήσει κανένας, αν κάνει κακή χρήση της ελευθερίας ή αν χρησιμοποιήσει ελα αυτήν την έκταση της ελευθερίας. Γιατί έτσι δεν του δίνουμε ελευθερία, με κάποια παραποίηση της ελευθερίας: **δεν το δίνουμε κάτι που να το θέλουμε**. Αλλά θα ρωτήσει κανένας: Γιατί να αφήσουμε αυτήν την ελευθερία στο παιδί; Απαντούμε: "Οχι γιατί έχουμε πρόθεση να του δώσουμε μία τέτοια ή άλλου είδους φόρμα, σύμφωνα με αυτήν ή την άλλη ηθική, φιλοσοφική ή κοινωνική δοξασία, μα για να προκαλέσουμε σε αυτό την κινητοποίηση των ενστίκτων και των δεξιοτήτων, με τις οποίες θα επιτύχει μία ανάπτυξη πλήρως και αρμονική. Γιατί για να γνωρίσει ο παιδαγωγός καλά τα ένστικτα και τις δεξιότητες του παιδιού και για να μπορεί να έχει μία ψυχολογία του αβιόλου, πρέπει να το ιδί ελεύθερο.

«Το πρώτο λοιπόν καθήκον του Παιδαγωγού είναι να αφήσει τα παιδιά ελεύθερα, να σεβαστεί τη φυσική τους ενέργεια και να τροφοδοτήσει αυτήν την ενέργεια, για να μη κινδυνεύει αυτή να εκδηλώνεται άδαιανά, μέσα σε ένα κόσμο που δεν είναι καμωμένος για αυτήν».

(1) σεβασμός αυτός της προσω

πικότητας του παιδιού, βρίσκεται σε πολλές σύγχρονες παιδαγωγικές θεωρίες.

Μα πώς στην πράξη θα δώσουμε στο παιδί την δυνατότητα να πραγματοποιήσει πλήρως τη φύση του; Νά πεί να είναι από την άποψη αυτή η τεχνική της «Νέας Αγωγής». Αυτή έχει για πρόθεσή της να ενοήσει την ανάπτυξη της παιδικής ενέργειας με την περιληπτική **αυτοαγωγή**. Κύριο συστατικό της είναι πως επιτρέπει στα παιδιά μιας τάξης ή ενός σχολείου να συγκροτούνται σε ομάδες, σύμφωνα με την φυσική συγγένεια (δη συγγένεια αίματος) και να εργάζονται όχι άτομα μα **κοινά**. Κάθε ομάδα διαλέγει την εργασία της μέσα από ένα σύνολο εργασιών (όπως δοκιμίες διαλέγει το καινίδι της ανάμεσα από όλα τα καινίδια) και την εκτελεί όπως μπορεί.

— Ο δάσκαλος επεμβαίνει μόνα όταν του ζητούν πληροφορία. Έχτος από τις πρακτικές και καλλιτεχνικές εργασίες και η γενική μέθοδος κάθε εργασίας επιστημονικής, ιστορικής και γεωγραφικής, στηρίζεται στην **παρατήρηση** και **ανάλυση**. Δεν υπάρχει προγραμματισμένο. Ούτε προϋπάρχει για τις έρευνες καμμία διαταγή γραμμένη από το δάσκαλο.

Τα παιδιά διαλέγουν με το γούστο τους τα αντικείμενα της παρατήρησης και ταξινομούν ύστερα τις εργασίες του; ανάλογα με τις ιδιότητες ή διαφορές που αντιλαμβάνονται. Η **διαπίστωση**, ή **παρατήρηση**, ή **ταξινόμηση** κι όταν η ικανότητα επιτρέψει ή **έξησηση** του **φαινομένου**, είναι η ουσία της επιστημονικής εργασίας, όπως και κάθε άλλης εργασίας.

Το παιδί πριν να γίνει έφηβος, πρέπει να καλλιεργήσει όλα τα ένστικτά του ενεργώντας, ζώντας, με άλλα λόγια συγκρίνοντας, (δομοιώνοντας), όλα τα πρόσφορα στοιχεία του περιβάλλοντός του που αποταλείται από τα πράγματα και από τα άλλα παιδιά. Αυτό το περιβάλλον θα του το προμηθεύσει μόνον το σχολείο.

Το σχολείο θα εκπληρώσει καλά την αποστολή του, αν επιτρέψει στα παιδιά να συνεταιρίζονται, να συνεργάζονται, να αλληλοανακινώνουν τις ιδέες τους κι αν βίβη στην πλήρη διάθεσή τους τα πράγματα για να τα εξετάζουν. Ο δάσκαλος θα περιορίζεται να προμηθεύει στα παιδιά τα πράγματα, που τους χρειάζονται, και να δίνει, αν του ζητηθούν, πληροφορίες σχετικές με τη μελέτη των πραγμάτων.

Ας εξετάσουμε τη φυσιογνωμία της τάξης. Τα παιδιά έχουν συκοτηθηί σε ομάδες με κάθε ελευθερία, και καθένα έχει πώς έχει το δικαίωμα να αλλάξει την ομάδα του. Ο δάσκαλος δεν επεμβαίνει ποτέ για να υποχρεώσει ένα παιδί να μπει ή να φύγει από μία ομάδα. Ούτε για να υποχρεώσει μία ομάδα να δεχτεί ή να απορροφήσει έναν συνεργάτη. Πολύ περισσότερο δεν

επεμβαίνει όταν μία ομάδα δουλεύει. Αφίνει τα παιδιά να δουλεύουν μόνα τους, δεν τα διευθύνει, δεν τα κυβερνάει, έχτος από τις περιπτώσεις που θα ζητηθεί η βοήθειά του. Αν ένα μέλος της ομάδας φαίνεται πως δεν δουλεύει, δεν του κάνει καμμία παρατήρηση. Περιμένει — πράμα που δε θα άρρηξη — να το διώξουν τα άλλα παιδιά από δουλεύουν, και θα διαπιστώσουν την κακή του θέληση ή αδεξιότητά του.

Το παιδί που θα αποκλειστεί με τον τρόπο αυτό, ζητάει μόνά του μία άλλη ομάδα που να μπορεί να ένωθί μαζί της.

Κάθε ομάδα έχει: ένα μαυροπίνακα, μία πλευρά τοίχου για να την στολήσει με ιχνογραφήματα, μία βιτρίνα για τις συλλογές, ένα τετράδιο ομάδας όπου καταχωρίζονται όλες οι γραφές εργασίας, ένα ειδικό τετράδιο, που ονομάζεται βιβλίο αναγνωσμάτων και που γράφονται οι ελεύθερες συνθέσεις κάθε ομάδας (παραμύθια, διηγήματα, ποιήματα κλπ.)

Όσο για τις γραπτές εργασίες, όταν η εργασία κίσει ομάδας παρουσιάζεται στο μαυροπίνακα, ο δάσκαλος ξαναδιαβάζει αυτήν την εργασία και ειδοποιεί τους μαθητές, σε περιπτώσεις που είναι άναγκη, πως υπάρχουν λάθη συσταχικά και τυπικά. Αυτές δεν διορθώνει τίποτε. Έχτος όταν οι μαθητές δεν τα καταφέρνουν στη διόρθωσή.

Δεν δικαιολογεί τις διορθώσεις του, παρά όταν οι μαθητές το ζητούν. Η εργασία που γράφεται στον πίνακα διορθώνεται, οι μαθητές είναι στις θέσεις τους και ξανααντιγράφουν την εργασία στα άτομα τετράδιά τους.

Κάθενας από αυτούς με τη σειρά κρατάει το τετράδιο της ομάδας. Ύστερα, κάθε μαθητής κάνει ένα ιχνογράφημα που απεικονίζει τη δουλειά και όλα συσχετίζονται για να διαλέξουν το καλύτερο ιχνογράφημα που παριστάνεται στο τετράδιο της ομάδας.

Σε τέλος η δουλειά κάθε ομάδας διαβάζεται με δυνατή φωνή, για να μπορούσαν οι μαθητές να συγκρίνουν τις εργασίες τους.

Τότε όλοι οι μαθητές διαλέγουν το καλύτερο γύμνασμα και το καλύτερο σχέδιο, που θα καταχωρηθεί στο τετράδιο της τάξης.

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΒΕΛΓΙΟ

Οι δασκάλοι της Αμβέρσας μὴν υποφέροντας την καθυστέρηση της πληρωμής των μισθών τους και την ανέχεια, έκαναν άεργια διαμαρτυρία μέσα ώρας. Τό 95 εκατοστά του προσωπικού της Αμβέρσας πήραν μέρος στην κίνηση αυτή.

Οι διευθυντές των σχολείων τάχθηκαν αλληλέγγυοι με τους δασκάλους. Ο τόπος της Αμβέρσας ανάγει τις πρώτες άεργίες δι' αιματηρόθωβ. Μά το δασκαλικό προσωπικό αδιαφορώντας για τις άπειλες διαοργάνωσες στις προτιούσες των άεργιών δημόσιες συγ-

Ιουνίου 4. 5. ημέραν Τετάρτην και ώραν 9 π. μ. εις τό Β'. Δημ.τ. σχολείον Γεννησιών.

Θέματα: 1) Η πολιτεία του παρὸ τῆς Θ'. Γεν. Συνελεύσεως ἀντιπροσώπου μας 2) Έκλογὴ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καὶ 3) διάφοροι ἀνακρινόμενοι.

Επιζήμιον, δεῖ κατανοήσεως τῆς σημασίας τῶν Γεν. Συνελεύσεων καὶ τῶν ὁργανώσεων γενικῶς, δὲν θὰ λείψῃ κανεὶς τόσον νὰ παραστή ἀυτοπροσώπως δόσον καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς πρῶτὸν Σύλλογον καὶ Ὀμοσπονδιαν ὑποχρεώσεως του.

Γιαννιτῶ 10/6/27

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Δημ. Παπαδόπουλος, Μιχ. Παπαδόπουλος, Κωνστ. Κούρας, Βασίλ. Οὐγγεῖνον, Ἀναστ. Δελιδῶν, Σουλ. Χατζηγεωργίου, Διάνθ. Γεωργαλίδης.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ

Ἐν Κοζάνῃ τῇ 8ῃ Ἰουνίου 1927
Πρὸς
τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου.

Σύμφωνα με τὸ ἀρθ. 23 τοῦ Καταστατικοῦ μας καὶ γὰρ τοχοποίηση μερικῶν ζητημάτων πού ἀπασχολοῦν τὸ Σύνδεσμον καὶ γενικὰ τὴν Ὀργάνωσὴν μας ὕστερα ἀπὸ τὴν Θ' Γεν. Συνέλευσιν τῆς Ὀμοσπονδίας, ὡς προσκαλοῦμαι σὲ τακτικὴ γενικὴ Συνέλευσιν πού θὰ γίνῃ εἰδὸς καὶ στὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου στὶς 9 τὸ πρωί.

Ἡμερολόγιον Διάταξι:

1) Ἀνακρινόμενον τοῦ ἀντιπροσώπου

γὰρ τὶς εργασίας τῆς Θ' Συνελεύσεως.

2) Λογοδοσία Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

3) Τακτοποίηση ζητημάτων Ἐπιδημιολογικοῦ Σταβάρος. (Ἄν ἐβλαψε μετ' ἐπὶ τὴν στάσιν του τὸ συμφέρον τῆς ἐκπαίδευσεως καὶ λειτουργῶν τῆς στήν περιφέρειᾶς μας.

4) Τροποποίηση Καταστατικοῦ (ἄρθρον 4, 10, 12, 21, 22, 23).

5) Ἀρχαιότητες.

Ἀπὸ τὴν ἡμερολόγια διάταξιν ἀντιλαμβάνομε τὴ σπουδαιότητα τῆς συνελεύσεώς μας αὐτῆς, ὡς ἐθεωροῦμε περιττὸ νὰ ἐνοστήσωμε πῶς δὲν πρέπει νὰ λείψῃ κανένας. Ἀπὸ τὴν ἐπιτυχία τῆς θὰ φανῇ ἂν ἔχομε Σύνδεσμον καὶ Ὀμοσπονδία, πού λυσάσι ἡ ἀντίδρασι γὰρ νὰ γκρημίσῃ, κληλεπυμένη τὸ ἴσθρ καὶ δόξα γὰρ νὰ ἰκανοποίηση ταπεινά μισθ καὶ ἀτομικὰ συμφέροντα.

Γιὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Ὁ Πρόεδρος Γ. Παπαδέλης.

Ὁ Γραμματεὺς Ἰ. Κιούργας.

Παρατηρήσεις: Παρακαλοῦμε τὰ μέλη πού καθυστέρησιν συνδρομῆς τους στὸ Σύνδεσμον νὰ τὶς ἐξοφλήσουν γὰρ νὰ μὴ χάσουν τὸ δικαίωμά τους. Ἐπίσης ἐκείνους πού ἐλάτῃ ἡ συνδρομὴ τους στὸ «Δ. Βῆμα» νὰ τὴν ἀνανέωσουν. Γιὰ φέτος ἡ συνδρομὴ τοῦ «Δ. Βῆματος» ὡρίστηκε 20 δραχ. Ἐπίσης παρακαλοῦμε ἐκείνους τούς συνδεδεμένους πού γὰρ διάφορους λόγους δὲν εἶναι μέλη στὸ Σύνδεσμον οὔτε συνδρομητῆς στὸ «Δ. Βῆμα», νὰ ἀπεύσωσιν νὰ ἐγγραφοῦν.

ΠΕΝΝΙΕΣ

— Ύστερα από τριχρόνη δημιου- γική δράση το «Δ. Βήμα» βγαίνει ανα- καινισμένο.

— Για να συνεχιστεί ο καινούρια φόρμα της συγχρονισμένη και προδευ- τική πορεία του εξουδετερόντος άν- τιιδρώσεως, ξεδιαλώνοντας πλάνες και συμμετέχοντας στη φωτεινή κίνηση για μια άναθημουργία της εκπαιδευ- τικής και πνευματικής ζωής του τό- που μας.

— Πιστεύω θεωρεί να προσθέσει πώ- τιν έκδοσή του θα ακολουθεί το...νέο ημερολόγιο.

— Το σημερινό του φύλλο δωδεκά- σέλιδο και πανηγυρικό θα γιομίζει χαρά κι ένθουσιασμό το συνειδητό δά- σκαλο και κάθε φίλο τής Λαϊκής Παι- δείας και του έργάτη τής.

— Αντίθετα θα ξυνήση μερικώς, πού με ζήλοτυπο μάτι βλέπουνκάθε προο- δευτική και εξυψωτική κατεύθυνση του ώργανωμένου Κλάδου.

— Μά γιαυτό δά θα φταίει τόσο ή καινούργια έμφρόνηση του «Δ. Βήμα- τος», όσο ή μίζερση ψυχής έκείνων, πού δά μπορούν να χαρούν τή ζωή και τις δημιουργίες τής.

— Οι φίλοι συνδρομητές κι ανα- γνώστες του δημοσιογραφικού όργά- νου τής Όμοσπονδίας δά διαπιστώ- σουν με εύχαριότητα σημαντικές άλ- λαγές στο ανακαινισμένο φύλλο.

— Τόσο για τήν έξωτερική εμφά- νιση, όσο και για τό περιεχόμενο, μι- λούν άρκετά τά πράγματα και τό ρί- ζιμο άπλή; μονάχι ματιάς στο καινούρ- γιο φύλλο.

— Ό άναγνώστης του «Δ Βήμα- τος» παίρνοντας τό δημοσιογραφικό όργανο τής Όμοσπονδίας δά κρατείται ένήμερος όλης τής; όμοσπονδιακής ζωής, όλης τής εκπαιδευτικής κίνησης κι όλης τής επαγγελματικής ζωής και προόδου του δασκάλου στήν Ελλάδα.

— Άκόμα θά μαθαίνει κάθε τι πού τόν ενδιαφέρει σάν δάσκαλο και δια- νοούμενο, κι όλα τά νεότερα τής δικής; μας και ξένης εκπαιδευτικής κίνησης.

— Στο τέλος τής όμοσπονδιακής χρονιάς θά έχη και μια όμορφη σελ- λολογή έργων και γνωμών τών καλύτε- ρων κλασικών συγγραφέων, πού σχε- τίζονται με τήν εκπαιδευτική ζαή.

— Τα έργα αυτά θά μεταφράζονται άπό τις ξένες γλώσσες ειδικά για τό «Διδ. Βήμα» και με έπιμελεία.

— Έτσι κάθε συνδρομητής δάχει με τις 50 δρ. συνδρομή του Δ. Β. και μια σειρά από έκλεκτά έργα, πού θά δημοσιευτούν μέσα στο χρόνο και πού ή βιβλιοπωλική τους δόξα είναι έκλά- σια και άπλόσια.

— Μά δά δά σταθή ως έδώ ή προο- πάθεια τής συνάξεως. Θά συμβαδίση με τήν προσπάθεια τών συναδέλφων για τήν αύξηση τής κυκλοφορίας του «Διδ. Βήματος» και τή διάδοσή του μέσα σε όλον τόν Κλάδο και στήν Κοι- νωνία.

— Κι όσο τά άποτελέσματα τής φαι- ναιτικής ύποσηρέξεως του όργάνου τής Όμοσπονδίας θά έκδηλώνονται βηματικά, τόσο και ή τάση για μια βελτιωμένη άνύψωση του σε όργανο πα- ρισπηές θά παρουσιάξη εύχάριστες έκ- πληξίσεις.

— Το «Δ. Βήμα» δά θά διατάξη να ύποστη κάθε θυσία ύλική και κάθε κόπο για να γίνει το δημοσιογραφικό κέντρο του διδασκαλικού κόσμου.

— Γιατί είναι βέβαιο, πως και οι συναδέλφοι θά ένισχύσουν με ίσρα ένθουσιασμό κάθε εύγενειακή προσπά- θεια πού τείνει να εξυψώση τή Λαϊκή μας Παιδεία και να τιμήση τόν έργάτη τής.

— Με τήν έλπίδα αύτην καλεί σε προπαγανδιστικό συναγεμώ δό τον ώργανωμένο Κλάδο και τόν χαίρει τις γεμάτο αίσιοδοξία για τό θάρρανο τών δικαίων του δασκάλου. Ό φανός

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

Κινήσεως Δημοσίων Ύπαλλήλων και Ύπηρετών κατά μήνα Μάϊον 1927

Table with columns for ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ (Μόνιμοι, Έκτακτοι) and ΥΠΗΡΕΤΑΙ (Μόνιμοι, Έκτακτοι) and rows for ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ (Διορισμοί, Απολύσεις, Παραίτησεις).

Παρατηρήσεις :

- 1) Αι άνακλήσεις διορισμών καταχωρούνται ως άπολύσεις. 2) Αι άνακλήσεις άπολύσεων και παραίτησεων καταχωρούνται ως διορισμοί. 3) Αι μονοποιήσεις έκτάκτων ύπαλλήλων καταχωρούνται ως διορισμοί μόν μόνιμων ως άπολύσεις δά έκτάκτων. 4) Έκ τών 196 διορισμών Ύπουργείου Παιδείας αι 170 άφορούν δημοδασκά- λους και κηπιαγωγούς.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

Κινήσεως προσωπικού Ύπουργείου Παιδείας κατά μήνα Μάϊον 1927

Table with columns for ΒΑΘΜΟΙ (ΜΟΝΙΜΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ, ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ) and rows for Διορισμοί, Απολύσεις, Παραίτησεις, and Σύνολον.

Καταστατικό για να προσχωρήση στή Συνομοσπονδία.

Η Ένωσις Δ. Ύ. Ήρακλείου. — Ύ- στερα από τις άρχαιότητες τής Ένώ- σεως Δ. Ύ. Ήρακλείου έξελήγησαν πρόεδρος ο κ. Άλεξανδρίδης, άντι- πρόεδρος ο κ. Εύαγγελίδης, Γεν. Γραμ- ματέας ο κ. Μανουσόκης, Ταμίας ο κ. Γαλιφανάκης και Σύμβουλοι οι κ. κ. Καμμορινός, Φλέσσας, και Εύγενής.

Κίνηση όργανωτική. — Άνεχώρησαν για τή Θεσσαλονίκη ο Ταμίας τής Σ. Δ. Ύ. Ε. και ο Γεν. Γραμματέας τής Όμοσπονδίας Κατωτέρου Προσωπικού Τ. Τ. Τ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Από τό σημερινό φύλλο και τό επόμενο θά στείλουμε 20 άντίτυπα σε όλους τους Σύνδλους άντίτυπα για να τα χρησιμοποιήσουν για τους συναδέλφους πού δέν είναι συνδρομητές. Τα φύλλα αυτά στέλνονται δωρεάν. Σύνδλοι πού θά θεωρηθούν άναγκαίο να έξακολουθήσουμε να τους στέλνουμε τα 20 άντίτυπα για 3 ή 4 άκόμη εβδομάδες, παρακα- λούμαστε να μας ειδοποιήσουν.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ

Τό Ταμείο Ορενοίας Δημόδ. Ύπαλλήλων

Όπως πληροφορούμαστε, ή σημερινή περιουσία του Ταμείου περνάει τά 15 έκατομμ. δραχμών. Το ποσό αυτό είναι κατατεθειμένο στήν Έθν. Τράπεζα σε χρεώγραφα και προέρχεται από τις κρατήσεις τών ύπαλλήλων. Δέν περι- λαμβάνεται σ' αυτό και ή εισφορά πού ύποχρύνονται άπό τό Νόμο να κατα- βάλη τό Κράτος και φτάνει στή 12 έκατομμ., όπως σημειώνει ο προύτολο- γισμός του 1927-28.

Σύμφωνα με πίνακα πού μας χορη- γησά ή ύπηρεσία του Ταμείου, χορηγή- θηκαν από τήν 1 του Γενάρη τό ποσό τής Μάη βοθηήματα σε οικογέ- νειες 23 ύπαλλήλων τών διαφόρων Κλάδων πού πέθαναν ή άπολύθησαν. Τα βοθηήματα αυτά φτάνουν τό ποσό τών 421 - 120 δρχ. και δόθησαν μειω- μένα κατά 65 0/0 όπως όρίζει ο νόμος για τήν πρώτη χρονιά τής εφαρμογής του Ν. Δ.

Άπό τους 25 ύπαλλήλους οι τρεις είναι δημοδιδάσκαλοι. Άπό τά βοθηήματα πού χορηγήθη- καν τό μικρότερο είναι 10.080 δρχ. και τό μεγαλύτερο 26.460 δρχ.

παντρώσεις, όπου έξηγήθησαν οι λόγοι πού άνάγκασαν τό προσωπικό να άπερ- γήση και ψηφίστηκαν σχετικές δια- μαρτυρίες. Ύστερα από τήν κίνηση αύτή οι άπείλες για τή λήψη πειθαρο- χικών μέτρων σταμάτησαν. Έναντιο, δόθησαν διαβεβαιώσεις άπό τους ύρμο- δίους για τήν ταχτική πληρωμή τών μισθών και για τήν άναθεώρηση τών μισθολογίων.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Οι δασκάλοι τής Σαξωνίας, του Άμ- βούργου και τής Βορμής άντιπροσώ- πεύοντας τήν τάξη τών εκπαιδευτικών πού πρωτοστατούν στήν κίνηση για τήν εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, προ- οραθούν με συνεργασία με τις έργατι- κές τάξεις να έξασκήσουν στήν Πολι- τεία πίεση δυνατή για τήν άποδοχή ώρισμένων όρων πού θά έπέτρεπαν μια άσθητή βελτίωση του Λαϊκού σχολείου και ένίσχυση του έργάτη του. Στήν προσπάθειά τους αύτή συναντούν ζαηρές άντιδράσεις. Μά ωστόσο χωρίς να όπισθοδρομούν έπιμένουν για τήν πραγματοποίηση του σκοπού τους.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Η Ένωσις τών Βουλγάρων δασκά- λων έχει σήμερα 11.417 μέλη δηλ. τά 2)8 του συνόλου τών δασκάλων. Σε αύτήν είναι γραμμένοι και 2.221 Κη- δηγητές τών Προγυμνασίων (Έλληνο- διδάσκαλοι όπως θά λέγαμε έμείς).

Η Ένωσις τών Καθηγητών έχει 2.798 μέλη (1468 Καθηγητές Γυμνα- σίων και 1.330 τών Προγυμνασίων). Σπυτήν είναι γραμμένοι τά 3)1 τών Καθηγητών τών Γυμνασίων και τό 1)1 τών καθηγητών τών Προγυμνασίων. Τήν Ένωσις τών Καθηγητών διευθύ- νουν στοιχεία ριζοσπαστικά και δημο- κρατικά. Οι περισσότεροι σοσιαλδημο- κράτες Καθηγητές είναι γραμμένοι στήν Ένωσις τών δασκάλων.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

Η οικονομική κατάσταση τών δασκά- λων με τήν αύξηση του τιμαρίθμου τής ζωής χειροτερεύει. Σε να μήν έφτανε αυτό, ο Ύπουργός Pribitch- vitch μετέθεσε 500 δασκάλους Κροά- τας. Ο διάδοχος του Raditch συνεχί- ζοντας μετέθεσε άλλου. 600. Οι μάζες τών δασκάλων πού ληθαγούσαν ως τώρα, άρχίζουν να ξυπνούν και να ζη- τούν κάποια διεόδο.

Η κίνηση ένός μεγάλου μέρους τών δασκάλων για τή μετατροπή τής «Ένωσης» όλων τών Γιουγκοσλάβων δασκάλων σε μια όργάνωση συνδι- κλιστική, όλο και δυναμώνει. Πρωτο- στατούν οι δασκάλοι πού βγάζουν τήν εκπαιδευτική επιθεώρηση «Jskra».

ΔΗΜΟΣΙΟ ΎΠΑΛΛΗΛΙΚΑ

Η αύξηση τών μισθών τών Δημ. Ύπαλλήλων. — Η Έκτελε- στική Έπιτροπή τής Συνομοσπον- δίας τών Δημ. Ύπαλλήλων διαπι- στώνοντας τήν οικτρά οικονομική κατάσταση τών Δημ. Ύπαλλήλων, ένέδωσε σε έπιτροπή πού άπαρτί- σθηκε από τους κ.κ. Δροσόπουλον, Γκιταράκον και Παπαγιαννόπου- λον τή σύνταξη άνακοινώσεως πού θά προπαρασκευάξη διεκδικήσεις για τήν οικονομική και ήθική βελ- τίωση τής θέσεως τών Δημ. Ύπαλ- λήλων. Το άνακοινώσιν άφου έγ- κριθή από τήν Έκτελεστική Έπι- τροπή θά δοθή στόν Τύπο για δη- μοσίευση.

Η Ένωσις Δ. Ύ. Λακωνίας. — Η Ένωσις τών Δημ. Ύπαλλήλων Λακω- νίας με έγγραφο τής γνωρίζει στή Συ- νομοσπονδία Δ. Ύ. Ε. τήν άνακού- σιαση τής και παρακαλεί να τής σταλή

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

(συνέχεια από την 3ην σελίδα)

παραδειγματική τάξη ή τις επηκολούθησε κατά την επιστημονική συζήτηση των θεμάτων αφήκεν να νοηθῆ ότι ο διδάσκαλος ήρθε εις τὸ ὕψος τῆς επαγγελματικῆς του ἀποστολῆς.

Τοιαῦτα παιδαγωγικά συνέδρια δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ τὴν ἀνυψώσασιν τῶν Κλάδων μας.

Οἱ διδάσκαλοι τέλος τοῦ τμήματος ἀπεφάσισαν νὰ ἐγγραφῶσιν ὅλοι μέλη τοῦ Συλλόγου των, τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ συνδρομηταὶ εἰς τὸ μόνον ἐπιστημὸν ὄργανόν των τὸ «Διδ. Βῆμα».

Γ. Μαγκουρήτος

ΣΧΟΛΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Αράδα καὶ ἀνειδραστὴ

Στὸν προσφυγικὸν συνοικισμό Χάδου Κοζάνης ὑπάρχει ἀπὸ τρία χρόνια ἡ ἀνάδελφος Ι. Τριανταφυλλίδης. Τὸ σχολεῖο πῆρε ἀπὸ τότε καινούρια ὄψη. Τὸ χεῖρι ἐπιδιορθώθηκε, ἡ αὐτὴ ἐμαλλωπίστηκε, ἐπιστήθηκε μαθητικὸς συνταξιοφόρος, ποὺ ἔχει σήμερα κεφάλαιο 2.000 δρ. καὶ μὲ τὶς συνδρομὰς τῆς Μ. Ε. Ἐταιρίας τὸ σχολεῖο ἀπόχρησι καὶ σχολικὸ κῆπος.

Ἡ ὑπηρεσία ἐποικισμού μ' εὐχαρίστησι παραχώρησε μὴ ἐκτασι ἀπὸ 5 στρέμματα εἰς κεντρικὸ μέρος τοῦ ἀκόσμητο σχολεῖου καὶ κήπου ἡ δὲ σχολικὴ ἐπιτροπὴ γιὰ νὰ περιφράξῃ τὸν κῆπον μὲ σύρμα, ἀποφασίσαν νὰ ἐνοικιάσῃ μὲ δημοπρασίαν τὸν κῆπον ὡς τὸν Ὀκτώβριον. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἔδωκε φαίνεται στὸν Πρόεδρον τῆς Κοινοτήτος, ὁ ὅποιος καὶ διέλυσε τὴν δημοπρασίαν μὲ σκανδαλωδῆ τρόπο. Ἡ ἐπιτροπὴ κατάγγειλε τὴν πράξιν τοῦ κ. Προέδρου στὸν Ἐπιθεωρητὴ Κοζάνης καὶ περιμένει τὴν παραδειγματικὴ τιμωρίαν του.

Ἐστ. Ἀθανασοῖδης

Σχολειοφάγοι

Τὸ σχολεῖο μὴ περιστοιχίζεται ἀπὸ ἀνειδραστὸν γέιτονες, οἱ ὅποιοι ἡμέρα παρ' ἡμέρα σπρώχνοντας πρὸς τὰ ἔξω τοῖς αὐταῖς των εἰς βάρος των αἰθῶν τοῦ σχολεῖου κατάντησαν νὰ οἰκιστοῦσιν ὅλην τὴν ἐμπροσθεν καὶ ὀπισθεν ἐκτασιν τοῦ σχολεῖου, καὶ τὸ σχολεῖο νὰ μὴ ἔχη οὐτε αὐτὴ οὐτε κῆπον, ἐνῶ μορφοῦσι τὰ τέχνη καὶ τὰ δύο καὶ εὐφρόσυνα. Ἡ σχολικὴ ἐπιτροπὴ μ' ὅλη τὴν καλὴν τῆς θέλησιν, φωνάζει μονάχα μὲ λόγια, ἀλλὰ οὐδὲν κάνει γιὰ τὸ φοβᾶται τὰ τρεξίματα καὶ δειλὰ εἶναι ἡ ἐξοφλῆ γιὰ κἀρα πέρα οὐτε ἀπὸ τὸ Ταμιεῖο γιὰ εἶναι φτωχὸ. Δὲν ὑπάρχει κανένας τρόπος ποὺ νὰ μορφοῦσιν νὰ βάλωσιν τὸν κῆπον γιὰ τὸν αἶμα τὸν καὶ νὰ πᾶρῃ τὸ σχολεῖο τὴν ἐκτασιν ποὺ τοῦ ἀνήκει χωρὶς ἐξοδάματα καὶ τρεξίματα.

Ἀμηλος Ριζέου Γ. Μάγος

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

«Τὰς ἐντυπώσεις σας, κύριε ἐπιθεωρητὰ ἀπὸ τῆς διδασκαλίας μου». «Τὴ νὰ σοῦ εἰπῶ, φίλε μου, ὅλα σου καλὰ. Καὶ ἡ διδασκαλία σου μεθοδικὴ καὶ τὰ παιδιὰ πολλὰ πράγματα γέυρον». «Ὅταν ὅμως εἶπες ὅτι ἕνα παιδί ποὺ ἔκαμε λάθος ἐτόν κακό σου τὸν καιρὸς, ὅλες οἱ καλὰς ἐντυπώσεις γυμνήστηκαν μέσα μου σὲ ἕξι λεπτά. Ἐμεῖς οἱ δασκάλοι ἔχουμε καθήκον νὰ μορφοῦσιν «ἐλλήνης ἐθνεγενέστερος ἀπὸ τοὺς σημερινούς ποὺ βρίζονται στὰ καφετεῖα, βρίζονται σὲ συζητήσεις, βρίζονται σὲ τὴν Βουλὴν. Αὐτὸ θὰ τὸ καταρθεῖσιν πρῶτα πρῶτα μὲ τὸ παράδειγμά μας. Πῶς θὰ σοῦ φανῇ νὰ σοῦ εἰπῶ ἐγώ: ἐτόν κακό σου τὸν καιρὸ!»

Π. Α. Παναγιώπουλος

ΑΠ' ὍΣΑ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΩΝ ΣΥΝΕΙΔΗΤΩΝ ΣΥΝΔΕΛΦΩΝ

Ὁ «Ἐρμῆς» ἐκπαιδευτικὸς — διυχῶς — περιοδικὸς, παρεχώρησε τὶς στήλας του στὸν πολὺν Κουλουμβάκη γιὰ νὰ βροῖ τὸν δημοδιδάσκον καὶ τὸν ἐπιθεωρητὴν, δηλαδὴ δλόκληρον τὸ Κλάδο, χωρὶς διάκριση καὶ μὲ τρόπο, ποὺ μόνον ὁ ἕνα Κουλουμβάκη θὰ συγχωροῖταν.

Τὸ «ἔβρασι Κλαζομενοῖς ἀσχημονεῖν» ταιριάζει νὰ τὸ εἰπῇ ὁ Κλάδος γι' ἀπάντησιν καὶ στοὺς ὅλους, οἱ ὅποιοι — ἄς σημειωθῇ καὶ αὐτὸ — ἀλληλοδουμάζονται γιὰ τὸ... κατόρθωμά τους.

Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ αὐτὸ. Ὁ «Ἐρμῆς» ἀγοράζεται καὶ διαβάζεται ἀπὸ τοὺς ὄβριζομένους κατηλιώτατα.

Ἀπομένει λοιπὸν στοιχειώδης καθήκον τιμῆς γιὰ κάθε συνειδητὸ συνάδελφο, νὰ πᾶσιν παρεχόντας τὴν συνδρομὴν του, ἐπιστρέφοντας συγχρόνως τὸ φύλλο αὐτὸ, τὸ ὅποιο δὲν ἀρκεῖται, ὅτι τορπιλλεῖ καὶ τὸσο τὴν Ὀμοσπονδία μας, ἀλλὰ καὶ δειχνεῖ τὴν ἐσχάτην περιφρόνησιν πρὸς ἐκείνους, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀγνώμωνιστὴν μόνον χρεωστεῖ.

Πατρινοῦσης

ΑΝ ΗΤΑΝ ΔΕΚΑΤΡΕΙΣ

Δώδεκα, ἂν ἦταν δεκατρεῖς — γροσσοῦ τικὸς ἀριθμὸς — μορφοῦσε κανεὶς νὰ τοὺς δικαιολογήσῃ γιὰ τὸ «ἰθνηκὸ» — τὴ πρόχειρη λέξιν πῶς καταντήσῃ τὴν ἀπὸ τὴν αἰα γιὰ διαιολογία καὶ στραβομάρμας — μανιφέστο τους. Γροσσοῦτικὸς ὁ ἀριθμὸς, γροσσοῦτικὸς καὶ αὐτοί, γυαλιὰ κηφιά ἡ Ὀμοσπονδία, Ζήτω τὸ Καραγιαννέικο κἀτα οἱ Κομμουνισταὶ, οἱ ἄθιοι καὶ μαλλιαροί.

Κ' ἐμεῖς ποὺ κινεῖτομεν στὴν Ὀμοσπονδία, σὴν δύναμιν τοῦ Κλάδου, νὰ θυσατοῦμεν στὸ βωμὸ τοῦ λυσοσμένου μίσους ποὺ καταποροῦν φατοσ τὰ ζῆ καὶ τὰ πρόσωπά τους; Ἐμεῖς τοὺς στελλομε νὰ τονώσωσιν τὴν Ὀμοσπονδία μας μὲ καινούριον αἶμα, καὶ αὐτοὶ κοιτάζοντες νὰ τὴν μορφοῦσιν μὲ τὸ ἀναιμικὸν τέτοιο τῆς κουρασμένης ὑπαρξῆς τους, ἐμεῖς τοὺς στελλομε νὰ συναχθῶσιν τὸ ὄργανοτικὸν πιστεύω μας ποὺ ἐπτονο καὶ συνεντικὸ, καὶ αὐτοὶ ῥιζίνουν ὑπουλα τὴ μπόμπαν τῆς διάλυσης.

Καλὰ κἀματα τοὺς γιωρῖσασιν γιὰ νὰ τοὺς θάψωσιν γιὰ πάντα. Ἀλοῖμονο μας ἂν ἀναστηθῶσιν, θὰ ἐξανικέψουν τὴν ψῆφον μας γιὰ νὰ μᾶς δολοφονήσωσιν, νὰ δολοφονήσωσιν τὴν πλεοβασανισμένην τὴ μὲ χεῖρα ἐνὸς κἀπὶ ἀναστημένη μάννα μας, τὴν Ὀμοσπονδία.

ΘΩΔΩΡΗΣ ΠΑΠΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀραχωστῶν — Αἰγυπτίας

ΜΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Πρὸς τὴν Αἰδ. Ὀμοσπονδίαν
Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὑμᾶς, ὅπως δημοσιεύσῃτε εἰς τὸ «Διδ. Βῆμα» τὴν κατωθὶ διαμαρτυρίαν:
Ἡ Γεν. Συνέλευσις τῶν δημοδιδασκόντων περιφερείας Γρεβενῶν, τῆς 6ης Ἰουνίου 1927, κληροδορηθεῖσα τὰς σκοφανίας ἐναντίον τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ Γρεβενῶν κ. Γ. Ἀβραμῆ, ὅτι οὗτος ἐνεργεῖ μεροληπτικῶς διὰ τοὺς ὑφισταμένους του, διαμαρτύρεται καὶ διακηρύττει ὅτι, κατὰ τὸ τετραεστὲς διάστημα τῆς ἐνταῦθα ὑπηρεσίας του οὐδέποτε καὶ εἰς οὐδένα ἐφάνη μεροληπτικὴν καὶ ὁτι οὐδέποτε ἔπαυσε φροντίζον διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀποδίδον τὸ δικαίον εἰς πάντας.
Ἐντολὴ Γεν. Συνελεύσεως
Ὁ Πρόεδρος: Γ. Κετόπουλος
Ἡ Γεν. Γραμματεῖς: Μ. Τσίριανδ

ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ διδασκαλικοῦ συνεδρίου Πειραιῶς ὁ κ. Ὀκουργὸς τῆς Παιδείας ἐδήλωσε μεταξὺ ἄλλων ὅτι «ὁ διδασκαλικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος ἔδειξε τάσεις ἀσυχολήσεως πρὸς ἔργα ἕνα τῆς ἀρμοδιότητός του» καὶ ὅτι «τὸ γήμημα τῆς διδασκῆς ὕλης καὶ τῶν σκοπομένων τῆς ἐκπαιδεύσεως δὲν εἶναι ἔργον τῶν διδασκόντων, ἀλλὰ εἶναι ἔργον τῆς κοινῆς συνειδήσεως μᾶς χώρας». Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρῶτην παρατήρησιν ἀποφύγεμον οἰσθητικὰ κρῖσιν ἐφ' ὅσον ὁ κ. Ἀργυρόν δὲν ἀναφέρει τίποτε συγκεκριμένον. Διὰ τὴν δευτέραν ὅμως φρονούμεν ὅτι πρῶτιστως οἱ διδάσκαλοι ἔχουν σαφῆ συνειδήσιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ζητήματος καὶ τῆς διδασκῆς ὕλης διότι ἔρχονται εἰς ἀμεσον ἐπαφὴν μὲ τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν τῶν Ἑλληνοπαίδων καὶ μὲ τὴν πολυτίμητον πείραν των δύναται νὰ καθοδηγήσωσιν οἰσθητικὰ σοφόν. Τόσον θεωροῦμεν πολυτίμητον τὴν πείραν των ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς διδασκῆς ὕλης ὥστε δὲν διατάσσεται νὰ ὑποδειχθῶμεν ὅπως ἐκάστῳ τριετίαν τοῦλάχιστον συγκροτοῦνται εἰδικὰ συνέδρια εἰς τὰ ὅποια νὰ συζητοῦνται μετὰ τῶν ἀνωτέρων παιδαγωγῶν τὰ πορίσματα καὶ αἱ παρατηρήσεις τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου. Καὶ ἀσφαλὲς ἀπὸ τὴν συζήτησιν τῶν εἰδικῶν συνεδρίων θὰ εἶχε πολλὰ νὰ ἀφελθῇ ἡ ἐκπαιδεύσις μας, διότι, ἐπαναλαμβάνομεν, τὴν γνησιωτέρων κοινῆν συνειδήσιν τῆς χώρας ἀντικροσπεύουν κατὰ μέγα μέρος οἱ διδάσκαλοι τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων.

«Ἐλ. Βῆμα»

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Καθ' ἣν στιγμὴν οἱ Ἄγγλοι συνάδελφοί μας διεξάγουσιν κρατερόν ἀγῶνα διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ δικαιοῦματός τῆς μετ' ἄλλων τάξεων σωματικῆς συνεργασίας των, ἡμεῖς, ἐδῶ χωρὶς κἀν νὰ εὐρισκόμεθα ἐνώπιον παραπλησιας κρατικῆς ἀντιδρώσεως, κηρυσοῦμεθα κατὰ τῆς συνεργασίας.

Ποῖαν δὲ νομίζετε, ὅτι προτάσσομεν λογικὴν οἱ κατὰ τῆς συνεργασίας κε κηρυγμένοι; οἱ δὲ ἦσαν ἐπιβάλλεται νὰ γίνωσιν τόσον ἰσχυροὶ οἱ ὑπαλληλικαὶ ὀργανώσεως, ὥστε μῶνοι των νὰ διεξάγουν τὸν κατὰ τῆς ἀντιδρώσεως ἀγῶνα, ἀνευ τούτεστιν ἐρεσιματίων καὶ συμμαχιῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ κατὰ τὴν λογικὴν αὐτὴν, οἱ Ἕλληνες δημοσίοι ὑπάλληλοι ὑφισταμένοι τὰς ἀλλεκατῆλλους ἐπιθέσεις τῆς ἀντιδρώσεως καὶ συμκλιζόμενοι ὑπὸ τὸ κῆμα τῆς ὀφείλουσιν νὰ διαγέσωσιν τὴν ἐκτεταμένην πρὸς αὐτοὺς φιλικὴν ῥωμάλαν χεῖρα τῶν ἄλλων λαϊκῶν τάξεων, ὅτι δὴθεν ἐπιβάλλεται νὰ ὀφείλουσιν εἶναι εὐχερῆς ἡ ἀνατροπὴ τοῦ ἀντικλάου, δὲν εἶναι ὅμως σκοπίμος!!

Ὁμολογοῦμεν, ὅτι περιοστέρον εὐνοῦχος λογικὴ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ.

Ἐρμῆς. Ἀημοσ. ὑπαλλήλων ὄργανον Ὀμοσπ. Δημ. ὕκαλ. Μακεδονίας — Ἐράκης

ΕΠΑΙΝΟΙ

Ἐκτινοῦμεν τὸν δημοδιδάσκον Ἀλοποσίτης κ. Ἀπόστολον Τσιγαρίτην, διότι, ἐνεκα τῆς ἀκαταβλήτου ἐπιμονῆς του, ἐξωλοδρόσῃ ἡ ἀκρίς τῆς περιφερείας του πανταῶς.
Ὁ Ἐπιθεωρητῆς Φθιώδος Τρέφαν Χ. Παπαθανασίου

Τὸ «ΔΙΑ. ΒΗΜΑ» δὲν εἶνε περιοσία ἀτομικὴ, οὐτε ὄργανον ἐξουσιαστικὸν προσωπικῶν συμφερότων, οὐτε ἔχει πρὸς μουσικούς καὶ ἀνεξαρτήτους. Σκοπὸς του εἶνε ἡ ἀπερῶσιση τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἠθικῶν συμπερῶτων τοῦ λαϊκοῦ σχολεῖου καὶ τοῦ ἑργάτη του. Πρόγραμμα του ἔχει τὸ παρεγράμμα τοῦ ὀργανωμένου δασκαλικοῦ Κλάδου. Καὶ προσερισμὸς του νὰ ἐξελεχθῇ σὲ παρεγράμμα διαμφορῶν ἐναγματον γιὰ τὴ μέρψωσιν ἐναιδήσεως ἐκπαιδευτικῆς σὲ τῆς χώρας μας, χωρὶς τὴν ὀφείλ, ἀναγνῶσιν τοῦ λαϊκοῦ σχολεῖου εἶνε ἰδύναση. Γιὰ νὰ στασικωθῇ τὸ «Διδ. Βῆμα» στὸν προσερισμὸν του αὐτόν, ἡ Διοικήσις τῆς Ὀμοσπονδίας κάνει τὸ καθήκον της. Οἱ Σύλλογοι καὶ οἱ συνάδελφοι ἄς κἀμουν τὸ δικὸν τους.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Η. Γασπαρίων Βλαχάτα Σάμης. Αἰτησις ἀδείας περιοσίας ἀπὸ τοῦ πορυγῶν δὲν ἀλήθη. Μετὰ 26τῆς ὀπηρεσίας χορηγεῖται σύνταξις τὸ ἥμισυ τοῦ συνταξίμου εἰς τὸ δασκόν.

Κ. Κορδῆσιον Κοσουλίου. Ὑπόθεσις σας διαυτετήθηκα.

Κορδῆσιον Ἰλιον Καρῶταιων. Ἀποσυχῆς καμὰ ὑπόσχησις ὀπᾶθηνη ἐναιμορῶν νὰ δοθῇ. Σύλλογον Καλαβρύτων. Πρὸς ἀναγνώρισιν ὀπηρεσίας Μακεδονίας κλπ. γριαζιστιν ἔγγραφον, ἐξ οὗ νὰ καταπορίνεται εἰς ἡ ἀπόσπασιν ἡ μεταθεσις εἰς Μακεδονίαν δὲν εἶναι ἐκ τῆς στρατιῆς, ἀλλὰ κατ' εὐθέταν ἐκ τῆς πολιτικῆς θέσεως.

Σύλλογον Ἐσθῆτος. Χερτὰ γιὰ τὴν ἐκδοσὴν ἐντάλματος ὀδοπορικῶν τοῦ συναδέλφου Κ. Παπαδοποῦλου δὲ βρισκονται ὁσο Ὑπουργεῖο ὀδοπορικῶν. Δὲν τὰ διαδίδασιν φαίνεται ἡ Νομαρχία Κοδόνης ἢ νὰ παρῆσασιν.

Ν. Φλώρον — Δαντιζοῦτων Τριφυλλίας. Πιστοπονητικὸν σας ἀπασταλὴ μὲ συστημένο γράμμα σπῆ διαδύνησι οἰας.

Κ. Κατῆσαν — Μάλων. Γιὰ νὰ παρακολούθησομεν τὴν ὀπᾶθηνη σας χριαζονται στοιχεῖα. Πῶς, μὲ ποῖον αριθμὸν καὶ μὲ ποῖα ἀρχὴ ὀπᾶθηνηκαὶ νὰ χριαζιστιν σας.

Σύλλογον Πραβίτζης. Ἐντάλμα συναδέλφου κ. Β. Τζῆμα γιὰ δραχ. 624,50 ἐξεδόθη μὲ ἀριθ. 15407. Ἐς ἀποπαρῶθῃ ἀπὸ τὸ Ταμιεῖο Ἀρτας οὐνοῦται, γιατὶ θὰ παρῶθῃ σπῆ χρῆσις 1927—1928 καὶ τότε χριαζονται καινοῖτες διατυπώσεως. Μαρῶποῦλον Σάμου. Εἶναι πολὺ δύσκολον. Ἄλλως ἐρώτημα σας ἐνταῶς ἀόριστον.

Δ. Γεωργίου — Χαρίδ. Ν. Δ. περὶ ἀνυποτακτικῶν κλπ. ἀμυρῶθηκα.

Γ. Ἰονιογιάννη — Λευκάδα. Νὰ ὀπᾶθηνη αἰτησις μετὰ χερτοσῶμου πρὸς ἐκδοσιν πιστοπονητικῶν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο ἀναφέροντας τὸν χρόνον τῆς ἀπολύσεως.

Αἰμ. Ἰωαννίδης — Νέβρασαν. Ὑπολογίζεσται διὰ τὴν σύνταξιν ἔχει καὶ διὰ τὴν πρῶταγιάν.

Ἐύρρη. Παπαδάκη — Μοῦνδριζην. Ποτα τυπικὰ προσόταν ἔχεται;

Β. Κοβανῶν Νέοσαστρον. Διαδῶστε ἀποφασισιν ἐπὶ Ν. Α. διαβασιμῶσιν εἰς Αἰδ. Βῆμα ἀριθ. 131.

ΠΟΥ ΠΟΥΛΕΙΤΑΙ ΤΟ «ΔΙΔ. ΒΗΜΑ»

Τὸ «Διδ. Βῆμα» θὰ πουλιέται ἀπὸ σήμερα στὰ κυριώτερα κῖσικια τῆς Ὀμοσπονδίας καὶ «Συντάγματος» καὶ στὰ κυριώτερα βιβλιοπωλεῖα τῶν Ἀθηνῶν πρὸς 1,50 τὸ φύλλο.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΤΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

Δημοσιούμε παρακάτω από τό Ν.Δ. τής 14)26 Μαΐου 1927 «πρι έγγραφων, εξετάσεων κλπ. εν τοις σχολείοις τής Μέσης Εκπαίδευσεως»...

Άρθρον 4.

8. Μαθηταί, τών υπόλων οί γονεΐς μετέκτισαν από πόλεως εις πόλιν εντός του σχολικού έτους, έχοντες αποδεικτικά σπουδών εξ ήμιγυμνασίων τών νέων χωρών, ή εξ Ιστικων σχολείοιων θηλέων (ή ανωτέρων ή γυμνασιακών παρθεναγωγείων) ή γυμνασίων πενταταξίων και εξαταξίων, δύνανται, έφ' όσον ή ανωτέρω μετοίκησις έγένητο εις πόλεις, εν αις δέν λειτουργούσι τοιαυτα σχολεία, να μετεγγραφώσιν αυτα σχολεία, να μετεγγραφώσιν εις αντιστοιχον τάξιν ελληνικού σχολείου ή τετραταξίου γυμνασίου.

10. Επίσης ίσχυει και δι' τους μαθητάς τής ε' και στ' τάξεωσ του δημοτικού σχολείου, τών υπόλων οί γονεΐς ή οί κηδεμόνες μετέκτισαν εις πόλεις, εν αις λειτουργούσι μόνο τετρατάξια δημοτικά σχολεία, και δι' τους μαθητάς τών πρακτικών λυκείων, ών οί γονεΐς μετέκτισαν εις πόλεις εν αις δέν λειτουργούσι πρακτικά λύκεια.

11. Άντίστοιχοι τάξεις είναι, α) τής Α' του τετραταξίου γυμνασίου, ή Β' του πενταταξίου και ή ΣΤ' του εξαταξίου γυμνασίου, (β') τής Γ' του τετραταξίου, ή Α' του πενταταξίου και ή Β' του εξαταξίου, γ') τής Β' του τετραταξίου, ή Ι' του πενταταξίου και ή Α' του εξα-

ταξίου, δ') τής Α' του τετραταξίου, ή Β' του πενταταξίου και ή Γ' του εξαταξίου γυμνασίου, έτι δε και ή Γ' του άστικού σχολείου τών θηλέων (ή ανωτέρου γυμνασιακού παρθεναγωγείου), ε' τής Γ' του ελληνικού σχολείου, ή Α' του πενταταξίου και ή Β' του εξαταξίου γυμνασίου, έτι δε και ή Β' τών ήμιγυμνασίων τών νέων χωρών και ή Β' του άστικού σχολείου, στ') τής Β' του ελληνικού σχολείου, ή Α' του εξαταξίου γυμνασίου, ή Α' του άστικού σχολείου θηλέων (ανωτέρου ή γυμνασιακού παρθεναγωγείου) και ζ') τής Α' του ελληνικού σχολείου ή Ε' του δημοτικού σχολείου.

12. Αί από τών μαθημάτων άπουσαι τών μαθητών από τής ήμέρας τής λήψεωσ του αποδεικτικού μετεγγραφής μέχρι τής εις άλλο σχολείον έγγραφής ή τής εις τό αυτό σχολείον έπανόδου των, άφαιρέσει τών ήμερών, αιτινες κατά την κρίσιν του συλλόγου τών διδασκόντων άπαιτούνται δι' την από μι'ς εις άλλην πόλιν μετάβασίν των, συνυπολογίζονται εν τ'ω καθορισμ'ω τής τακτικής ή μη φοιτήσεωσ αυτών.

13. Η μετεγγραφή κατά τάς διατάξεις του έδαφ. 2 του παρόντος άρθρου, προκειμένου περι' μαθητών εξ ιδιωτικών σχολείων προερχομένων, γίνεται εις μέν τ'α ιδιωτικά σχολεία (ένεω εξέτασων, εις δε τ'α δημοσία κατόπιν κατατακτρίων εξετάσεωσ. Έπεισης κατόπιν κατακτρίων εξετάσεωσ γίνεται ή μετεγγραφή τών μαθητών, περι' ών προβλέπει τό έδάφιν 10 του παρόντος.

Άρθρον 5.

1. Όπως εισαχθή τις εκ του δημοτικού σχολείου εις την Α' τάξιν του ελληνικού σχολείου, ήμι γυμνασίου τών νέων χωρών και πενταταξίου και εξαταξίου γυμνασίου ή εκ του ελληνικού σχολείου εις την Α' τάξιν τετραταξίου γυμνασίου και πρακτικού λυκείου, πρέπει να ύποστη' πρότερον ειςδόκιμον εισιτήριον εξέτασιν.

2. Ίνονται δεκτοί εις εισιτήριον εξέτασιν, δι' μέν την Α' τάξιν του ελληνικού σχολείου, οί έχοντες ένδεικτικόν προαγωγής εκ τής Α' τάξεωσ του δημοτικού σχολείου, δι' δε την Α' τάξιν ήμιγυμνασίου τών νέων χωρών και την Α' τάξιν πεν-

ταταξίου και εξαταξίου γυμνασίου, οί έχοντες άπολυτήριον δημοτικού σχολείου, δι' δε την Α' τάξιν τετραταξίου γυμνασίου και πρακτικού λυκείου, οί έχοντες άπολυτήριον ελληνικού σχολείου.

3. Οί κατ' ίδιαν διδαχθέντες, όπως γινωσι δεκτοί εις εισιτήριον εξέτασιν, πρέπει να ύποστώσι πρότερον ειςδόκιμον κατατακτρίων εξέτασιν, εν δημοσίω δημοτικ'ω σχολείω, αν έδιδάχθησαν τ'α μαθήματα τής Δ' και Στ' τάξεωσ αυτού, εν ελληνικ'ω δε και ένώπιον εξέταστικής έπιτροπέας, αν έδιδάχθησαν μαθήματα ελληνικού σχολείου, και να τυχώσι τών εν τ'ω προηγουμένω έδαφ'ι όριζομένων πιστοποιητικών σπουδών. Η εν ελληνικ'ω σχολείω κατατακτρίωσ εξέτασις γίνεται κατά τάς διατάξεις τών άρθρων 15, 16 και 17 του παρόντος διατάγματοσ.

Άρθρον 6.

1. Αί εν τ'ω προηγουμένω άρθρω αναφερόμεναι εισιτήρια εξέτασεωσ είναι γραπταί και προφορικαί.

2. Αί δι' την α' τάξιν του ελληνικού σχολείου γραπταί εισιτήρια εξέτασεωσ συνίστανται, εις γραφήν καθ' ύπαγόρευσιν πεζού τεμαχίου 5-8 στίχων εκ του άναγνωστικού βιβλίου τής δ' τάξεωσ του δημοτικού σχολείου και εις έκτέλεσιν δύο πράξεωσ, μι'ς του λαπλασιασμού και μι'ς διαιρέσεωσ άκεραίων πολυψηφίων αριθμών, αι δε προφορικαί α) εις άνάγνωσιν τεμαχίου εκ του αυτού άναγνωστικού βιβλίου και απόδοσιν του νοήματοσ αυτού εν συνεχεί λόγω, β) εις προφορικήν ή επί του πίνακοσ λύσιν άκλου προβλήματοσ τής πρακτικής αριθμητικής δι' έκτέλεσεωσ στοιχειωδών πράξεωσ (προσθέσεωσ, αφαιρέσεωσ, πολλαπλασιασμού και διαιρέσεωσ) επί άκεραίων αριθμών και γ) εις άποκρίσεισ επί έρωτήσεωσ, αναφερομένων εις την εν τ'η δ' τάξει του δημοτικού σχολείου διδασκομένην ύλην ένός τών τεσσάρων μαθημάτων, θρησκευτικών, ιστορίας, γεωγραφίας και φυσικής ιστορίας, όριζομένου δι' κλήρου δι' έκαστον μαθητήν.

3. Αί δι' την α' τάξιν ήμιγυμνασίου πενταταξίου και εξαταξίου γυμνασίου τών νέων χωρών γραπταί εισιτήρια εξέτασεωσ συνίστανται εις γραφήν καθ' ύπαγόρευσιν πεζού τεμαχίου 8-10 στίχων εκ του άναγνωστικού βιβλίου τής στ' τάξεωσ του δημοτικού σχολείου, εις σύνθεσιν κατόπιν έπίσημον πρόγραμμα τών μαθημάτων τής αυτής τάξεωσ και εις λύσιν δύο εκ τών τριών προτεινομένων προβλημάτων τής πρακτικής αριθμητικής, αναφερομένων εις τ'α κεφάλαια αυτής, τ'α διδασκόμενα εις την ε' και στ' τάξιν του δημοτικού σχολείου, αι δε προφορικαί, α) εις άνάγνωσιν τεμαχίου εκ του αυτού άναγνωστικού βιβλίου και απόδοσιν του νοήματοσ αυτού εν συνεχεί λόγω β) εις λύσιν προφορικήν ή επί του πίνακοσ ένός προβλήματοσ τής πρακτικής αριθμητικής και έκτέλεσεωσ στοιχειωδών πράξεωσ (προσθέσεωσ, αφαιρέσεωσ, πολλαπλασιασμού και διαιρέσεωσ) επί άκεραίων αριθμών και γ) εις άποκρίσεισ επί έρωτήσεωσ, αναφερομένων εις την εν τ'η στ' τάξει του δημοτικού σχολείου διδα-

σκομένην ύλην, ένός τών τεσσάρων μαθημάτων, θρησκευτικών, ιστορίας, γεωγραφίας και φυσικογνωσίας, όριζομένου δι' κλήρου δι' έκαστον μαθητήν.

Άρθρον 7.

4. Απόφοιτοι τής δ' τάξεωσ του δημοτικού σχολείου, άποτυχόντες εις την εισιτήριον εξέτασιν δι' την α' τάξιν ελλην. σχολείου ύποχρεούνται να έγγραφώσιν εις την τάξιν δημοτικού σχολείου, χωρίσ μαθητησων και αυτίσ εις την τάξιν αυτού.

Άρθρον 8.

1. Απόφοιτοι τής ε' τάξεωσ δημοσίου ή ιδιωτικού δημοτικού σχολείου, γίνονται δεκτοί εις κατακτρίων εξέτασιν δι' την β' τάξιν ελληνικού σχολείου, οί δ' έχοντες άπολυτήριον δημοτικού σχολείου δι' την γ' του ελλην. σχολείου.

3. Αί δι' την β' τάξιν του ελληνικού σχολείου κατατακτρίωσ εξέτασεωσ συνίστανται, αι μέν γραπταί εις γραφήν καθ' ύπαγόρευσιν τεμαχίου 8-10 στίχων εκ του άναγνωστικού βιβλίου τής ε' τάξεωσ του δημοτικού σχολείου, εις σύνθεσιν κατόπιν έπίσημον πρόγραμμα τών μαθημάτων τής αυτής τάξεωσ και εις λύσιν δύο εκ τών τριών προτεινομένων αριθμητικών προβλημάτων, αναφερομένων εις τ'α κεφάλαια τής πρακτικής αριθμητικής τ'α διδασκόμενα εις την α' τάξιν του ελληνικού σχολείου, αι δε προφορικαί εις άνάγνωσιν και έρμηγείαν τεμαχίου, εκλεγομένου εκ 15 τουλάχιστον σελίδων άκεραίων ελληνικού κειμένου, διδασκόμενου εις την α' τάξιν του ελλην. σχολείου τ'ας όποιασ έδιδάχθη όπωσδήποτε μαθητής κατά την δήλωσιν του πατροσ ή του κηδεμόνοσ αυτού και γραμματικ'α επί αυτού παρατηρήσεισ, αναφερομένησ εις τ'α κεφάλαια τής γραμματικής τής άρχαίας ελληνικής γλώσσεσ, τ'α διδασκόμενα εν τ'η α' τάξει του ελλην. σχολείου, εις προφορικήν ή επί του πίνακοσ λύσιν ένός προβλήματοσ τής πρακτικής αριθμητικής έπι κλασματικών αριθμών και εις άποκρίσεισ εν συνεχεί λόγω επί έρωτήσεωσ, αναφερομένων εις έν τ'ω μαθημάτων (θρησκευτικών, ιστορίας, φυσικών και γεωγραφίας) τ'ω διδασκόμενων εν τ'η ε' τάξει του δημοτικού σχολείου, όπερ όρίζεται δι' κλήρου δι' έκαστον μαθητήν.

4 Αί δι' την ε' τάξιν του ελληνικού σχολείου κατατακτρίωσ εξέτασεωσ συνίστανται, αι μέν γραπταί εις γραφήν καθ' ύπαγόρευσιν τεμαχίου 8-10 στίχων εκ τών τριών πρώτων βιβλίων τής Κύρου άναβίωσ του Ξενοφώντοσ μετά 3-5 επί' αυτού γραμματικών παρατηρήσεωσ, αναφερομένων εις κεφάλαια τής γραμματικής τής άρχαίας ελληνικής γλώσσεσ, τ'α διδασκόμενα εν τ'η α' και β' τάξει του ελλην. σχολείου, εις σύνθεσιν κατόπιν έπίσημον πρόγραμμα τών μαθημάτων τής στ' τάξεωσ του δημοτικού σχολείου και εις την λύσιν δύο εκ τριών προτεινομένων αριθμητικών προβλημάτων, αναφερομένων εις κεφάλαια τής πρακτικής αριθμητικής, τ'α διδασκόμενα εν τ'η δευτέ τάξει του ελλην. σχολείου, αι προφορικαί εις άνάγνωσιν και έρμηγείαν τεμαχίου, εκλεγομένου

ΔΕΛΤΙΟ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ
Παρακαλώ να μη έγγραφίητε συνδρομήν για ένα χρόνο στο «ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ» και αις στίλλοις έκαστοίσ δια 50.
Η δαπάνη μου είναι :
Πρός τ
ός
Έκπ. ποιηφ.
ταξ. Γραφήν
Ο έγγραφόμενος

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ
ΕΠΙΣΗΜΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ἐκδίδεται κάθε Κυριακή

DIDASCALICO VIMA
(TRIBUNE DES INSTITUTEURS)
Organe officiel de la Fédération
des Instituteurs Grecs

Bureaux:
27a, rue Deligeorgi, Athènes

Abonnement: 50 Fr.

Συνδρομή χρονιάτικη δραχ. 50
Γιὰ τὸ ἔξωτερὸν φράγμα 50

Ἐπιστολὲς καὶ ἐμβάσματα πρὸς τὸ:
« Διδασκαλικὸ Βῆμα »
Δελφινιώργη 27α Ἀθῆνας

Ἀγγελίες-Καταχωρήσεις 5 δρ. ὁ στίχος

Τὰ ἔγγραφα τῶν Συλλογῶν, τῶν Ἀρχῶν καὶ τῶν Σωματείων ἀπευθύνονται:

Διδασκαλικὴν Ὁμοσπονδίαν
Δελφινιώργη 27α Ἀθῆνας

Τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα:
Ἐμμ. Χρόνην,
Ταμιὰν Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας
Δελφινιώργη 27α Ἀθῆνας

20 τοὺλάχιστον σελίδων ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων βιβλίων τῆς Κύρου ἀναβάσεως τοῦ Ξενοφάντος, τὰς ὅσας ἐδιδάχθη ὁπωσδήποτε ὁ μαθητὴς κατὰ τὴν ἐγγραφοῦν δέλωσιν τοῦ πατρὸς ἢ κηδεμόνος αὐτοῦ, εἰς γραμματικὰς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις, ἀναφερομένας εἰς τὰ κεφάλαια τῆς γραμματικῆς τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης, τὰ διδασκόμενα εἰς τὴν α' καὶ τὴν β' τάξιν τοῦ ἑλλην. σχολείου, εἰς ἀνάγνωσιν καὶ ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος ταμαχίου νεοελληνικοῦ κειμένου, διδασκόμενου ἐν τῇ β' τάξει τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, εἰς λύσιν ἐνὸς προβλήματος τῆς πρακτικῆς ἀριθμητικῆς καὶ ἐνὸς τῆς πρακτικῆς γεωμετρίας, ἀναφερομένων εἰς τὴν ἴλην τῶν μαθημάτων τούτων, τὴν διδασκομένην ἐν τῇ β' τάξει τοῦ ἑλλην. σχολείου καὶ εἰς ἀποκρίσεις ἐν συνεχείᾳ λόγῳ ἐπὶ ἐρωτήσεων, ἀναφερομένων εἰς τὴν ἴλην ἐνὸς τῶν μαθημάτων (θηροσκευτικῶν, ἱστορίας, γεωγραφίας καὶ φυσικῶν), τὴν διδασκομένην ἐν τῇ σ' τάξει τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, ὅπερ ὁρίζεται διὰ κλήρου δι' ἕκαστον μαθητὴν.

6. Οἱ ἀποτυγχάνοντες εἰς τὴν κατατακτήριον ἐξέτασιν διὰ τὴν β' τάξιν τοῦ ἑλλην. σχολείου, κατατάσσονται, ἄνευ ἄλλης δοκιμασίας, οἱ μὲν ἐκ δημοσίων σχολείων προερχόμενοι εἰς τὴν α' τάξιν αὐτοῦ, οἱ δὲ ἐξ ἰδιωτικῶν, εἰς τὴν β' τάξιν αὐτοῦ, ἂν προέρχονται ἐκ δημοσίων σχολείων, εἰς ἣν δὲ τάξιν ἦθελον κριθῆ ἱκανοί, ἂν προέρχονται ἐξ ἰδιωτικῶν.

Ἄρθρον 9

Γ. Εἰς τὴν α' τάξιν ἀστικού σχολείου θηλέων (ἢ ἀνωτέρου ἢ γυμνασιακοῦ καρθυναγωγείου) εἰσάγονται ἄνευ δοκιμασίας τινὸς αἰχουσαι ἀπολυτήριον δημοτικοῦ σχολείου ἢ ἐνδεικτικὸν προαγωγῆς ἐκ τῆς α' τάξεως ἑλλην. σχολείου. Ἐπίσης εἰσάγονται ἄνευ δοκιμασίας τινὸς εἰς τὴν β' τάξιν τῶν ἀρρημένων ἀστικῶν σχολείων θηλέων, αἰχουσαι ἐνδεικτικὸν προαγωγῆς ἐκ τῆς β' τάξεως ἑλλην. σχολείου καὶ εἰς τὴν γ' τάξιν αὐτοῦ, αἰχουσαι ἀπολυτήριον ἑλληνικοῦ σχολείου.

Ἄρθρον 12

7. Πτυχιούχοι διδασκαλείου δημοτικῆς ἐκπαίδευσως ὡς καὶ τοῦ Παγκυπρίου διδασκαλείου, δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν ἐν τῇ Δ' τάξει τετρατάξiou γυμνασίου ἢ ἐν τῇ ἀντιστοίχῳ ἄλλου γυμνασίου κατόπιν κατατακτήριων ἐξετάσεων εἰς ἅσας τὴν ἴλην τῶν διδασκομένων ἐν τῇ Γ' Γυμνασιακῇ τάξει μαθημάτων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ παρόντος διατάγματος.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΡΙΣΜΟΣ
ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ Χ.ΝΙΩΝ
ΓΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Χρῆσις 1ης Ἰαν/ρίου-31ης Δεβρίου 1926

Ἐνεργητικῶν

Πρακτικῶν (ἀπέρχοντα εἰς)	2.000.—
Χρεώσεται (ἀπέρχοντα)	21.963.—
Διαχειριστῆς (Πρακτικῶν)	5.000.—
	Ἄθρ. 28.963.—

Παθητικῶν

Κεφάλ. (Ἐγγραφ. Συν)ταρῶν)	14.000.—
Ἀποθμ. τακτικῶν	1.894.80
Ἐκτακτῶν	9.298.20
Πιστώσει	1.015.—
Ταρ. Ἀλληλοβοηθείας	465.—
Διανεμηθέν ποσὸν	
ἦτοι τὰ 710 κέρδους λῆξ. ε.	2.790.—
	Ἄθρ. 28.963.—

Πίναξ διανεμῆς

Ἐπὶ τὸν τακτικὸν Ἀποθ. δρ.	465.—
Ἐκτακτῶν	980.—
Ἐπιμετρηθέντων Ἀλληλοβ.	465.—
Μέρισμα εἰς 70 μερίδας	
κατὰ μερίδα ἐκ δρχ. 89, 85	2.790.—
	Ἄθρ. 4.650

Χανιά 15 Ἰανουαρίου 1927

Πρόεδρος τοῦ Διοικ.: Μ. Ζολιγδάκης

Πρόεδρος τοῦ Ἐπισκ.: Γ. Λουκάκης

Γραμματεὺς α.α.: Γ. Παπαγιαννάκης

Γ. Γ. Τὸ ἀνωτέρω μῆριμα δὲ διανεμῆθαι εἰς τοὺς συντεταγμένους κατὰ τὴν ἴλην τοῦ Δ. Ἐ. μετὰ τὸ τέλος τοῦ λογιστικοῦ ἔτους κατὰ τὸ ἄρθρ. 61 τοῦ Κανονιστικοῦ.

Γνωρίζομαι προοίσι τοῖς κ. συναδέλφοις, ὅτι ἔχει τὸ Γραφεῖον τοῦ Συνετηρισμοῦ ἐνδεικτικὰ καὶ ἀπολυτήρια καὶ κἀπὸ σχολείων ἔχει καθήκον καὶ ἔχει τὴν ἀποστολὴν τοῦ Συνετηρισμοῦ καὶ τοῦ Σχολείου νὰ τὰ προμηθεύσῃ ἀπὸ τὸ Ἐπιτελεῖον Γραφείων εἰς τὴν αὐτὴν μὴν τῶν βιβλιοπωλῶν, ἀποκτινόμενον πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Σχολείου Ἰαν. Βασιλάκη ἢ τὸν Γραμματεῖα Γ. Γ. Παπαδογιαννάκη

Χανιά τῆ 4ῃ Ἰουλίου 1927

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Σχολείου
Ἰωάν. Βασιλάκης

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

«ΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΟΔΕΤΑΡΙΑΚΗ ΘΕΣΙΣ».—Μετὰ τὸν τίτλον αὐτὸν κυκλοφορεῖται καὶ μελέτη τοῦ Γάλλου Παιδαγωγοῦ J. Boyer. Ἔστιν ἔργον ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας, σαφέστατον καὶ κατὰ χρόνον συντομικῆτον καὶ κερνικῆτον.

ἔχει μεταφρασθῆ καὶ ἐν ἑλλ. γλώσσῃ. Ἡμερομηνία τὸν εἶναι ἐκδόσις παιδαγωγικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς. Τιμὴ μασὶ μὲ τὰ ταχυδρομικὰ δραχ. 10. Ἀπελευθέρωσι: Ἀθρον Γιώτην Καθηγητὴν Μαροδρῆ δ' Ἀθῆνας.

ΕΠΟΠΤΙΚΑ ΜΕΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Ἐκδοτικοῦ Οἴκου Δημητράκου:

- 1) ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΕΝΔΟΣΩΝ**
ΑΝΔΡῶΝ ΤΟΥ ΛΕΩΝΟΣ
1. Πατριάρχης Γρηγόριος Ε΄.
 2. Γήγας Φαργαῖος
 3. Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης
 4. Ἀνδρέας Μισοῦλης
 5. Κωνσταντῖνος Κανάρης
 6. Κίτιος Τζαβίλας
 7. Πατριάρχης Μαυρομυλῆς
 8. Γρηγόριος Παπαφλωσας
 9. Νικηταρῆς
 10. Ἀλ. Μαυροκορδάτος
 11. Ἀθανάσιος Διάκος
 12. Ὁδυσσεὺς Ἀνδρότσος
 13. Γεώργιος Καραϊσκάκης
 14. Μάρκος Μπότοσης
 15. Θεόδωρος Κολοκοτρώνης
 16. Γεώργιος Καποδίστριας

Τιμὴ ἐκκλησίου τῆς σφίρας εἰς φύλλα ἐνὸς ἑξαφύλλου δρ. 180.—

Τιμὴ ἐκκλησίου τῆς σφίρας ἐκδόσεως εἰκόνος ἐπὶ χονδρῶν χαρτονίου ἐτοιμῆς πρὸς ἀνάρτησιν δρ. 300.—

Τιμὴ ἐκδόσεως εἰκόνος ἀδείτου εἰς φύλλον δρ. 12.—

Τιμὴ ἐκδόσεως εἰκόνος ἐπὶ χονδρῶν χαρτονίου ἐτοιμῆς πρὸς ἀνάρτησιν δρ. 20.—

ΤΙΜΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ

ἰσχύουσα μέχρι 30 Ἰουλίου ε. ε.

Ἡ σειρά ἐξέτερος δρ. 150

Ἡ σειρά ἐπὶ χονδρῶν χαρτονίου 250

Αἱ εἰκόνες αὐταὶ εἶναι ἀναπαραγωγὴ τῶν καλλιτέρων ὑπαρχόντων πρωτοτύπων ἐν τῷ ἱστορικῷ Μουσείῳ Ἀθηνῶν. Ὅπου δὲ ἐπὶ χονδρῶν διαφόροι, ἐχρησιμοποιήθησαν κατὰ προτίμησιν τὰ κειμήλια τοῦ φιλέλληνοσ Γερμανοῦ ζωγράφου Κραουζούδου, ὅσοις εἰς γυναικῶν ἐξωγράφῳσιν ἐκ τοῦ φοικιῶθ πλίσιστος τῶν ἀγωνιστῶν, ἕκαστος τῶν ὁποίων καὶ ἐπέγραψεν ἰδιοχέρως τὴν εἰκόνα του. Εἶναι τυπωμένα καλλιτεχνικῶσ κατὰ τὰ τρία χρώματα (ἀνιμιχρῶσ φωτογραφίας).

Τὸ μέγεθος ἐκδόσεως εἰκόνος εἶναι 63X47. Ὅσαι δὲ εἶναι τυπωμένα ἐπὶ ἀρίστου χαρτοῦ.

2) ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΧΑΡΤΑΙ τοῦ τοῖχου ἐπὶ τῆ βῆσι τῶν νεοετῶν ἀνδρότσου Kierpert, Schwabe καὶ Philipp Isorinik ἐπισημοποιήσας Παύλου Καρολίδου, Καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν. Σειρὰ ἐκ 16 χαρτῶν τῶν εἴησ:

- Χάρτης ὑπ' ἀριθ. 1.
- Μινωικὴ καὶ Μυκηναϊκὴ Ἑλλάς καὶ Ἀρχαῖοτάτοι Ἀνατολικοὶ λαοὶ (Ἀσσύριοι, Βαβυλώνιοι, Αἰγύπτιοι, Φοινικεῖς, Ἑβραῖοι).
- Παράπλευροι χάρται, ἢ κἀδοδοσ τῶν Ἑρακλειδῶν. Ἀποικία Φοινίκων.
- Χάρτης ὑπ' ἀριθ. 2.
- Ἡ Ἀρχαία Ἑλλάς μετὰ τῶν Ἀποικικῶν τῆς.
- Παράπλευροι χάρται: Ἀποικία Ἰωνικῆς, Αἰολικῆς, Ἀσικῆς.
- Χάρτης ὑπ' ἀριθ. 3.
- Ἡ Ἀρχαία Ἑλλάς λεπτομερῶσ κατὰ φύλας.
- Χάρτης ὑπ' ἀριθ. 4.
- Ἡ Ἑλλάς κατὰ τοὺς Πελοποννησιακοὺς πόλεμους. Ἡγεμονία Ἀθηνῶν. Ἡ Ἑλλάς κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον. Ἡγεμονία Θεβῶν καὶ Μακεδονίας.
- Χάρτης ὑπ' ἀριθ. 5.
- Τὸ Κράτος τῶν Πελοσῶν καὶ τὸ κράτος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.
- Παράπλευροι χάρται: Τὸ Κράτος τῶν Διαδόχων μετὰ τὴν ἐν τῷ φ. μ.χ.ν. (801).

Τὸ Κράτος τῶν Ἐπιγράνων μετὰ τὸ 378 Ἐπιβρομὰ Γαλατῶν.

Χάρτης ὑπ' ἀριθ. 6.

Τὸ Ρωμαῖκὸν Κράτος καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτη κατὰ τὸ 200 π. Χ. Ἀρχαὶ καὶ Αἰτωλικὴ Συμπολιτεία, Μακεδονικὸν Κράτος, Κράτος Περγάμου Πόντου, Βυθινίας Αἰγύπτου κλπ.

Παράπλευροι χάρται: Ἀρχαία Ἑλλάς 800-400 π. Χ. (Τυρῆνοι, Ἰταλοί, Ἑλληνεῖς) Ἀπύων.

Χάρτης ὑπ' ἀριθ. 7.

Τὸ Ρωμαῖκὸν Κράτος εἰς τὴν μεγίστην ἀκμὴν του μετὰ θρακίας.

Παράπλευροι χάρται: Ἐπὶ δημοκρατίας, ἐπὶ ἀυτοκρατορίας. Διαίρεσις εἰς ἄνατολικὸν καὶ δυτικὸν 339 π. Χ.

Χάρτης ὑπ' ἀριθ. 8.

Ἡ Παλαιστίνη κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Χριστοῦ.

Παράπλευροι χάρται: Τὸ Κράτος τῶν Λαυτῶν καὶ Βολομάντος. Αἰ 12 φύλλα. Ταξίδια Ἀποστόλου Παύλου.

Χάρτης ὑπ' ἀριθ. 9.

Ἡ Εὐρώπη κατὰ τὸ 476 Διὰλυσις Δυτικοῦ Ρωμ. Κράτους.

Παράπλευροι χάρται: Τὸ Κράτος τοῦ Ἰουστινιανοῦ. Ἀραβία.

Χάρτης ὑπ' ἀριθ. 10.

Ἐξάπλευρος τοῦ Ἰσλαμισμοῦ.

Παράπλευροι χάρται: Οἱ Καλφαι. Τὸ Κράτος Κρόλου τοῦ Μεγάλου καὶ τὸ ἀριστοτάτου Κράτος τῶν Βουλγάρων (679).

Χάρτης ὑπ' ἀριθ. 11.

Ἡ Εὐρώπη κατὰ τὸ 1025 ἐπὶ Βασιλείου τοῦ Ἀυτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου (Βουλγαροκτόνου).

Παράπλευροι χάρτης: Πρώτη Σταυροφορία.

Χάρτης ὑπ' ἀριθ. 12.

Ἡ Εὐρώπη μετὰ τὴν 4ην Σταυροφορίαν 1204.

Παράπλευροι χάρται: Φραγκικὸν Κράτος Σερβίας, Βασιλείων τῆς Θεσσαλονίκης. Τὸ Βυζαντινὸν Κράτος μετὰ τὸ 1261.

Χάρτης ὑπ' ἀριθ. 13.

Ἡ Εὐρώπη κατὰ τὴν ἐξατάστασιν τῶν Τούρκων 1408.

Παράπλευροι χάρτης: Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους.

Χάρτης ὑπ' ἀριθ. 14.

Αἱ μεγάλα ἐξερρηγήσεις καὶ ἀνακαλύψεις τοῦ 16ου καὶ τοῦ 17ου αἰῶνος.

Παράπλευροι χάρται: Ὁ γνωστὸς κόσμος κατὰ τὸ 1492.

Τιμὴ τῶν χαρτῶν 18—14 ἐπὶ παντοῦ μετὰ ραβδῶν πρὸς ἀνάρτησιν δρ. 900.—

Χάρτης ὑπ' ἀριθ. 15.

Ἡ Εὐρώπη ἐπὶ Νικολέοντος τῆς 1810.

Παράπλευροι χάρται: Ἡ Εὐρώπη κατὰ τὸ 1816.

Χάρτης ὑπ' ἀριθ. 16.

Ἡ Τουρκικὴ Ἀυτοκρατορία ἀπὸ τοῦ 1792-1878.

Παράπλευροι χάρται: Ἡ Βαλκανικὴ μετὰ τὴν συνθήκην τοῦ ἄγιου Στεφάνου 1878.

Οἱ χάρται κυκλοφοροῦν δύο κατὰ μῆτρα ἀπὸ τοῦ μινὸς Ματῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω σειράν. Οἱ δύο πρώτοι ἐκτυπωμένοι ἐκτυπωμένοι. Πωλοῦνται ἀπὸ δύο μετὰ κολιμητῶν εἰς κατὰ ὅσους ἀπὸ τὸ ἐν μέρος τοῦ παντοῦ καὶ ὁ ἄλλος ἀπὸ τὸ ἄλλο μετὰ δύο ἀμφοτέρω δρ. 250 χωρὶς φύλα δρ. 200—

Τιμὴ εὐκαιρίας ἰσχύουσα μέχρι τέλους Ἰουλίου 1927

Οἱ ἀγοράζοντες χάρτας μέχρι τέλους προσηγοῦς Ἰουλίου τοῦσ πληροῦσιν μετὰ φύλα δρ. 200, χωρὶς φύλα δρ. 150. Οἱ δὲ προσηγοῦσ ἀπὸ τὴν τὴν μῆτρα ἔχουσιν ἐκτετασιν ἀκμὴ δρ. 10.

Παράταξις τῆς εὐκαιρίας δὲν δὲ δεσφ.

Ἐκδοτικὸν Οἶκος
Δ. καὶ Π. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ
Ἐν Ἀθῆναις

ΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑ ΜΑΖΙ

Για τὸ νέο Ἀλφαβητάριο «ὁ Μικρὸς Σπουργίτης»

Ἀγαπητὴ Συνάδελφε,

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὸ γνωστὸ ἐκδοτικὸ Ὄμιον Ζηράκη καὶ θὰ εἶναι ἔσοιμο μὲ τὰ ἑνα μῆνα, τὸ ἀγαθὸν Ἀλφαβητάριο «Ὁ Μικρὸς Σπουργίτης».

Τὸ Ἀλφαβητάριο αὐτὸ εἶναι γραμμένο ἀπὸ ἓνα συνάδελφόν σου, πού ἐδίδασκε στὴν Ἀθῆναι τὸν δημοτικὸν σχολαστὸν ὀκτώ χρόνια—τὸ ὄχι οὐκ εἶναι τὸ πρῶτον σχολικὸν ἔτος.

Οἱ 18 πρώτες εἰκόνας του, πού ἔχουν κρατούουσα ἀξία, εἶναι τριχρώμας καὶ κατὰ πινάκας του, προσιτὸν πρῶτον ἀπὸ τὴν Κριτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἑπέροσε ἀπὸ τὴν κρίσιν ἐνδὸς ἀλάττητου κοιτῆ: τοῦ μαθητοῦ τῆς πρώτης τάξεως, πού θὰ τὸ διαβάζει.

Ἦθελα νὰ εἰπῶ ἀγαπητὴ συνάδελφε, ὅτι πρῶτα τὸ ὑπέβαλα στὴν κρίσιν τῶν μαθητῶν τῆς Ἀγῆς τάξεως καὶ ἀφροῦ ἐπίσταται, ὅτι ἡ τάξις αὐτὴ τὸ ἐγκρίνει ἑληῖρα τὸ θάρρος νὰ τὸ ὑποβάλλω στὴν Κριτικὴ Ἐπιτροπὴ. Τώρα μένει ἡ δικὴ σου κρίσις.

...

Τὸ Ἀλφαβητάριόν μου στηρίζεται στὴ φωνομιμητικὴ μέθοδο:

Ἡ μέθοδος αὐτὴ δὲν εἶναι καινούργια: εἶναι πολὺ παλαιά. Ἐδῶ καὶ 21 χρόνια, ὁ διακεκριμένος δάσκαλος κ. Σωτήριος Ψαρός, ἔκαμε ἀπόπειρα εἰσαγωγῆς στὴν Ἑλλάδα, ἔχων ὡς ὄργανον διδασκαλικὸν ἀναγνωματάριον τὸν Α. Demarest καὶ Sickle, ἐπιθεωρητῶν τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τῶν Ἱνδιάνων Πολιτειῶν.

Ὁ κ. Ψαρός ἐκτός τοῦ ὅτι συνέγραψε ἀλφαβητάριον, τὸ ὅποτον ὑπέβαλε πρὸς ἔγκρισιν, συνέγραψε καὶ πραγματείας περὶ τῆς μεθόδου ταύτης: «Ἡ νέα φωνητικὴ μέθοδος τῆς Ἀγῆς ἀναγνώσεως».

Καίτοι εἰς τὸ βιβλίον τοῦ αὐτοῦ ἐξαγγέλλει τὴν φωνητικὴν μέθοδον, ἡ ὅποια εἶναι ἄλλη μέθοδος, πού ἐφαρμόζεται εἰς γλώσσας μὲ δίσκολον προφορὰ, ὅραματεύεται ἐν τούτοις γιὰ τὴ φωνομιμητικὴν.

Ἀπὸ τὸ 1914 καὶ ἐδῶ, ἵστερα ἀπὸ δοκιμασίας πού ἔγιναν στὴν Ἑλλάδα ἡ φωνομιμητικὴ μέθοδος εἶναι σήμερον ἐν χρῆσιν σὲ ὅλα τὰ πολιτισμένα κράτη. Τὶ εἶναι φωνομιμητικὴ μέθοδος:

Ὡς πρότυπον λέξις προβάλλεται μιά φωνή (ἴνας φθόγγος) ἢ μιά συλλαβὴ. Ἡ φωνὴ ὅμως αὐτὴ ἢ ἡ συλλαβὴ συμβολίζεται ἢ ἀπεικονίζεται φωνῶν ἀνθρώπου, ζῴου, ἔχον πράγματος, κρότον, ἐπιφάνημα χαρῆς ἢ λύπης. Δὲν εἶναι δηλονότι ἀπλὸ γράμμα, ἢ ἀπλὴ συλλαβὴ χωρὶς περιεχόμενον, ἀλλὰ φωνὴ πού παιεῖ ὄλον λέξεως μεπεριεχόμενον προσφιλὲς στὴν παιδικὴν ψυχὴ. Παράδειγμα:

Θέλω νὰ διδάξω τὴ φωνή ρ. Δὲν προβάλλω τὴν πρότυπον λέξι ῥόδα (τροχός) ἢ τὴ λέξι ἰερό, ἀλλὰ τὸν ἦχον πού κάνει ἡ ῥόδα, ὅταν κυλλεῖ ἢ τὸ νερό, ὅταν τρέχει: ρρρ. Ἐδῶ τὸ ρ, προφέρεται συνεχῶς.

Ἐπειτα προβαίνει συνθετικὰ εἰς τὸ σχηματισμὸ τῆς λέξεως ῥόδα, μὲ τὴ γνωστὴ ἀπὸ πρῶτα φωνή.

Ἐπίσης προκειμένου νὰ διδάξω τὸ συνειρημὸ φλ: Δὲν προβάλλω τὴ λέξι φλέβα καὶ ἐπειτα ἀναλυτικὰ νὰ φθῶσιν σὲ φλ, ἀλλὰ προβάλλω τὸν ἦχον, πού κάνει τὸ νερὸ τῆ φλέβας: φλ, φλ, φλ, καὶ συνθετικὰ σχηματίζω τὴ λέξι φλέβα ἢ ἄλλη πού ἔχει τὸ συνειρημὸ φλ.

Ἡ διαφορὰ ἀπὸ τὰ ἀλφαβητάρια, πού εἶναι στηριγμένα στὴν ἀναγνωστογραφικὴν μέθοδον, ἢ ὅπου προβάλλεται μιά πρότυπον λέξι, εἶναι ὅτι μὲ τὸ ἀλφαβητάριόν μου προβαίνω πάντοτε συνθετικὰ, ἐνῶ μὲ τὰ ἄλλα ἀναλυτικὸν συνθετικὰ. Ὅλον δοκιμάσαμε, πόσο

δύσκολον εἶναι ἡ ἀνάληξις γιὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ καὶ πρὸ πάντων στὰ πρῶτα μαθήματα. Τελικῶς τὸ σχολικὸν ἔτος καὶ ἀκόμη βρισκόμεθα παιδιὰ πού δὲν μποροῦν νὰ ἀναλύσουν μιά λέξι. Τὶ κάνομε γιὰ νὰ ἀναλύσωμε τὴ λέξι στὴ φωνή τῆς; Κάνομε μιά ἀφύσικη καὶ αἰσθητικὴ ἀνάληξις σὲ συλλαβὰς καὶ ἐπειτα ἀναλύομε τὴ συλλαβὴ στὴ φωνή τῆς: δηλαδὴ δύο ἀναλύσεις.

Ὅχι λοιπὸν ἀνάληξις ἀλλὰ σύνθεσις. Ἡ σύνθεσις εἶναι ὁ φυσικὸς δρόμος. Οἱ κραυγῆς τοῦ παιδιοῦ στὴν ἀρχή, οἱ φωνῆς του ἐπειτα, ἐνῶθησαν καὶ ἔκαμαν τὴ λέξι γιὰ νὰ γίνῃ κατόπιν ὁ ἑναρθρὸς λόγος. μ. μ. μ., εἰς πρῶτα τὸ παιδί καὶ ἐπειτα εἶπε μαμά. Ἀλήθεια τί σύμπτωσης—σύμπτωσης ἀραγε;— νὰ λένε ὅλα τὰ παιδιὰ, ὄλον τοῦ κόσμου, μ, καὶ ἐπειτα μαμά, μάνη, μητέρα, Mother Ἀγγλικὰ, Mere Γαλλικὰ, Mutter Γερμανικὰ, Moder Δανικὰ, Mor Νοβηγικὰ καὶ ὄλον μὲ μ, σὲ ὅλες τὶς γλώσσας τοῦ κόσμου!

Ἐπίσης, τί σύμπτωσης ἡ ῥόδα νὰ ἀρχίζῃ ἀπὸ ρ. σὲ ἅσας γλώσσας!...

Ἀπὸ τὴν πρώτη φωνή λοιπὸν διὰ συνθέσεως ἔγιναν οἱ λέξεις καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ δρόμος ὁ φυσικὸς καὶ αὐτὸν πρέπει νὰ ἀκολουθήσομε.

Ὅσοι ἔχουν ἀντίληψιν στὴν ἀποψή μου ἀπὸ τὴν προβάλλουσα, ὅτι ἡ ἔνωσις τῶν φωνῶν δὲ γίνεται αὐτόματα καὶ χωρὶς κάποια δύσκολον, ἄλλοι δέ, ὅτι δὲ γίνεται φυσικὰ καὶ ἀβίαστα.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὸ παιδί ἔχει τὴν τάση νὰ προσφέρῃ μεμονωμένους τὶς φωνές. Κάνει δηλαδὴ κάποια διακοπὴ μεταξὺ τῶν δύο φωνῶν. Τὴν τάση ὁμοίως αὐτὴ τὴν ὑπερνοούμεν ἐπιλοκώτατα, ἐνῶ ἀντίθετα ἡ ἀνάληξις τὴν ἐκτείνεται: Ὅσοι διδάσκουν ἀναλυτικὸν συνθετικὰ, κατὰ τὴν σύνθεσιν, βρῶσκουν αὐτὸ τὸ ἐμπόδιον ἰσχυρότερον καὶ ἐπιμονώτερον.

Οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν ἀναγνωστογραφικὴν μέθοδον προβάλλουν καὶ τὸ ἔξῃς σπουδαία καὶ ἀξία προσοχῆς:

Πρῶτον, ὅτι, ὅταν διαβάσομε, διαβάσομε λέξεις καὶ ὄχι γράμματα καὶ δεύτερον, ὅτι τὸ ἀλφαβητάριον θὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ τὸ παιδί, ὅταν μᾶλλον στὶς προσοχῆσεις νὰ διαβάζῃ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον, ἡ ψυχολογικὴ ἔρευνα τοῦ μηχανισμοῦ τῆς ἀναγνώσεως ἀπέδειξε, ὅτι ὁ ἐνήλικος, ὅταν ἀνογιώσκει, βλέπει μόνον τὰ δεσπόζοντα γράμματα σὲ κάθε λέξι καὶ ἡ εὐρύτης τοῦ ἀναγνωστικοῦ ὀπτικου τοῦ πεδίου εἶνε ἀνάλογη μὲ τὴν ἄσκησιν στὴν ἀνάγνωσι.

Τὸ μάτι τοῦ παιδιοῦ δὲν μπορεῖ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ πιάσῃ, συνειδητὰ, περισσότερα ἀπὸ ἓνα-δύο γράμματα γιὰ τὸ ὀπτικὸν τοῦ πεδίου δὲν ἔχει τὴν εὐρύτητα μιάς ὀλοκληρῆς λέξεως μόνον μὲ τὴν ἄσκησιν θὰ φθάσῃ ἐκεῖ.

Εἶναι εὐκόλον νὰ λέμε, ὅτι πρέπει τὸ παιδί νὰ συλλοβῇ τὸ σύνολον καὶ ἐπειτα τὰ μέρη, ἀλλὰ στὴν πραγματικότητι ἓνα ποσοστὸ μόνον παιδιῶν καταρθῶσκουν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ μάλιστα ἵστερα ἀπὸ ἐπιμονή καὶ ἐπιμοχθὴ ἄσκησιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ δεύτερον: ὅτι τὸ ἀλφαβητάριον θὰ χρησιμοποιήσῃ ὅταν ἔχει μᾶλλον τὸ παιδί νὰ διαβάζῃ, δὲ θὰ εἶχε σοβαρὴ ἀντίρρηση ἐάν οἱ ὑποστηρίζοντες τοῦτο συνέτασσον ἀνάλογα τὰ ἀλφαβητάρια καὶ ὄχι ἀλφαβητάρια πού ἀρχίζουσι μὲ τὴ φωνή ρ ἢ φ ἢ ρ, ὅτι ἄλλο. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι ὄχι μόνον δὲν πιστεύουν στὴ γνῶμην τους, ἀλλὰ καὶ ὀμολογοῦν τὴν ἀνάγκην τῆς φωνομιμητικῆς μεθόδου.

Τὴν φωνομιμητικὴν μέθοδον μεταχειρίζονται πλεῖστοι δάσκαλοι στὶς προ-

αῖσεις καὶ ὄλοι ὀμολογοῦν, ὅτι φέρνει λαμπρὰ ἀποτελέσματα.

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς πίνακας τοῦ ἀλφαβηταρίου μου εἶναι παρῆνοι ἀπὸ τὶς προσοχῆσεις πού ἔκατα διδάσκοντας στὴν Ἀ. τάξιν.

Μὰ καὶ ὄσοι ἔγραψαν γιὰ τὴν πρώτη ἀνάγνωσι, ὄλοι σχεδὸν θέλουσι τὴ φωνομιμητικὴν στὶς προσοχῆσεις: Νταγιάνης, Δ. Δούκας, (πραγματεία στὴ Σχολικὴν Πράξιν Περιοδικὸν Ἀναγνῆστη). Ἀριστὶν Ταμπουκοπούλου βιβλίον γιὰ τὴν πρώτη ἀνάγνωσι κλπ.

Ἄλλα γιὰ τὶς προσοχῆσεις;

Ἦ καλῶτερα γιὰ τὴν ἀνάγνωσιν; Ἦ καλῶτερη προαγωγή ἀπὸ τὴν ἄσκησιν σὲ βιβλίον, ὅταν ἔχω βιβλίον στηριγμένον στὴ φωνομιμητικὴ; Ἐκεῖ ἀπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ θὰ πάω τὴ χρῆσιν φωνῆ καὶ μὲ αὐτὴν συνθετικὰ θὰ σχηματίσω τὶς λέξεις.

Γιὰ τὴν ἀνάγνωσιν μὲ λόγιον, μὲ διηγήματα τῆς στιγμῆς καὶ ὄχι ἄσκησιν σὲ κατὰ μὲ προσοχὴ καὶ μὲ τὸν καιρὸ δουλεύομε κοί μὲ μιά εἰκόνα πού λέει περισσότερο, ἀλλὰ καὶ ἀντικειμενικώτερα ἀπὸ τὰ λόγια;

Παίρνοντας τὸ φ, φ, φ, τοῦ φροσφῶ π.χ. συνθέτω τὶς λέξεις πού ἔχει τὸ βιβλίον, φωτιά, φασερό, φύσας, ἔφαγε κτλ. καὶ ἐξακριβίζοντάς τας στὴν πίνανκα, ἀπὸ τὰ παιδιὰ νὰ τὶς διαβάσω ἐκεῖ, αὐτὲς καὶ μόνον σήμερον καὶ αὔριον ὅλη τὴ μεθοδικὴ ἐνότητι σὲ βιβλίον.

Ποῖς θὰ μὲ βιάσῃ νὰ τελειώσω μόνον;

Ὁ χρόνος; Μὰ ἔχω ἀπόθεμα χρόνου 1)2 τοὺς ὀκτώμηνους μῆνα, πού δὲν ἐδακίμωσεν ὁ ἀναγνωστικὸς ἀναγνῆστης. Καὶ μάλιστα, θὰ ἔχω καὶ ἀπόθεμα ἐκτιμῶσας ἐν μέρους τῶν γονέων, πού δὲν μποροῦν ἐπὶ τέλους νὰ καταλάβωσι, πᾶς θὰ μάθῃ κανεὶς γράμματα χωρὶς χαρῆς! Ἴσως νὰ μὴν ἔχουν ἀπολύτως ἄδικο.

Ἐξαιρετικὰ συμπαθῶς τὴ γνῶμην τοῦ ἀγαπητοῦ συνάδελφου, ἀπὸ τὴ Χαλκίδα κ. Νταγιάνη, πού ἐπηρασαμένους ἀπὸ τὸ ὑπόχρονον ἀλφαβητάριον, προτείνει τὴν κατάργησιν τοῦ ἀλφαβηταρίου.

Ἄλλὰ τί κάνει ὁ ἀγαπητὸς συνάδελφος γιὰ νὰ τὸ ἀντικαταστήσῃ; Διηγῆται κατὰ καὶ ἀπὸ ἑκεῖ βγάζει τὶς φωνῆς, τὶς συλλαβὰς καὶ τὶς λέξεις φωνομιμητικὰ. Γιὰ βιβλίον ἔχει τὸν πίνακα. Μὰ ἄλλα λόγια κάνει δικὸν τοῦ ἀλφαβηταρίου κατὰ τὴ φωνομιμητικὴν μέθοδον.

Ἐγὼ συμφωνῶν ἀπόλυτα ἔκαμα ἀλφαβητῆριον σὲ χαρτὶ γιὰ νὰ τὸ χρησιμοποιήσωσι οἱ δάσκαλοι καὶ νὰ μὴν εἶναι ὀχρεωμένοι, νὰ συγγράψωσι ὁ καθεὶς τὸ δικὸν τοῦ ἀλφαβηταρίου, πού θὰ εἶναι βέβαια τὶς περισσότερας φορᾶς πολὺ πρόχειρα φτιασμένον. Καὶ ἐπιπροσθέτως ἔβαλα σὲ ἀλφαβητάριον αὐτὸ καὶ εἰκόνας γιὰ νὰ τὶς χρησιμοποιήσῃ τὸ παιδί.

Ὅπου ὅμως ἀπὸ λόγους μορφῆς ἢ ἀπὸ λογοτεχνικῆς ἀνάγκης ἢ ἀπὸ ἀδυναμίας δὲν μπόρωσι νὰ δώσω φωνομιμητικὸν τὸ νέο φθόγγον, μπορεῖ ὁ δάσκαλος νὰ τὸ κάμῃ ἐν εἰδῆς προσοχῆσεως καὶ ἐπειτα νὰ διδάξῃ τὸν σχετικὸν πίνακα.

Ἐτοι ἀπὸ τὶς προσοχῆσεις, πού ἔως τώρα ἔγινονταν, μένουσι μόνον οἱ γραφικῆς.

Τὸ Ἀλφαβητάριόν μου ἀρχίζοντας μὲ τὴ φωνή ρ ἐπειτα φ καὶ ἐπειτα φ, παρέχει μεγάλη γραφικὴ εὐκολία.

Τελειώνοντας σὲ παρακαλῶ θερμῶς, ἀγαπητὴ συνάδελφε, νὰ μοῦ γράψῃς τὴ θεσηνὴ σου διεύθυνσιν γιὰ νὰ σὸς σταλέω τὸ Ἀλφαβητάριον δωρεάν νὰ τὸ κλέψῃς καὶ ν' ἀπολαύσῃς.

Μετ' ἀγάπης
Δ. Κ. ΔΕΛΗΠΕΤΡΟΣ
Διευθ. 9ος Ἀθην. σχολεῖο Ἀθηνῶν
Πελομαρίου 6.
ἢ Ἐκδοτικὸν Ὄμιον Ζηράκη
Πανεπιστημίου-Προκαταδύων

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Νεκρολογία

Στὸ νεκρὸ συνάδελφον Τάμν Ἰ. Λέκκα

Στὰ Ἀθήνα τὴν περασμένην βδομάδα ὁ σκληρόκαρδος χάρως θεοφιλὸν ἀγαπητὸν συνάδελφον Δ. Ἰ. Λέκκα στὰ 21 του χρόνια, πού μόλις πέφηνε τὸ ὄπλον τὸν καὶ ὑπερθετοῦ στὴ Μπασοδὸβιτσα τῆς Καστορίας.

Τοῦς δυστυχημένους γοναίς του πτόσο σκληρὰ δοκιμάστηκαν, καθὼ καὶ ὄλην του τὴν οἰκογένεια συλλπούμαστε.

Ἀθῆναι 7. Ἰουνίου 1927.
Ἡ συνάδελφός του Θωάνη Μπαλῆ

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ "ΑΘΗΝ"

Α. Ι. ΡΑΛΛΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
ΟΔΟΣ ΕΥΡΥΠΙΛΑΟΥ 8 ΑΘΗΝΑΙ
Γενικὸν Βιβλιοπωλεῖον τῆς Ἐταιρείας
ὁδὸς Πανεπιστημίου 22

**ΤΑ ΝΕΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ
ΓΙΑ ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ
1927-1928**

Παπὸμνησθῆ—Ἀντωνίου: «Χαραγνὴ Ἀλφαβητάριον Α' καὶ Β' μέρος μὲ ὄχι τὰ τεύχος.

Π. Χιρίσης: «Ἡ Χαρὰ» Ἀναγνωστικὸν Β' τάξεως.

Ζαχ. Παπαγιάννη: «Τὰ Ψηλὰ Βουνά» Ἀναγνωστικὸν Γ' τάξεως.

Συνῶκη—Παπαγιάννη: «Τὰ Ἑλληνόπουλα» Ἀναγνωστικὸν Δ' τάξεως.

«Στὰς Ἐξέσεις Ἀναγνωστικὸν Ε' τάξεως» ἢ «Ὁ καλὸς Σπορτάς» Ἀναγνωστικὸν Στ' τάξεως.

Χ. Ἀντωνίου: Ἀναγνωστικὸν διὰ τὴν Ε' τάξιν (καθαρόφωνον). Ἀναγνωστικὸν διὰ τὴν Στ' τάξιν (καθαρόφωνον).

Κοιτῶν—Σακελλαρίου: Ἀριθμητικὰ προβλήματα γιὰ τὴν τῆξιν. Ἀριθμητικὰ προβλήματα γιὰ τὴν τῆξιν.

Θεοφιλῆ—Δαζάρου: Ἱστορία Ε' τάξεως. Ἱστορία Στ' τάξεως.

ΕΛΕΥΘΕΡΩΣ ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΑ

Κ. Χοιρομήτρον: Γραμματικὴ τῆς Ἀττικῆς Ε' Δημοτικῆς.

Ἀρ. Ράλλης: Ἀπολυτικὸν Ε' καὶ Στ' Δημοτικῆς.

Ε. Μίχου: Προσεχτικῆριον ὄλων τῶν τάξεων τοῦ Δημοτικῆς.

ΚΑΡΤ ΜΑΡΞ

"ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ,"

Ἡ βάση τῆς Κοινωνιολογίας, ἐκδίδεται πρώτη φορὰ σὲ ἑλληνικὰ.

Ὀλόκληρον τὸ κλασσικὸν ἔργον 3.200 σελίδες 10 τόμοι δαμέντοι. Συνδρομὴ δαχ. 500 σὲ ὄχι δόσεις. Προκαταδύων τῆς πρώτης δόσης δαχ. 50.

Γιὰ τοὺς Δημοδιδασκάλους ἐκπτώσις 30%.

Ταχυδρακτικὴ ἐπιταγή: Διευθ. Βιβλιοπωλεῖον «Ἀναθηματικόν» Γαῖνα ὁδὸν Πανεπιστημίου καὶ Ὀμήρου 8, Ἀθήνα.

Ζητήσατε καταλόγους ἑλληνικῶν καὶ γαλλικῶν κοινοτυρικῶν βιβλίων.

ΤΑΣ Τυπογραφικῆς σας ἔργα
στοῦ Κ. Παπαδογιάννη
ὁδὸς Ψαρῶν 41